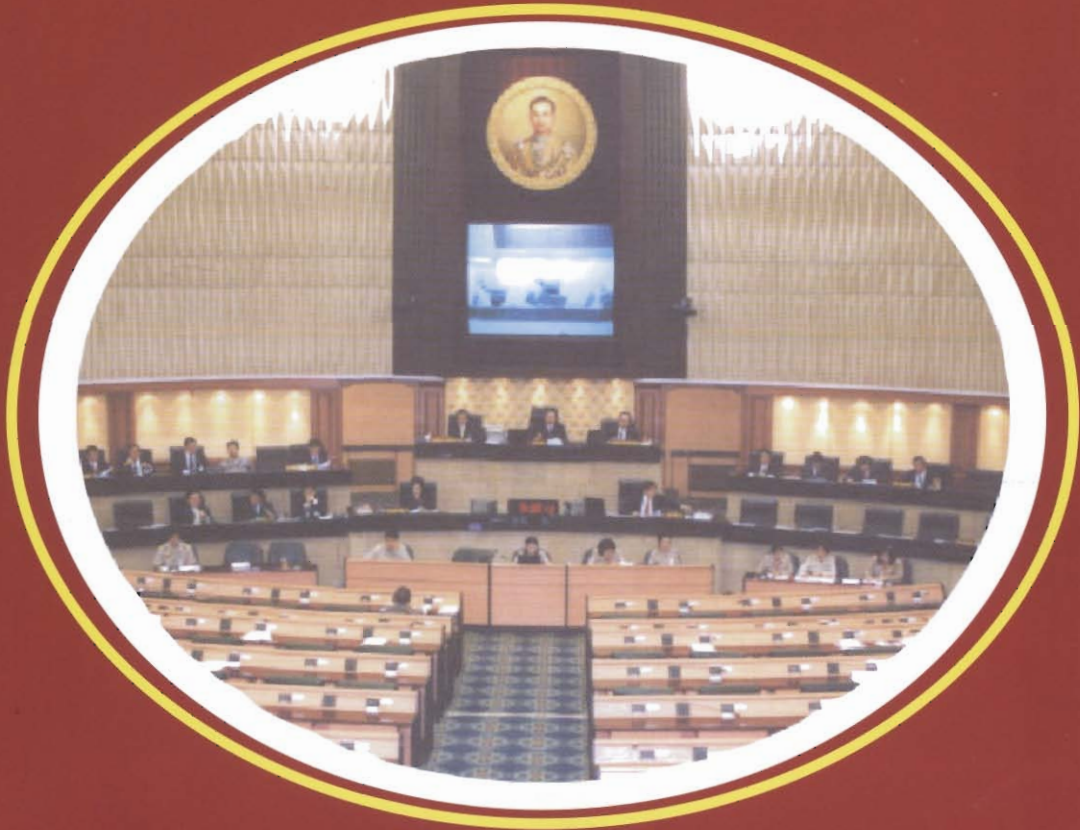

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๘/๒๕๕๘

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ค วาม เป็น มา ข ของ ร ่าง พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีและได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ เป็นเรื่องด่วน โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นจำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๖ เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นจำนวน ๙,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน เป็นจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๕. เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาต่อไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา โดยได้มีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔ (๒) ของคณะกรรมการเพียงมาตราเดียว ดังนี้

“(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดเขตชวบุรีผลพักร”

ด้วยเหตุผลที่ว่า ความเดิมอาจทำให้เข้าใจผิดได้ว่าการบูรณาการเป็น

การบูรณาการผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งที่
ความจริงแล้วเป็นการบูรณาการจังหวัด
เท่านั้นและด้วยเหตุนี้ เมื่อที่ประชุมสภา
ผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่สองจบ
ร่างแล้ว ในชั้นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการ
สรุปอีกครั้งหนึ่ง จึงมีสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำในเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ในข้อ ๒. ให้สอดคล้อง
กับการแก้ไขร่างมาตรา ๔(๒) ดังกล่าว
สุดท้ายที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ
ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่าง
พระราชบัญญัตินี้ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม
๒๕๔๘ และส่งให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไป

สาระสำคัญของ การอภิปราย
เกี่ยวกับภาพรวมของร่าง
พระราชบัญญัตินี้ในชั้นการประชุมสภา
ผู้แทนราษฎร สรุปได้ดังนี้

สนับสนุน

- รัฐบาลเสนอขอของตั้งงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติม เพราะประมาณการว่า จะ
จัดเก็บรายได้ได้เพิ่มขึ้นตามจำนวนเงินที่
เสนอในครั้งนี ประกอบกับเพื่อนำเงิน
ดังกล่าวไปใช้ดำเนินงานตามนโยบายของ
รัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาและเพื่อแก้ไข
ปัญหาเร่งด่วนต่าง ๆ

ข้อสังเกต

- ประมาณรายได้ของรัฐบาลไม่
สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศ
เพราะปัจจุบันอัตราการขยายตัวทาง
เศรษฐกิจของประเทศกำลังลดลง จึงไม่น่า

๒๒

เชื่อว่ารัฐบาลจะจัดเก็บรายได้ตามที่
ประมาณการไว้ได้จริง

- หากรัฐบาลจัดเก็บรายได้ตามที่
ประมาณการได้จริงก็จะก่อให้เกิดความ
เดือดร้อนกับประชาชน

- การตั้งงบกลางปีตรวจสอบได้ยาก
เนื่องจากไม่มีความชัดเจนในการกำหนด
วงเงินและขาดรายละเอียดโครงการและ
แผนงานต่าง ๆ

- ระยะเวลางบประมาณปี พ.ศ.
๒๕๔๘ เหลือเวลาอีกเพียง ๕-๖ เดือน
เท่านั้น จำนวนเงินงบประมาณที่ตั้งไว้ตาม
ร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงมีมากเกินไป และ
ไม่น่าเชื่อว่า จะเบิกจ่ายได้ทัน

- การตั้งงบประมาณรายจ่าย
งบกลางเป็นงบประมาณที่รัฐบาลใช้จ่ายได้
ตามอำเภอใจจึงอาจจะก่อให้เกิดการทุจริต
ได้ง่าย

สรุ ป ส า ร ะ ส ำ ค ัญ ข อ ง ร ำ ง
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

๑) วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ
ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

๒) บทรักษาการตาม

พระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๖)

ให้ นาย ก รัฐมนตรี และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

๓) จำนวนงบประมาณรายจ่าย

เพิ่มเติม (ร่างมาตรา ๓)

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,
๐๐๐ บาท

**๔) รายการงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติม (ร่างมาตรา ๔)**

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
งบกลางในความควบคุมของกระทรวง
การคลังและสำนักงบประมาณ ให้ตั้ง
เป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน
หรือจำเป็น ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนิน
โครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัดแบบบูรณาการสำหรับผู้ว่าราชการ
จังหวัด ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนา
ศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน
๙,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหา
ความเดือดร้อนและความยากจนของ
ประชาชน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการ
แก้ไขปัญหาภัยแล้ง ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

**๕) อำนาจสั่งจ่ายงบประมาณ
(ร่างมาตรา ๕)**

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจ
สั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามร่างพระราชบัญญัตินี้
หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร
หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลง
ตามกฎหมาย

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูล
ด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒
ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออก
เป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๘ กับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

ภาคผนวก : พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๔๘

: ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงาน
วุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิก
วุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

พฤษภาคม ๒๕๔๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิติ ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวสมสมร นาคนาค นิตกร ๕ นางสาวนภพร ชวรงค์กร นิตกร ๕ นายโสภณ ชาติบุษย์จาร์ นิตกร ๔

นายรุ่งธรรม เปรมมางกูร นิตกร ๔ นางสาวจินดา สัตยาธิฐานานาณินชัย นิตกร ๔ นางสาวสุนันtha เรืองฉาย นิตกร ๓

นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๔ นางสาววัลย์ภรณ์ พงษ์วิพันธุ์ เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖ นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๔

นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑ นางกาญจนา ว่าบ้านเลน เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๘๒๘๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ๑ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญและประเด็นสำคัญจากการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๑
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๕
- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๙
- ๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่หนึ่ง ๙
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๒๐
- ๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่สอง ๒๐
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๒๕
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม ๒๖

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติม) กับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎร
ลงมติเห็นชอบแล้ว) ๒๗

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ.

- รายงานความคืบหน้าโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน ๓๑
- ปัญหาการจัดระเบียบราชการบริหารในจังหวัด ๔๔
- บทสรุปของโครงการทดลองจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ๔๘
- ตารางแสดงข้อมูลพื้นฐานจำนวนผู้จดทะเบียนคนจนทั่วประเทศ ๕๒

- สรุปสถานการณ์ความแห้งแล้ง	๕๕
- มาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำดิบในช่วงฤดูแล้ง ประจำปี ๒๕๔๘	๕๙
- การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง	๖๑
- สรุปรายงานสถานการณ์ภัยแล้งปี ๒๕๔๘	๖๓
บทความที่เกี่ยวข้อง	
- ภัยแล้ง : ปัจจัยพึงระวังปี ๔๘	๖๕
- งบกลางปีถูกใช้ไปทางไหน?	๗๓
- ปัญหาคนจนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๗๖
ข่าวที่เกี่ยวข้อง	๘๕

ภาคผนวก : - พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๔๘	(๑)
- ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.	(๕๕)
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร	(๕๙)
- ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	(๑๑๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเรื่องด่วน

เหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้คือ เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้เงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) ซึ่งคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อวันอังคารที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๘ และมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อไป

อนึ่ง ก่อนการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันอังคารที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๘ ดังกล่าวข้างต้น สำนักงบประมาณเคยเสนอการเตรียมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อคณะรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดก่อนหน้านี้ ในคราวการประชุมเมื่อวันอังคารที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๘ โดยได้เสนอวงเงินไว้ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นล้านบาท) และดำเนินการในลักษณะงบบกกลางเช่นเดียวกับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อนที่จะมีการปรับลดจำนวนเงินลงเป็น ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) ตามร่างพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ และกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายวราเทพ รัตนากร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายไชยยศ สะสมทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายปกิต พัฒนกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
๘. นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๙. นายวิทยา บุรณศิริ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๐. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๑. นางมยุรา มนะสิการ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม
๑๒. นายเชน เทือกสุบรรณ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สี่
๑๓. นายประสิทธิ์ ภัคดีพาณิชพงศ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นางสาวศิลัมพา เลิศนุวัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๕. นายวชิระมณฑ์ คุณะเกษมธนาวัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๖. นายศิริโชค โสภา	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๗. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๘. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	๑๙. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร
๒๐. นายฉลาด ขามช่วง	๒๑. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ
๒๒. นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	๒๓. นายธีระชัย ศิริจันทร์
๒๔. นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	๒๕. นายพินิจ จันท์สมบุญ
๒๖. นายไพจิตร ศรีวรขาน	๒๗. นางมาลินี อินฉัตร
๒๘. นายรณฤทธิ์ชัย กานเขต	๒๙. นายเรวัต แสงวิจิตร
๓๐. นายสมชัย อัครชัยโสภณ	๓๑. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ
๓๒. นายสุพร อัดถาวงค์	๓๓. นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์
๓๔. นายอำนาจ คลังผา	๓๕. นายอิสสระ สมชัย

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป)

เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่สอง โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำ ในส่วนบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. โดยแก้ไขในเหตุผล ข้อ ๒ เพื่อให้สอดคล้อง กับความซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข ของคณะกรรมการวิสามัญ ในร่างมาตรา ๔ (๒)

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามในคราวการประชุมเดียวกัน เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และส่งให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ในคราวการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ วุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณาศึกษาแล้วรายงานความเห็นต่อประธานวุฒิสภา ให้แล้วเสร็จ ภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุม วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๕^๑ และข้อ ๑๒๖^๒ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

คณะกรรมการวิสามัญของวุฒิสภา จำนวน ๒๗ คน ประกอบด้วย

๑. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายอนันตชัย คุณานันทกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายระวี กิ่งคำวงศ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

^๑ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๕ กำหนดว่า "เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายแล้ว ให้วุฒิสภาดังตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่ ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว"

^๒ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๖ กำหนดว่า "เมื่อวุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย จากสภาผู้แทนราษฎร ให้ประธานวุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นไปยังคณะกรรมการวิสามัญตามข้อ ๑๒๕ เป็นการด่วน และให้คณะกรรมการพิจารณาและรายงานความเห็นต่อประธานวุฒิสภาให้แล้วเสร็จภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว การพิจารณาในชั้นคณะกรรมการนี้ไม่มีการแปรญัตติ

เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พร้อมทั้งรายงานความเห็นของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน"

๔. นายสมพร คำชื่น	เป็นรองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่สาม
๕. นายเกษม มาลัยศรี	เป็นรองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่สี่
๖. นายวรวิทย์ เชื้อเพชร	เป็นเลขานุการคณะกรรมการธิการ
๗. นายจำเริญ จิตรธร	เป็นโฆษกคณะกรรมการธิการ
๘. พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	๙. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
๑๐. นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๑๑. นายไพบูรณ์ อุบัติศฤงค์
๑๒. พลเอก วัฒนา สรรพานิช	๑๓. นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์
๑๔. พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์	๑๕. นายสงวน นันทชาติ
๑๖. นายสมควร จิตแสง	๑๗. พันเอก สมคิด ศรีสังคม
๑๘. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	๑๙. นายสมพงษ์ สระกวี
๒๐. นายสุพร สุภสร	๒๑. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช
๒๒. นายสุรียน ภูมิรัตนประพิณ	๒๓. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๒๔. นายอมร นิลเปรม	๒๕. พลตรี อินทรรัตน์ ยอดบางเตย
๒๖. นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์	๒๗. นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช

และคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งนางดวงสมร วรฤทธิ์ และนายสมนึก พิมลเสถียร รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ

สาระสำคัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นจำนวน ๙,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน เป็นจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ."

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๖)

ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ จำนวนงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร่างมาตรา ๓)

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีรายการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔

๖.๒ รายการงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร่างมาตรา ๔)

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมดังกล่าว ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง และสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน หรือชุมชน	๙,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๖.๓ อำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๕)

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

สาระสำคัญของคำแถลงประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ซึ่งแถลงต่อสภาผู้แทนราษฎร ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นจำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท)

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

การดำเนินงานในการช่อมความหายนะจากวิกฤตของประเทศในช่วงเวลาสี่ปีที่ผ่านมา โดยรัฐบาลได้พลิกฟื้นเศรษฐกิจและวางรากฐานสำคัญในการพัฒนาไปสู่การมีสังคมที่มีคุณภาพ และสร้างโอกาสใหม่ให้แก่คนส่วนใหญ่ของประเทศ การดำเนินงานในระยะสี่ปีที่ผ่านมาได้ส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นจำนวนมากสามปีติดต่อกัน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ และยังสามารถดำเนินนโยบายงบประมาณแบบสมดุลได้เร็วขึ้นจากเดิมเมื่อครั้งเข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน คาดว่าจะสามารถกำหนดงบประมาณสมดุลได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ผลของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องทำให้งบประมาณเข้าสู่สมดุลได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ที่จะนำเสนอต่อท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้พิจารณา ได้จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งได้พิจารณาความจำเป็นต้องใช้จ่ายในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ตามที่ได้แถลงต่อรัฐสภา

เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา โดยคาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จะขยายตัวประมาณร้อยละ ๕.๕ - ๖.๕ ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่ใกล้เคียงกับศักยภาพการขยายตัวของประเทศในระยะปานกลาง และคาดการณ์ว่าจะจัดเก็บรายได้สุทธิทั้งปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้จำนวน ๑,๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสองแสนห้าหมื่นล้านบาท) สูงกว่าเป้าหมายเดิมที่กำหนดไว้ในเอกสารงบประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสองแสนล้านบาท) จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) หรือร้อยละ ๔.๒ สำหรับผลการจัดเก็บรายได้ในช่วง ๖ เดือนแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิทั้งสิ้น ๕๕๔,๐๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนห้าหมื่นสี่พันหกสิบล้านบาท) สูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ ๓๙,๐๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นเก้าพันเก้าสิบล้านบาท) หรือร้อยละ ๗.๖ และเป็นการจัดเก็บรายได้ที่สูงกว่าประมาณการต่อเนื่องกันมาโดยตลอดระยะเวลา ๖ เดือน ดังนั้น จึงคาดว่า การจัดเก็บรายได้ในช่วงที่เหลือของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ จะสามารถจัดเก็บได้ตามที่คาดการณ์ไว้ ดังรายละเอียดที่แสดงไว้แล้วในเอกสารประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

การดำเนินงานของรัฐบาลในปีข้างหน้า จะเป็นสี่ปีแห่งการเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ความยั่งยืนในทุกทาง รัฐบาลได้กำหนดให้มีการสร้างโอกาสเพื่ออนาคตและการวางรากฐานใหม่ให้แก่ประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง เป็นหลักสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น เพื่อสร้างเสริมปัจจัยสู่ความสำเร็จของการดำเนินงานดังกล่าวให้สามารถบรรลุผลตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ จึงต้องเร่งรัดการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบองค์รวมโดยอาศัยความร่วมมือและศักยภาพของประชาชนในชุมชนเป็นพลังขับเคลื่อนสู่การแก้ไขปัญหาและต้องเสริมสร้างการบริหารจัดการภาครัฐในส่วนภูมิภาคให้เป็นกลไกในการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งจะต้องมีกลไกเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นได้อย่างทันท่วงที รัฐบาลจึงได้จัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) เท่ากับจำนวนรายได้สุทธิที่คาดว่าจะจัดเก็บได้สูงกว่าเป้าหมายเดิม และสอดคล้องกับนโยบายงบประมาณแบบสมดุล ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้งบประมาณดังต่อไปนี้

๑. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันล้านบาท) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ตั้งงบประมาณไว้จำนวน ๑๑,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันหกร้อยล้านบาท) ซึ่งเป็นการคาดการณ์ว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับภาวะปกติ แต่ปัจจุบันปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะราคาน้ำมัน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับได้เกิดธรณีพิบัติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ก่อความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ๖ จังหวัดภาคใต้ ดังนั้น จึงต้องจัดเตรียมงบประมาณ

เพื่อเร่งแก้ไขปัญหาให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูความเสียหายโดยเร็ว ตลอดจนเพื่อรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินที่เร่งด่วนจำเป็นอื่น ๆ

๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท) เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการสามารถพัฒนาจังหวัดของตนให้เป็นไปตามเป้าหมายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเห็นควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อไปดำเนินการตามแผนดังกล่าวเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท) เพิ่มจากเดิมที่ได้จัดสรรให้แล้วจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันล้านบาท) รวมเป็นงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นล้านบาท)

๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน (SML) จำนวน ๙,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันห้าร้อยล้านบาท) เพื่อใช้ดำเนินการตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนในการสร้างความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของประชาชน เพื่อพลิกฟื้นหมู่บ้านให้มีพลังขับเคลื่อนสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ความคิด และนำไปสู่การปฏิบัติในการสร้างปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีพและการมีอาชีพของประชาชนโดยส่วนรวมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง อีกทั้งเป็นการพัฒนารูปแบบและระบบในการเตรียมความพร้อมของประชาชนและชุมชนเพื่อรองรับการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นที่เต็มรูปแบบในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐบาลได้ดำเนินการโครงการนำร่องหมู่บ้านและชุมชนต้นแบบทั้งสิ้น ๑,๐๐๒ แห่ง ประกอบด้วย หมู่บ้าน ๘๗๖ แห่ง และชุมชน ๑๒๖ แห่ง เป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยห้าสิบล้านบาท) สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นควรที่จะดำเนินการประมาณ ๓๘,๒๕๐ แห่ง

๔. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชนจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันล้านบาท) ด้วยรัฐบาลได้กำหนดให้การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นวาระแห่งชาติ โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาแบบองค์รวมซึ่งตั้งเป้าหมายว่าจะดำเนินการแก้ไขความยากจนให้หมดไปภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีกลุ่มเป้าหมายประชาชนที่มาจากทะเบียนปัญหาจำนวน ๘,๐๕๐,๐๐๐ คน (แปดล้านสี่หมื่นคน) ซึ่งจะทำได้ตรงกลุ่มเป้าหมายและสภาพข้อเท็จจริงของปัญหาเห็นควรจัดสรรให้ ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันล้านบาท) สำหรับแผนการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

๕. เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง จำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันหกร้อยล้านบาท) เพื่อคงสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลที่ร้อยละ ๒๓.๕ ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

รัฐได้จัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วจำนวน ๑๑๐,๖๑๐,๗๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นหกร้อยสิบล้านเจ็ดแสนบาท) จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

สาระสำคัญของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามที่แถลงแล้วข้างต้น เป็นความพยายามที่รัฐบาลได้ดำเนินการให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติ

การอภิปรายในภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

ข้อสนับสนุน

(ก) ภาพรวม

๑. การจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลนี้เป็นการจัดสรรงบประมาณแนวใหม่ซึ่งมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการทำงานโดยไม่เน้นรายละเอียด แตกต่างจากแนวทางการจัดสรรงบประมาณแบบเดิม ซึ่งเน้นรายละเอียดและกระบวนการ แต่ขาดความยืดหยุ่นทำให้ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร จากการจัดสรรงบประมาณโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลชุดนี้บริหารประเทศประสบความสำเร็จมากกว่า รวมถึงการนำเสนองบประมาณเพิ่มเติมในครั้งนี้ แม้จะมีรายละเอียดโครงการไม่มาก แต่ก็ยังสามารถบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จนนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ได้

๒. การจัดเก็บรายได้ทำได้มากขึ้นเพราะประเทศมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และข้าราชการดำเนินการจัดเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ

(ข) ร่างมาตรา ๔ (๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันล้านบาท)

เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นงบประมาณที่สำคัญ เพราะเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าเกิดขึ้น ประเทศต้องมียกงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่

(ค) ร่างมาตรา ๔ (๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท)

เป็นเรื่องที่สมควรให้การสนับสนุน เนื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ที่ทราบปัญหาในจังหวัดดีที่ที่สุด และสามารถนำงบประมาณมาแก้ไขปัญหาได้โดยตรง เช่น ในจังหวัด

สมุทรปราการมีถนนหลายสายที่ชำรุดทรุดโทรมไม่ได้รับการแก้ไข ก็จะสามารถนำมาบรรจุในแผนยุทธศาสตร์นี้ได้

(ง) ร่างมาตรา ๔ (๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน (SML) จำนวน ๙,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันสี่ร้อยล้านบาท)

โครงการ SML ทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้านใช้ภาษีซึ่งเป็นเงินของตนเอง อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังระบอบประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนมีความรับผิดชอบต่อโครงการของตนเองอย่างมีคุณภาพ

(จ) ร่างมาตรา ๔ (๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันล้านบาท)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับงบประมาณในส่วนนี้ เพราะตรงกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีที่จะดำเนินการให้ประเทศไทยปราศจากคนจนใน ๔ ปีข้างหน้า

ข้อสังเกต

(ก) ภาพรวม

๑. รัฐบาลไม่ได้ประเมินสถานการณ์จากความเป็นจริง เพราะปัจจุบันประเทศไทยยังมีปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ที่ยังขาดเสถียรภาพซึ่งรัฐบาลต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาคต่อไป เพราะช่วงเวลา ๒ เดือนที่ผ่านมา ยังมีดัชนีชี้วัดภาคอุตสาหกรรมติดลบ การบริโภค การลงทุนชะลอตัว การส่งออกถดถอย จึงไม่น่าเชื่อว่ารัฐบาลจะจัดหารายได้เพิ่มขึ้นได้

๒. การที่รัฐบาลสามารถเก็บรายได้เพิ่มขึ้นอีก ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) แสดงว่าเป็นการจัดเก็บงบประมาณเกินดุล นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีหนี้นอกเหนือจากหนี้สาธารณะ เช่น หนี้กองทุนน้ำมัน ๘๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นล้านบาท) ซึ่งมากกว่ารายได้ที่รัฐบาลนำมาจัดตั้งงบประมาณ เท่ากับว่าความจริงแล้วรัฐบาลอยู่ในภาวะขาดดุล รัฐบาลจึงควรนำเงินที่จัดเก็บได้ไปชดเชยหนี้กองทุนน้ำมันก่อน ดังนั้นการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมครั้งนี้จึงไม่สอดคล้องกับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่แท้จริง

๓. ในช่วงเวลา ๒ เดือนแรกของปีนี้ พบว่าประเทศกำลังขาดดุลการค้าและขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ซึ่งเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าเศรษฐกิจกำลังมีปัญหา แต่ก็ยังไม่มีความชัดเจนว่ารัฐบาลจะนำเงินงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีในครั้งนี้ไปดำเนินการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการส่งออกให้เป็นไปตามที่รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่

๔. ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐบาลเสนอการจัดทำงบประมาณแนวทางใหม่ เพื่อสนองยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะต้องมีการเสนอเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ แสดงตัวชี้วัด เพื่อให้รัฐสภาสามารถตรวจสอบการดำเนินงานและผลงาน

ของรัฐบาล โดยเฉพาะเป้าหมายในการให้บริการสาธารณะ และที่สำคัญที่สุดคือจะต้องมีการติดตามประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่รัฐบาลกลับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ และในครั้งนี้นำไปไว้ในงบกลางทั้งหมดและให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจตัดสินใจสั่งการในการใช้งบประมาณ

๕. การที่รัฐบาลจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) ทั้ง ๆ ที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลง ย่อมก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชนเพิ่มขึ้น และมีข้อสังเกตว่า ขณะที่กรมสรรพากรจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นได้กว่า ๗๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นล้านบาท) ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่กรมสรรพสามิตกลับไม่สามารถเก็บภาษีจากน้ำมัน เบียร์ รถยนต์และเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นได้ จึงมีปัญหาเรื่องความสอดคล้องในการจัดเก็บภาษีของหน่วยราชการทั้งสองหน่วยงานดังกล่าว

๖. การตั้งงบกลางปีตรวจสอบได้ยาก เนื่องจากไม่มีความชัดเจนในการกำหนดวงเงินในแต่ละโครงการ แตกต่างกับการเสนองบประมาณรายจ่ายประจำปีปกติ รัฐบาลควรจะประเมินรายจ่ายให้ชัดเจนว่าในแต่ละปีจะใช้งบประมาณเท่าใดและเสนอขอมาในงบประมาณรายจ่ายประจำปีคราวเดียว ไม่ควรทำเป็นงบกลางปีเช่นนี้

๗. รัฐบาลมุ่งจัดเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา ซึ่งถ้าหากจัดเก็บได้ตามประมาณการ ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนคือประชาชนทั่วไป หาใช่นิติบุคคลขนาดใหญ่

๘. รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่ใช้จ่ายเงินถึงการคลังมากที่สุด กล่าวคือ มีการนำเงินบางส่วนของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารออมสิน หรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ มาใช้ดูแลคุณภาพชีวิตของคนยากจน แต่จนกระทั่งปัจจุบันยังไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าการแก้ไขปัญหาดังกล่าวประสบความสำเร็จหรือไม่ นอกจากนี้ การใช้จ่ายเงินเพื่อหาเสียงให้ประชาชนเกิดความนิยมในรัฐบาลเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมโดยเฉพาะการใช้จ่ายในลักษณะงบกลางปี

๙. งบกลางปีอาจช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้ แต่หากมีวิธีการจัดการที่ไม่ดี เกิดการกระจุกตัวอยู่กับผู้มีอำนาจ งบประมาณนี้ก็ไม่สามารถไปถึงประชาชนได้อย่างแท้จริง ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ

๑๐. เอกสารประกอบการพิจารณางบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในครั้งนีไม่มีรายละเอียดของโครงการ และไม่มีบทวิเคราะห์ในเชิงประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ไม่สามารถประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการได้ และไม่มีหลักประกันว่าจะมีการนำงบประมาณไปดำเนินการตามที่ได้อภิปรายไว้หรือไม่ จึงไม่มีความโปร่งใสและไม่สามารถตรวจสอบได้

(ข) ร่างมาตรา ๔ (๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันล้านบาท)

๑. ระยะเวลางบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เหลือเวลาอีกเพียง ๕ - ๖ เดือน การของบประมาณในส่วนนี้จึงเป็นการสำรองงบประมาณมากเกินไปหรือไม่

๒. รัฐบาลควรนำเงินส่วนนี้ไปใช้แก้ไขปัญหาความมั่นคงและปัญหาเร่งด่วน ที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยเร็ว เช่น ปัญหาสังคม ปัญหาด้านการพัฒนาประเทศ ปัญหา ด้านสิทธิมนุษยชน ปัญหาประชาธิปไตย และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่า

๓. เป็นงบประมาณที่นายกรัฐมนตรีมีอำนาจใช้ได้แต่เพียงผู้เดียว และไม่มีตัวชี้วัด ว่าโครงการที่ได้รับอนุมัติไปจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ดังนั้น การจัดตั้งงบประมาณในลักษณะ เช่นนี้จึงควรจะหลีกเลี่ยงให้มัน้อยที่สุด และควรนำงบประมาณส่วนนี้ไปเพิ่มให้กับส่วนอื่น ๆ

(ค) ร่างมาตรา ๔ (๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท)

๑. การจัดสรรงบประมาณส่วนนี้เป็นการจัดท่างบประมาณที่ไม่สอดคล้อง กับความต้องการที่แท้จริงของประชาชน รัฐบาลจึงควรมีการหารือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการจัดท่างบประมาณด้วย เพราะเป็นกลุ่มบุคคลที่รู้จักปัญหา อย่างแท้จริง

๒. ขอให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณส่วนนี้ให้กับทุกพื้นที่โดยเท่าเทียมกัน ไม่ควร เลือกว่าพื้นที่จังหวัดใดเป็นพื้นที่ของฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน นอกจากนี้ การบรรจุโครงการต่าง ๆ ต้องระบุให้ชัดเจนด้วย

๓. ก่อนหน้านี้รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณในส่วนของผู้ว่าราชการจังหวัด แบบบูรณาการในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ไป ๒,๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันสองร้อยห้าสิบล้านบาท) ต่อมามีการโอนงบกลางไปให้จังหวัดใช้ในการแก้ไขปัญหาอีก ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันห้าร้อยล้านบาท) รวมเป็นเงินถึง ๓,๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันเจ็ดร้อยห้าสิบล้านบาท) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณให้สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันห้าร้อยล้านบาท) แบ่งให้จังหวัดต่าง ๆ จังหวัดละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบล้านบาท) และมีการจ่ายเงินงบกลางเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันอีก ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันล้านบาท) รวมแล้วในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นจำนวนเงิน ๖,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันห้าร้อยล้านบาท) ปัจจุบันรัฐบาลต้องการงบประมาณส่วนนี้ เพิ่มอีก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท) รวม ๒ ปี เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๕,๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นห้าพันสองร้อยห้าสิบล้านบาท) ผลการปฏิบัติงานของผู้ว่า CEO ได้รับความชื่นชมจากประชาชนหรือไม่

๔. แต่ละจังหวัดต่างก็ดำเนินการภายในจังหวัดของตน มิได้มีการปรึกษาหารือกัน ระหว่างจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงไม่มีการบูรณาการแบบต่อเนื่อง

๕. งบประมาณส่วนนี้เป็นการตั้งงบประมาณต่างตอบแทนให้แก่ข้าราชการและนายทุน ที่มาช่วยพรรคการเมืองบางพรรคหาเสียงหรือไม่

๖. งบประมาณในส่วนนี้มีมากเกินไป นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่ารัฐบาลได้มีการจัดทำแผนดำเนินการให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดและนโยบายของรัฐบาลด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ในการจัดทำแผนต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง และต้องมีการประเมินผลโดยประชาชนภายในจังหวัดซึ่งมีหน่วยงานราชการเป็นพี่เลี้ยงอย่างต่อเนื่อง และควรใช้งบประมาณดังกล่าวเพื่อการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพในการสร้างอาชีพเป็นหลัก

๗. รัฐบาลจัดสรรงบประมาณส่วนนี้ให้กับใคร เพื่อไปทำอะไร แผนงานโครงการมาจากไหน นอกจากนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดยังต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้จ่ายงบประมาณในส่วนนี้ด้วย

(ง) ร่างมาตรา ๔ (๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน จำนวน ๙,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันสี่ร้อยล้านบาท)

๑. รัฐบาลไม่สามารถจัดสรรงบประมาณส่วนนี้ให้กับทุกพื้นที่ได้อย่างแน่นอน จึงอาจจะมีปัญหาเรื่องความเป็นธรรมในการจัดสรรงบประมาณในพื้นที่ต่าง ๆ นอกจากนี้ ไม่แน่ใจว่า งบประมาณส่วนนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างต่อเนื่องหรือไม่ และโครงการดังกล่าวมีความแตกต่างกับโครงการกองทุนหมู่บ้านอย่างไร

๒. ควรจัดสรรงบประมาณส่วนนี้โดยให้เน้นเฉพาะการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านมากกว่าชุมชน

๓. เห็นด้วยกับรัฐบาลแต่เป็นห่วงว่ามีหลักเกณฑ์การใช้จ่ายงบประมาณส่วนนี้อย่างไร จัดสรรให้กับหมู่บ้านใดบ้าง เป็นจำนวนกี่หมู่บ้าน

๔. ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลที่จัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ เพราะรัฐบาลเคยกล่าวอ้างว่าไม่มีเงินเพียงพอที่จะจัดสรรได้ครบตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่รัฐบาลกลับมีเงินจัดงบประมาณส่วนนี้ได้

๕. มีข้อสังเกตว่าโครงการ SML มีการประเมินผลการดำเนินการ และมีความเหมาะสมหรือไม่ เพราะขณะนี้หมู่บ้านนำร่องเพิ่มอีก ๓๘,๒๕๐ หมู่บ้าน และจะจัดสรรให้เต็มพื้นที่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ แต่ปัจจุบันหมู่บ้านใดที่ประชาชนรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งก็จะมีอาการหรือกันจริง ๆ แต่ถ้าหมู่บ้านใดประชาชนไม่ได้มีการรวมกลุ่มกันหรือต่างคนต่างอยู่ก็จะขาดความเข้มแข็งการตัดสินใจจะอยู่ที่นายอำเภอ การมีส่วนร่วมของคนในหมู่บ้านก็ไม่ประสบความสำเร็จ โครงการที่เตรียมไว้ก็คงต้องล่าช้าอยู่อย่างนั้นไม่ได้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง

(จ) ร่างมาตรา ๔ (๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน จำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันล้านบาท)

๑. หากพิจารณาจากเอกสารประกอบการพิจารณาจะไม่พบรายละเอียดการใช้จ่ายเงินที่ชัดเจน

๒. จากการบริหารงานของรัฐบาล ๔ ปีที่ผ่านมา พบว่า หนี้ภาคครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น แสดงว่าคนจนจริง ๆ ไม่สามารถเข้าสู่โครงการต่าง ๆ ได้ จึงไม่ได้รับประโยชน์จากโครงการเหล่านั้น ขอให้รัฐบาลทบทวนลักษณะของโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึง

๓. ปัจจุบันมีกฎหมายจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนสวัสดิการสังคม กองทุนผู้สูงอายุ กองทุนคุ้มครองเด็ก และกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เป็นต้น แต่กองทุนเหล่านี้มีเงินกองทุนเพียงกองทุนละประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามสิบล้านบาท) ซึ่งต้องใช้ในการดูแลบุคคลต่าง ๆ ตามเป้าหมายของกองทุนทั่วประเทศ จึงควรนำเงินในส่วนนี้ไปเพิ่มเติมให้กองทุนต่าง ๆ ดังกล่าวมากกว่า เพื่อให้กองทุนนำเงินไปดูแลกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างเร่งด่วนและทันเหตุการณ์

๔. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๘ ก่อนการมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ล่าสุด ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นล้านบาท) แต่ต่อมากลับตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้เพียง ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันล้านบาท) นั้น เป็นการหลอกหลวงประชาชน และตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว รัฐบาลยังบอกว่าจะจัดสรรงบประมาณกลางปี จำนวน ๓,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันหกร้อยล้านบาท) เพื่อใช้ในโครงการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้อีกด้วย แต่ในงบประมาณเพิ่มเติมครั้งนี้ไม่มีค่าใช้จ่ายในส่วนดังกล่าว

๕. เห็นด้วยกับการแก้ไขปัญหาความยากจน แต่ไม่เห็นด้วยที่จะแก้ไขปัญหาคความยากจนโดยใช้จ่ายเงินเพียงอย่างเดียว รัฐบาลนี้มักใช้เงินเป็นตัวตั้งในการแก้ปัญหาและแก้ไขเป็นจุด ๆ ต้องการเสนอว่า ควรแก้ไขโดยมองที่โครงสร้าง เพราะถ้ารัฐบาลไม่รู้ปัญหาที่แท้จริงแล้ว ก็คงไม่สามารถขจัดต้นตอปัญหาความยากจนได้

๖. รัฐบาลควรให้การศึกษาร่วมกัน แทนที่จะให้เงินกู้แต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ความรู้พึ่งตัวเองได้อย่างยั่งยืน

๗. งบประมาณครั้งนี้ น่าจะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่รัฐบาลได้ตั้งไว้ เพราะการตั้งงบประมาณกระทรวงมหาดไทยน่าจะทำให้งบประมาณไปอยู่กับคนที่มีต้นทุนสูง ซึ่งนักวิชาการเรียกภาวะนี้ว่า เป็นภาวะที่รัฐบาลแปลงคนยากจนเป็นทุน เป็นการลงทุนผ่านความยากจน ซึ่งถือว่าไม่ยุติธรรมกับคนยากจน

๘. รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้น้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาให้ประชาชน เพราะหลังจากที่รัฐบาลได้จัดให้มีการลงทะเบียนคนจน มีประชาชนมาลงทะเบียนเป็นจำนวนมากและมีปัญหาที่หลากหลาย เช่น ปัญหาเรื่องที่ทำกิน ปัญหาหนี้สินภาคประชาชน ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาว่างงาน ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการแก้ไขปัญหา

(ฉ) ร่างมาตรา ๔ (๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง จำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันหกร้อยล้านบาท)

๑. งบประมาณในส่วนนี้น้อยเกินไปไม่เพียงพอในการแก้ไขปัญหาของประชาชน ควรนำเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น มาเพิ่มเติมในงบประมาณส่วนนี้

๒. รัฐบาลไม่ควรนำเงินในส่วนนี้ไปรวมกับการถ่ายโอนงบประมาณสู่ท้องถิ่น นอกจากนี้ ตลอดเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อยมาก ไม่ใส่ใจในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และเหตุใดรัฐบาลจึงเลือกที่จะแก้ปัญหายุ่งยาก โดยร่วมมือกับองค์กรการบริหารส่วนตำบล ซึ่งไม่มีศักยภาพเพียงพอในการแก้ไขปัญหา

รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้ตอบชี้แจงดังนี้

๑. การตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) รัฐบาลไม่ได้ตั้งงบประมาณเกินตัวและรัฐบาลไม่ได้เพิ่มการจัดเก็บภาษีเพื่อให้ได้เงินจำนวนนี้มา กลับเป็นการลดและผ่อนภาระภาษีเสียมากกว่า และภาษีส่วนใหญ่ที่เก็บได้มาจากผู้ประกอบการรายย่อย ไม่ใช่ผู้ประกอบการรายย่อย

๒. สาเหตุที่ภาษีสรรพสามิตลดลงเพราะรัฐบาลมีนโยบายลดหย่อนภาษีสรรพสามิต โดยกำหนดโครงสร้างภาษีรถยนต์ใหม่ จึงทำให้ภาษีสรรพสามิตลดลงไปจากประมาณการ

๓. การตั้งงบประมาณและประมาณการรายได้นั้น รัฐบาลไม่ใช่ผู้จัดทำ แต่ผู้จัดทำคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานประมาณ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และหน่วยงานจัดเก็บภาษีต่าง ๆ นอกจากนี้ ประมาณการดังกล่าวก็ได้ผิดพลาดมากมาย และไม่ได้ตั้งใจประมาณการให้ผิดพลาดเพื่อให้มีการจัดงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ยิ่งไปกว่านั้น หากพิจารณาจากรายการงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ๕ รายการในครั้งนี้ รัฐบาลก็ได้อธิบายรายละเอียดไว้แล้วว่า ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ นั้นจะนำไปใช้อย่างไร ที่ไหนบ้าง

๔. เรื่องที่สมาชิกเห็นว่า งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมนี้เป็นการจัดงบประมาณที่ขาดการพิจารณากลับกรองนั้น ขอชี้แจงว่า การจะนำเงินงบประมาณไปใช้ได้ต้องมี การตั้งคำขอ การจัดทำบัญชีการดำเนินการต่าง ๆ อยู่ภายใต้ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบ เช่น สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและรัฐสภา จึงไม่น่าเป็นห่วง

๕. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ จำนวน ๑๓๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นห้าพันห้าร้อยล้านบาท) ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านกังวลคือ ค่าใช้จ่ายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและ

การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ จำนวน ๕๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นเก้าพันล้านบาท) วันนี้ออมัติเงินไปแล้ว ๕๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นสี่พันล้านบาท) แต่ยังไม่ได้จ่ายเงิน มีการเบิกจ่ายไปเพียงประมาณ ๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันล้านบาท) สาเหตุที่จ่ายน้อยเพราะเป็นงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ระยะเวลาเบิกจ่ายสั้น แต่ได้มีการทำสัญญาไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นล้านบาท) ส่วนที่ยังไม่เบิกจ่ายเนื่องจากการออกแบบ การจัดหาครุภัณฑ์หรือการจ่ายเงินเป็นงวด โดยรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ นี้ กระทรวงต่าง ๆ ที่ได้รับงบประมาณจะต้องทำสัญญาผูกพันภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ของทุกปีงบประมาณ ถ้าทำไม่ทันต้องมีการขอเจรจาตกลงหรือถูกตัดงบประมาณไป และได้มีการตั้งคณะกรรมการติดตามการใช้จ่ายเงินภาครัฐขึ้น โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นปีที่มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณสูงสุด

๖. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นนั้น เป็นค่าใช้จ่ายที่มีอยู่ในงบประมาณปกติทุกปี โดยจะนำไปใช้เมื่อเกิดปัญหาเรื่องใดก็ตามที่งบประมาณปกติไม่ได้ตั้งงบไว้ และเข้าข่ายลักษณะเงินฉุกเฉินที่จะนำมาใช้ได้ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๘ นั้นไม่ได้เป็นมติเห็นชอบ แต่เป็นการรับทราบเพราะรัฐบาลกำลังจะหมดวาระ จึงไม่อาจให้ความเห็นชอบเพื่อไปผูกพันกับรัฐบาลที่จะจัดตั้งขึ้นมาใหม่ได้

๗. การดำเนินการตามงบประมาณในส่วนของค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน นั้น เน้นการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และกระจายอำนาจไปสู่ประชาชน มุ่งที่จะดำเนินการให้ครบทุกหมู่บ้านในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ ผลการดำเนินงานของโครงการหมู่บ้านนำร่องจำนวน ๑,๐๐๕ หมู่บ้าน อยู่ในเกณฑ์ที่ประชาชนพึงพอใจและได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนเกณฑ์การคัดเลือกหมู่บ้านนั้นดูที่ความพร้อมของหมู่บ้าน การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและสัดส่วนของหมู่บ้านในจังหวัด นอกจากนี้ การบริหารจัดการของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเป็นเรื่องใหม่ เป็นการทำงานต่อเนื่องจากปีที่แล้ว และเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและความต้องการของประชาชนอันเกิดจากการคิดร่วมกันของทุกภาคส่วน สำหรับการจัดสรรเงินให้แก่จังหวัดต่าง ๆ รัฐบาลได้จัดสรรในสัดส่วนดังนี้ กล่าวคือ ร้อยละ ๔๐ ให้เท่าเทียมกันทุกจังหวัด ร้อยละ ๔๐ ต่อกัน จัดสรรตามจำนวนประชากรของจังหวัด และร้อยละ ๒๐ สุดท้ายจัดสรรตามความผกผันตามรายได้ของประชากร

๘. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน งบประมาณส่วนนี้รัฐบาลเลือกที่จะไม่บริหารแบบเดิม คือ บริหารผ่านกระทรวงเพียงอย่างเดียว เพราะทำให้งบประมาณไม่ไปถึงประชาชนอย่างแท้จริง ส่วนการบริหารของรัฐบาลตามรูปแบบใหม่ นี้ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดรับนโยบายไปอย่างชัดเจนและปรับการบริหารให้เป็นไปในทิศทางเดียวกับรัฐบาลได้ งบประมาณส่วนนี้จะดำเนินการไปในทิศทางที่ถูกต้อง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

๒. สรุปประเด็นสำคัญและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ สรุปประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑.๑ เหตุผลที่ขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในร่างมาตรา ๓ สรุปได้ดังนี้

- รัฐบาลเสนอของบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในขณะที่ภาวะการณ์เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกำลังลดลงจากเดิมที่รัฐบาลประมาณการไว้ร้อยละ ๕.๕ - ๖ คงเหลือเพียงร้อยละ ๓.๑ อันเนื่องมาจากประเทศประสบกับปัญหาภัยแล้ง ปัญหาน้ำมันราคาแพง และภัยพิบัติต่าง ๆ รัฐบาลจึงไม่น่าจะจัดหารายได้ได้เพียงพอตามที่ประมาณการไว้ นอกจากนี้ จากการตรวจสอบเงินคงคลัง ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๘ คงเหลือเพียงจำนวน ๔๕,๒๗๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นห้าพันสองร้อยเจ็ดสิบแปดล้านบาท) ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก จึงไม่ควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพราะหากเกิดกรณีฉุกเฉิน รัฐบาลจะไม่เหลืองบประมาณเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาได้

- รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้โดยขัดต่อหลักการจัดทำงบประมาณรายจ่าย เพราะงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่รัฐบาลตั้งไว้ในครั้งนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นรายการที่รัฐบาลสามารถตั้งงบประมาณไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้อยู่แล้ว เพราะมิได้เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นใหม่หรือไม่อาจคาดคิดได้ล่วงหน้าแต่อย่างใด

- รัฐบาลควรนำเงินงบประมาณที่ตั้งไว้ไปใช้หนี้กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงหรือสำรองไว้เป็นเงินคงคลังจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนมากกว่า

- การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในครั้งนี้ ไม่มีแผนงานและรายละเอียดโครงการชัดเจน รัฐบาลสามารถนำงบประมาณไปใช้ได้ตามอำเภอใจ เช่น กรณีเครื่องบินประจำตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีหรืออาจจะเป็นงบประมาณเสี่ยง เป็นต้น

- งบประมาณที่จัดตั้งไว้บางส่วน เช่น โครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค รัฐบาลควรจัดตั้งไว้ในงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุข แต่กลับนำมาจัดตั้งไว้ในส่วนของงบกลางซึ่งไม่ถูกต้อง

- การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวลง จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับประชาชนทั่วไป เพราะรัฐบาลจำเป็นต้องจัดเก็บภาษีมากขึ้น ส่วนบริษัทใหญ่ ๆ รัฐบาลยังคงละเลยเรื่องการจัดเก็บภาษี

- การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมมักจะมีปัญหาในการเบิกจ่ายเช่นที่เคยมีปัญหามาแล้วในการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเบิกจ่ายได้ช้า และมีการเบิกจ่ายจริงไปได้เพียงประมาณร้อยละ ๒๒ ของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมทั้งหมด เช่นเดียวกับในครั้งนี้ รัฐบาลเหลือเวลาเบิกจ่ายได้เพียงประมาณ ๕ เดือน ไม่น่าจะ

เบิกจ่ายได้ทัน จึงไม่ควรอนุมัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม เพราะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ

คณะกรรมการวิสามัญได้แถลงชี้แจง ดังนี้

- เหตุผลที่รัฐบาลจำเป็นต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม เพราะจำเป็นต้องมีเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะในเรื่องปัญหาภัยแล้งซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วน

- หากเกรงว่าการจัดเก็บภาษีจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนก็น่าจะเป็นแนวความคิดที่ไม่ถูกต้อง เพราะการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลอย่างถูกต้องเป็นการนำผู้ที่ไม่เสียภาษีกลับเข้าสู่ระบบ และไม่มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อย เนื่องจากรัฐบาลได้แก้ไขฐานรายได้ในการประเมินภาษีให้สูงขึ้น

- สำหรับข้อสังเกตที่ว่ารัฐบาลจะใช้จ่ายงบประมาณไม่ทันปีงบประมาณนั้น ชี้แจงว่า น่าจะเบิกจ่ายได้รวดเร็วและทันกำหนดอย่างแน่นอน

- กรณีเงินคงคลังที่มีจำนวนน้อย เพราะเมื่อต้นปีงบประมาณยังจัดเก็บภาษีไม่ค่อยได้จึงต้องนำเอาเงินคงคลังไปใช้จ่ายก่อน ประกอบกับในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ และ พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐบาลตั้งงบประมาณขาดดุลและไม่ได้กู้ยืมเงินจากต่างประเทศ จึงต้องนำเงินคงคลังมาใช้เพื่อลดภาระการจ่ายดอกเบี้ย แต่ประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘ รัฐบาลจะจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น เงินคงคลังก็จะมีจำนวนมากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม เงินคงคลังที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ไม่ถือว่าจำนวนน้อยเกินไปตามที่หลายฝ่ายเข้าใจ เพราะยังมีจำนวนเพียงพอตามหลักการที่ต้องมีสำรองไว้ใช้จ่ายเงินของรัฐบาล ๒ สัปดาห์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสม

- สำหรับข้อสังเกตที่ว่า งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม ไม่มีแผนงานและรายละเอียด ชี้แจงว่า สำนักงบประมาณมีระเบียบในการเบิกจ่ายเงินว่า เมื่อจะเบิกจ่ายเงินจะต้องมีแผนงานโครงการเสนอเพื่อขออนุมัติเป็นรายการไป ซึ่งรัฐสภาสามารถตรวจสอบได้โดยการตั้งกระทู้ถามหรือญัตติ นอกจากนี้ก็ยังมีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นหน่วยงานตรวจสอบอีกด้วย จึงไม่น่าจะมีการทุจริตได้

๒.๑.๒ เหตุผลที่ขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในร่างมาตรา ๔ สรุปได้ดังนี้

(ก) ร่างมาตรา ๔ (๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันล้านบาท)

- งบประมาณในส่วนนี้ไม่มีรายละเอียดแผนงาน เป็นการเบิกจ่ายตามอำเภอใจ และเป็นงบประมาณที่รัฐบาลสามารถจัดตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้อยู่แล้ว

- เป็นการจัดตั้งงบประมาณไว้ใช้จ่ายโดยประชาชนไม่มีส่วนร่วม

- ที่ผ่านมารัฐบาลมีการดำเนินการใช้จ่ายเงินงบประมาณในส่วนนี้กับโครงการที่ไม่ใช้กรณีเป็นเรื่องฉุกเฉินหรือจำเป็น เช่น ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐบาลได้นำไปใช้ในการเตรียมการแข่งขันแรลลี่อาเซียน - อินเดีย รวมถึงการนำไปใช้จัดซื้อรถยนต์และคอมพิวเตอร์ให้กับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีใช้โครงการหรือแผนงานที่ฉุกเฉินหรือจำเป็นแต่อย่างไร

คณะกรรมการวิสามัญได้แถลงชี้แจง ดังนี้

- ตามปกติกรณีใดจะเป็นกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นหรือไม่เพียงใดนั้น จะมีระเบียบปฏิบัติกำหนดไว้ โดยให้อำนาจฝ่ายบริหารเป็นผู้วินิจฉัยการใช้จ่ายเงินจำนวนนี้
- สาเหตุที่ไม่สามารถกำหนดแผนงานโครงการได้ ก็เพราะรัฐบาลจะนำไปใช้ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น โดยสภาพจึงไม่อาจกำหนดให้ชัดเจนได้เพราะเหตุการณ์ยังไม่เกิดขึ้น

(ข) ร่างมาตรา ๔ (๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท)

- รัฐบาลไม่ได้นำงบประมาณในส่วนนี้ไปใช้จ่ายดำเนินโครงการหรือแผนงานอย่างบูรณาการ เพราะที่ผ่านมาแต่ละจังหวัดต่างก็มีแผนยุทธศาสตร์ของตนเอง ไม่ได้ร่วมกันทำ นอกจากนี้ บางโครงการยังเป็นโครงการที่ไม่ควรดำเนินการด้วย เช่น โครงการตัดถนนผ่านป่าชายเลนหรือป่าสงวนแห่งชาติ หรือซื้อเครื่องอบแห้งเก็บไว้ในโรงสีของเอกชน เป็นต้น

- งบประมาณส่วนนี้รวมศูนย์อยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งยังไม่มีความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารเพียงพอ อาจเป็นการเปิดโอกาสให้มีการทุจริตหรือแปรสภาพเป็นงบหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างแยบยล

- งบประมาณส่วนนี้ไม่มีรายละเอียดแผนงานหรือโครงการว่าจะนำไปใช้ทำอะไร อาจก่อให้เกิดการทุจริตได้

- ที่ผ่านมา แผนงานโครงการต่าง ๆ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการยังซ้ำซ้อนกันกับแผนงานโครงการของส่วนราชการอื่น ๆ งบประมาณในส่วนนี้จึงไม่มีความจำเป็น

- รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนการจัดสรรให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะจะเป็นการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและเป็นการกระจายอำนาจส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งขึ้น

- สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเคยตรวจสอบโครงการตามแผนยุทธศาสตร์นี้ บางโครงการและตั้งข้อสังเกตว่ามีการทุจริตอย่างชัดเจน

- การตั้งงบประมาณเช่นนี้ประชาชนไม่มีส่วนร่วม คงเป็นการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่แน่ใจว่าจะเกิดประโยชน์กับประชาชน

คณะกรรมการวิสามัญได้แถลงชี้แจง ดังนี้

- การตั้งงบประมาณส่วนนี้ เป็นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี ในคราวการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ และเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณระดับจังหวัด โดยส่วนหนึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด นำไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาจังหวัดตนเองหรือเพื่อการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในจังหวัดอย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์ ทั้งนี้ อำนาจในการสั่งจ่ายไม่ได้เป็นของผู้ว่าราชการจังหวัดเพียงคนเดียว หากแต่ต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการด้วย

(ค) ร่างมาตรา ๔ (๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน จำนวน ๙,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันสี่ร้อยล้านบาท)

- การจัดสรรงบประมาณส่วนนี้ เป็นการลดความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมและบริหารจัดการ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลมีหน้าที่ตามกฎหมายต้องจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- เดิมรัฐบาลจัดโครงการนำร่องจำนวน ๑,๐๐๒ หมู่บ้าน และในปีที่รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายว่าจะดำเนินการให้ได้จำนวน ๓๘,๒๕๐ หมู่บ้าน แต่เหตุใดรัฐบาลกลับไม่จัดสรรงบประมาณให้ครบทุกหมู่บ้าน การกระทำเช่นนี้รัฐบาลมีเจตนาซ่อนเร้นอื่นใดหรือไม่

คณะกรรมการวิสามัญได้แถลงชี้แจง ดังนี้

- สาเหตุที่ไม่จัดสรรงบประมาณส่วนนี้ให้ครบทุกหมู่บ้าน เพราะบางหมู่บ้านหรือชุมชนมีความเจริญอยู่แล้ว

(ง) ร่างมาตรา ๔ (๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันล้านบาท)

- งบประมาณในส่วนนี้แก้ปัญหาความยากจนของประชาชนไม่ได้อย่างแท้จริง เพราะรัฐบาลเพียงแต่ดำเนินการให้มีการขึ้นทะเบียนคนจนและโอนหนี้นอกระบบเข้าสู่สถาบันการเงินเท่านั้น ส่วนต้นเหตุของปัญหา เช่น ที่ดินทำกิน ที่อยู่อาศัย อาชีพและหนี้สินภาคประชาชนโดยรวม ยังไม่ได้รับการแก้ไข

- งบประมาณในส่วนนี้แค่นำไปใช้ในการโอนหนี้นอกระบบเข้าสู่สถาบันการเงินก็หมดแล้ว จึงไม่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริงในระยะยาวได้ หรือมิเช่นนั้นหากรัฐบาลจะแก้ไขปัญหาเรื่องความยากจนอย่างจริงจังก็ควรจะต้องงบประมาณในส่วนนี้เพิ่มขึ้นและดำเนินการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุอย่างจริงจัง

(จ) ร่างมาตรา ๔ (๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง จำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันหกร้อย ล้านบาท)

- รัฐบาลไม่มีความจริงใจ เพราะปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล บริหารจัดการงบประมาณของตนเองได้ โดยรัฐบาลมีหน้าที่ต้องจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการถ่ายโอนอำนาจอยู่แล้ว แต่กลับจัดสรรงบประมาณในลักษณะบังคับว่าเป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งเท่านั้น จึงเป็นการปิดกั้นการบริหารจัดการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแต่ละท้องถิ่นมีสภาพปัญหาต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ หากรัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาภัยแล้งก็ควรจะมีนโยบายไปก็เป็นการเพียงพอแล้ว ไม่ควรปิดกั้นกันทางงบประมาณ

- การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง รัฐบาลควรมอบหมายนโยบายและงบประมาณให้กรมชลประทานเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขปัญหาในระยะยาว

คณะกรรมการวิสามัญได้แถลงชี้แจง ดังนี้

- งบประมาณส่วนนี้ เป็นค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาภัยแล้งเพียงอย่างเดียว ส่วนการถ่ายโอนอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด รัฐบาลจะจัดสรรต่างหากโดยคำนวณจากเงินภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้เอง รวมกับเงินที่รัฐบาลจะจัดสรรให้จากภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒.๑.๓ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความในร่างมาตรา ๖ บทรักษาการตามร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จะเป็นเหตุให้มีผู้มีอำนาจซ้ำซ้อนกัน และเป็นการให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในการใช้จ่ายงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างเบ็ดเสร็จ

คณะกรรมการวิสามัญได้แถลงชี้แจง ดังนี้

การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ คณะรัฐมนตรีได้เคยหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและได้รับคำชี้แจงว่า พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีเป็นการตราพระราชบัญญัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการแห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ก็ได้บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการ แสดงว่า การกำกับดูแลและการใช้จ่ายงบประมาณมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลทั้งสอง ดังนั้น โดยหลักการจึงควรกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย นอกจากนี้ ในการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีในส่วนงบกลางเช่นนี้ นายกรัฐมนตรีมิได้ใช้จ่ายตามลำพัง

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖^๓ โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในส่วนของเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้อ ๒ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขร่างมาตรา ๕ (๒) ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

“เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดหญิง/ผู้สมัคร เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นจำนวน ๙,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน เป็นจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหายั่งยืน เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท”

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำดังกล่าว จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

๒.๓ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

^๓ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า “เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๑๕ จบร่างแล้วให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

กับ

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม)	ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่จะระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง และสำนักงานงบประมาณให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๐๐,๑๘๙,๙๘๓,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้</p> <p>(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ ๕๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ ๒,๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๓) เงินเลื่อนขั้น เลื่อนอันดับเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ ๓,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๔) เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ ๒๒,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๖) ค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ๔๕,๒๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๗) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ๑๑,๖๐๐,๐๐๘,๘๐๐ บาท</p> <p>(๘) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน และต้อนรับประมุขต่างประเทศ ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๙) ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๐) ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๒๓,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>	<p>มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีรายการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔</p> <p>มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง และสำนักงานงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้</p> <p>(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม)	ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>(๑๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ ๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๒) ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ๑๑,๒๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษา ความมั่นคงของประเทศ ๔๗๗,๙๗๕,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๔) เงินราชการลับในการรักษาความมั่นคง ของประเทศ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๕) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงิน ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรรหรือตามที่จะได้ มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย</p>	<p>(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน หรือชุมชน ๙,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๕) เงินอุดหนุนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนเงิน ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้ มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓๑ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร

ความคืบหน้าโครงการ

พัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน

Sml

กุมภาพันธ์ 2548

คณะทำงานของนายกรัฐมนตรี (Prime Minister's Task Force)

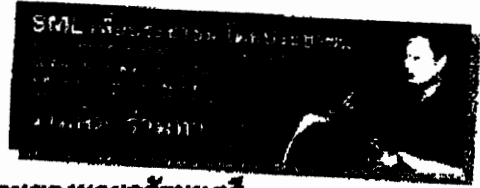
เพื่อสร้างหมู่บ้านต้นแบบในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน

(Pilot Project : Village/Community Development Fund)

ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 194/2547

บทสรุปผู้บริหาร

Executive Summary

จากคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 194/2547 ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการของนายกรัฐมนตรี (Prime Minister's Task Force) เพื่อสร้างหมู่บ้านต้นแบบในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านชุมชน คณะทำงานฯ ได้แบ่งการดำเนินการเป็น 3 ระยะ สรุปได้ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 : สร้างต้นแบบเพื่อจัดทำคู่มือ แนวทาง และระเบียบในการดำเนินงาน และเตรียมการขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชน

คณะทำงานฯ ได้ทำการศึกษา วิเคราะห์ และทดสอบเพื่อสร้างต้นแบบที่เหมาะสมอย่างเร่งด่วน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำคู่มือเบื้องต้นการดำเนินงานโครงการ ประกาศขั้นตอนสำคัญ และแนวทางการดำเนินงานของโครงการ SML รวมทั้งจัดทำ www.sml.go.th เพื่อเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนและสาธารณะ พร้อมทั้ง คณะทำงานฯ ได้ประสานความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น นายอำเภอ พัฒนาการ และเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาและสร้างคู่มือกำลังหลักสำหรับการขยายผลการดำเนินงานตามโครงการ SML ในอนาคต

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ (หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

พจนฯ นายกรัฐมนตรี ได้เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการนำร่องเพื่อสร้างหมู่บ้านต้นแบบ SML และโอนเงินให้หมู่บ้านต้นแบบตามโครงการ SML อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2547 ที่ผ่านมา คณะทำงานฯ ได้ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งในแง่ของงบประมาณที่ใช้ แนวทางการคัดเลือกโครงการประเภทต่างๆ วิธีการดำเนินโครงการ และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ โดยคณะทำงานฯ ได้นำแนวคิดริเริ่มใหม่ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินโครงการในหลายพื้นที่ เพื่อทดสอบหาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการขยายผลทั่วประเทศในอนาคต เช่น การใช้เครือข่ายอุดมศึกษาในการสนับสนุนและติดตามผลการดำเนินงาน การส่งเสริมความมีส่วนร่วมของปราชญ์ผู้เฒ่าชุมชน และการทำ Matching Fund เป็นต้น ทั้งนี้ ในระหว่างการดำเนินงาน คณะทำงานฯ ได้นำข้อมูลที่ได้จากการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานของศูนย์ประสานงานโครงการ SML สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มาเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาคู่มือการดำเนินงานและคู่มือปฏิบัติงานสำหรับการขยายผลในอนาคต

ระยะที่ 3 : เตรียมการขยายผลทั่วประเทศ

จากการศึกษาผลการดำเนินงานของหมู่บ้านชุมชนต้นแบบในหลายมิติ คณะทำงานฯ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของโครงการ มีหลายประการที่สำคัญได้แก่ การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การมีระบบติดตามผลการดำเนินโครงการที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างเครือข่ายสถาบันการศึกษาให้เป็นแกนสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งแก่ประชาชนในหมู่บ้านชุมชน ดังนั้น คณะทำงานฯ จึงได้เร่งเตรียมความพร้อมในการจัดทำคู่มือการดำเนินงาน คู่มือการปฏิบัติงาน VCD และนวัตกรรมการดำเนินโครงการ และ VCD : Training for Trainers รวมทั้งเตรียมจัดอบรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย พร้อมทั้งได้เตรียมพัฒนาระบบ ICT Hub for SML ผ่านเครือข่าย Internet เพื่อรองรับการดำเนินงาน กำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและประสานความร่วมมือกับเครือข่ายอุดมศึกษาให้เป็นกำลังสำคัญในการขยายผลการดำเนินโครงการในอนาคต

ระยะที่ 1 : สร้างต้นแบบเพื่อจัดทำคู่มือ แนวทาง และระเบียบในการดำเนินงาน และเตรียมการขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชน

จากนโยบายและแนวคิดของ 4 หน่วยงาน พินิจสำรวจโททักมิณ ชินวัตร ที่ต้องการให้โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านชุมชน (SMLC) เกิดผลสัมฤทธิ์ตรงตามเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ คือ "เกิดการจัดสรรงบประมาณโดยตรง เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านชุมชนนำไปแก้ไขปัญหас่วนรวมเพื่อการดำรงชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน โดยประชาชนเป็นผู้บริหารจัดการเอง (ร่วมคิด-ร่วมทำ)" ดังนั้น จึงมีประสงค์ให้คณะทำงานฯ ทำการศึกษา วิเคราะห์ และทดสอบเพื่อสร้างต้นแบบที่เหมาะสมอย่างเร่งด่วน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำคู่มือปฏิบัติงานและระเบียบในการดำเนินงานแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า ทั้งนี้ คณะทำงานฯ ดำเนินการสรุปได้ ดังนี้

1. หมู่บ้านต้นแบบเพื่อสร้างและทดสอบคู่มือการดำเนินงาน

ได้ดำเนินงานใน 3 หมู่บ้านต้นแบบ ที่

- บ้านม่วงทองพัฒนา (M) ต. ตะเคียน อ. ตำบลชุมตต จ. นครราชสีมา
- บ้านท่าศาล (S) ต. ท่าศาล อ. บางกระพุ่ม จ. พิจิตรโลก
- บ้านหัวริน (L) ต. หุ่นตะไคก อ. ต้นป่าตอง จ. เชียงใหม่

2. คู่มือการดำเนินงาน ขั้นตอนสำคัญ และแนวทางการดำเนินงาน

นำผลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ และทดสอบหมู่บ้านต้นแบบมาจัดทำ

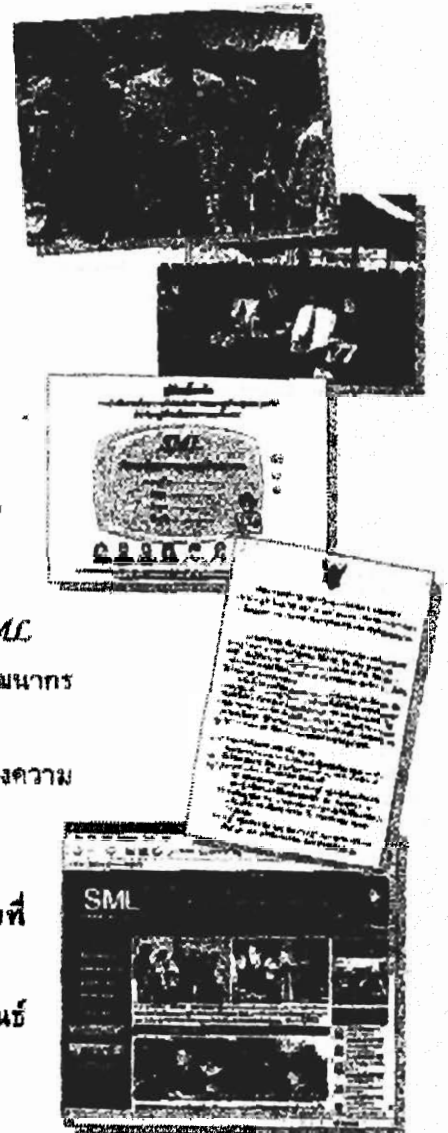
- คู่มือเบื้องต้นการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านชุมชน
- ประกาศขั้นตอนสำคัญ และแนวทางการดำเนินงานของโครงการ SMLC

3. สร้างขุมกำลังหลักในการขยายผลการดำเนินงานตามโครงการ SMLC

- สัมมนา อบรม และชี้แจงแนวทางในการดำเนินงานแก่นายอำเภอ พัฒนาการ และสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่แท้จริง
- สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ในการช่วยสร้างความเข้มแข็งให้แก่หมู่บ้านชุมชนตามแนวทาง SMLC

4. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและสาธารณะเข้าใจถึงเป้าหมายที่แท้จริงของโครงการ SMLC

- จัดทำ Website www.SMLC.go.th เพื่อเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ และสร้างเครือข่ายในการติดตาม ขยายผลการดำเนินงาน

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ

(หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

1 เปิดโครงการนำร่อง และโอนเงินให้หมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการนำร่องเพื่อสร้างหมู่บ้านต้นแบบ SMC และโอนเงินให้หมู่บ้านต้นแบบตามโครงการ SMC อย่างเป็นทางการ เมื่อวันพุธที่ 13 ตุลาคม 2547 ที่ผ่านมา โดยมีหมู่บ้านชุมชนต้นแบบที่ร่วมโครงการทั้งหมด 1,002 แห่ง ซึ่งงบประมาณในการดำเนินงานทั้งสิ้น 253 ล้านบาท ซึ่งได้รับความร่วมมือจากธนาคารออมสิน และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการเป็นแกนหลักดำเนินการจัดทำบัญชีของแต่ละหมู่บ้านชุมชนทั่วประเทศ มีรายละเอียด ดังนี้

- หมู่บ้านขนาดเล็ก (S) จำนวน 291 แห่ง งบประมาณ 58,200,000 บาท
- หมู่บ้านขนาดกลาง (M) จำนวน 370 แห่ง งบประมาณ 92,500,000 บาท
- หมู่บ้านขนาดใหญ่ (L) จำนวน 341 แห่ง งบประมาณ 102,300,000 บาท

2 หมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบทั่วประเทศ ดำเนินโครงการ SMC

ระหว่างการดำเนินงาน คณะทำงานฯ ได้อนุมัติหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบเพิ่มเติมจำนวน 19 แห่ง เพื่อขยายผลการดำเนินงานและเพื่อทดลองดำเนินการ Matching Fund (รายละเอียดในหน้า ๖) ดังนั้น จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ดำเนินโครงการ SMC ทั้งประเทศ จึงมีจำนวนทั้งสิ้น 1,024 แห่ง (รวมหมู่บ้านต้นแบบพิเศษ ๓ หมู่บ้าน)

จากการติดตามผลการดำเนินงานของหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบทั่วประเทศ พบว่า หมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมดได้จัดการประชุมประชาคมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการตามโครงการที่ได้ร่วมกันคัดเลือกไว้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

	มีการ เบิกจ่าย	ไม่มีการ เบิกจ่าย	ติดปกติ	รวม
S	182	106	3	291
M	260	120	1	371
L	202	140	-	342
รวม	634 (64.94%)	366 (36.45%)	4 (0.40%)	1,004

ที่มา : ธนาคารออมสิน (รายงาน ณ วันที่ 31 มกราคม 2548)

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ

(หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

3 ผลการดำเนินโครงการ SMC ของหมู่บ้าน/ชุมชน

จากการติดตามผลการดำเนินงานของหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ พบว่า สามารถจำแนกโครงการ SMC ได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

- ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน จำนวน 623 โครงการ (ร้อยละ 39.49)
- ด้านการเกษตร จำนวน 237 โครงการ (ร้อยละ 15.00)
- ด้านการส่งเสริมรายได้/อาชีพ จำนวน 218 โครงการ (ร้อยละ 13.80)
- ด้านสวัสดิการชุมชน จำนวน 430 โครงการ (ร้อยละ 27.22)
- ด้านอื่นๆ จำนวน 72 โครงการ (ร้อยละ 4.56)

ภาคเหนือ :

17 จังหวัด 214 หมู่บ้าน/ชุมชน	โครงการ	ร้อยละ
ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	183	44.69
ด้านการเกษตร	36	8.54
ด้านการส่งเสริมรายได้/อาชีพ	67	16.34
ด้านสวัสดิการชุมชน	120	29.27
ด้านอื่นๆ	5	1.22

* ยังไม่ได้รายงานผลการดำเนินงานจำนวน 38 แห่ง (ร้อยละ 25.70)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ :

19 จังหวัด 346 หมู่บ้าน/ชุมชน	โครงการ	ร้อยละ
ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	201	36.95
ด้านการเกษตร	90	16.54
ด้านการส่งเสริมรายได้/อาชีพ	91	16.73
ด้านสวัสดิการชุมชน	148	27.21
ด้านอื่นๆ	14	2.57

* ยังไม่ได้รายงานผลการดำเนินงานจำนวน 112 แห่ง (ร้อยละ 43.89)

ภาคใต้ :

14 จังหวัด 178 หมู่บ้าน/ชุมชน	โครงการ	ร้อยละ
ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	83	44.15
ด้านการเกษตร	33	17.55
ด้านการส่งเสริมรายได้/อาชีพ	13	8.91
ด้านสวัสดิการชุมชน	54	28.72
ด้านอื่นๆ	5	2.86

* ยังไม่ได้รายงานผลการดำเนินงานจำนวน 80 แห่ง (ร้อยละ 44.94)

ภาคกลางและภาคตะวันออก :

25 จังหวัด 259 หมู่บ้าน/ชุมชน	โครงการ	ร้อยละ
ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	158	35.82
ด้านการเกษตร	79	18.04
ด้านการส่งเสริมรายได้/อาชีพ	47	10.73
ด้านสวัสดิการชุมชน	108	24.66
ด้านอื่นๆ	48	10.91

* ยังไม่ได้รายงานผลการดำเนินงานจำนวน 95 แห่ง (ร้อยละ 38.03)

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ

(หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

4 ผลที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้านชุมชนจากโครงการ SML

- ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนให้ความสนใจและมีส่วนร่วม ในการคัดเลือกโครงการโดยวิธีที่ประชาคมติและจัดลำดับความสำคัญกันเอง ซึ่งส่วนใหญ่พบว่า จะเน้นให้ความสำคัญกับโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง
- ประชาชนเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ร่วมเป็นเจ้าของ และร่วมแรงร่วมใจอย่างเต็มกำลังความสามารถในการทำให้โครงการแล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว และประหยัด
- โครงการซึ่งเป็นที่ต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนได้รับการตอบสนอง และดำเนินการอย่างรวดเร็วอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน
- สถาบันการศึกษาในท้องถิ่นได้ให้ความร่วมมือและมีบทบาทสำคัญ ในการออกแบบ ก่อสร้าง และช่วยดำเนินการ นับเป็นตัวอย่างที่ดีของความร่วมมือระหว่างหมู่บ้าน/ชุมชนและสถาบันการศึกษา
- แม้งบประมาณในการดำเนินโครงการจะเกินกว่างบประมาณที่ได้รับ แต่ประชาชน มีความยินดีที่จะรับผิดชอบเพิ่มเติมในงบประมาณส่วนที่เหลือกันเอง
- ชาวชนที่เข้ามีส่วนร่วมเกิดความภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของกาพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นการปลุกฝังประชาธิปไตยให้กับชาวชนซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญให้กับประเทศในอนาคต

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ

(หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

5 แนวคิดริเริ่มที่ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินโครงการ SMC

5.1 สถาบันการศึกษาในแต่ละพื้นที่เข้าร่วมดำเนินโครงการ SMC

คณะทำงานฯ ได้ประสานความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาในแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นผู้ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือในการดำเนินโครงการ SMC ตามความเหมาะสมและความชำนาญของแต่ละสถาบัน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน คือ ดำเนินบทบาทเชิงรุกเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้หมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีตัวอย่างของสถาบันอุดมศึกษาที่ร่วมโครงการ ดังนี้

ภาคเหนือ	: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ภาคพายัพ และลำปาง) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และอุดรดิตถ์ เป็นต้น รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง น่าน ลำพูน อุดรดิตถ์ และตาก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ/นครราชสีมา/บุรีรัมย์/สุรินทร์ เป็นต้น รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ และสุรินทร์
ภาคกลางและภาคตะวันออก	: มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวังไกลกังวล เป็นต้น รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์
ภาคใต้	: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระนอง ระยอง

การที่สถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ SMC ร่วมกับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน นับเป็นกลไกสำคัญกลไกหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ SMC เนื่องจาก องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความชำนาญของบุคลากรจากภาคการศึกษาเป็นสิ่งที่ประชาชนให้การยอมรับและเชื่อถือ โดยสถาบันอุดมศึกษาได้เข้าให้คำแนะนำทั้งในเชิงวิชาการ เชิงเทคนิค และให้ความช่วยเหลือในเชิงปฏิบัติการ ทำให้การดำเนินงานของแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การให้นักศึกษาเข้าปฏิบัติงานจริงในหมู่บ้าน/ชุมชน ยังเป็นการปลูกฝังความชำนาญในเชิงปฏิบัติ และสำนึกรักท้องถิ่นให้กับนักศึกษา รวมทั้ง เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนในหมู่บ้าน/ชุมชนให้เกิดความรักและอยากทำประโยชน์ให้กับส่วนรวม

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ

(หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

5 แนวคิดริเริ่มที่ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินโครงการ SML

5.2 เครือข่ายอุดมศึกษาเพื่อสนับสนุนและติดตามผลการดำเนินโครงการ SML

คณะทำงานฯ ได้ประสานความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอุดมศึกษาในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชนขึ้น (คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ 32549) โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ให้เครือข่ายอุดมศึกษาเป็นแกนกลางประสานงานกับสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละกลุ่มภูมิภาค ในการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามผลการดำเนินโครงการ SML ในหมู่บ้านชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศ เนื่องจากสถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับจากสาธารณะว่ามีความรู้ ความชำนาญ และมีความเป็นกลาง โดยข้อมูลที่ได้รับจากเครือข่ายสถาบันการศึกษาจะถูกรวบรวม เพื่อวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาแนวทางการดำเนินโครงการ จัดทำระเบียบ และปรับปรุงคู่มือการดำเนินงานและคู่มือการปฏิบัติงานโครงการ SML

การดำเนินงานของเครือข่ายอุดมศึกษา กำหนดให้มหาวิทยาลัยในเขตรายเป็นแกนหลักในการบูรณาการและประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (ภายใต้การกำกับทิศทางของคณะทำงานฯ) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การร่วมกับ 20 มหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศในการทำวิจัยเชิงลึกเพื่อศึกษาถึงลักษณะ ปัญหา และความต้องการของประชาชน เพื่อพัฒนาและจัดทำเป็น Village Profile ซึ่งจะเป็นเครื่องมือในอนาคตที่มีประสิทธิภาพ ใช้เพื่อการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ SML ได้อย่างเป็นระบบ

5.3 ผู้นำชุมชนปราชญ์ชาวบ้าน ร่วมเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินโครงการ SML

คณะทำงานฯ พบว่า ผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งปราชญ์ชาวบ้านซึ่งเป็นที่นับถือของประชาชนในพื้นที่ เป็นอีกกลไกสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินโครงการ SML เพราะนอกจากจะเป็นที่ปรึกษาให้แก่ประชาชนแล้ว ยังเป็นแกนหลักในการสร้างความสามัคคีและความมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนอีกด้วย คณะทำงานฯ เห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้ส่งเสริมความมีส่วนร่วมแก่ผู้นำชุมชนและปราชญ์ชาวบ้าน รวมทั้งสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเพื่อให้การถ่ายทอดสู่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นไปอย่างถูกต้องตรงตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของโครงการ ตัวอย่างเช่น จังหวัดบุรีรัมย์ มี "พ่อผาย" ปราชญ์ชาวบ้าน เป็นแกนนำในการดำเนินโครงการ (ได้โครงการทำบิมน้ำมันร่วมระหว่าง 3 หมู่บ้าน) และที่จังหวัดเชียงใหม่ มี "แม่ทองดี" เป็นปราชญ์ชาวบ้าน ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาในการดำเนินโครงการ (โครงการข้าวเพื่อชุมชนร่วมระหว่าง 3 หมู่บ้าน) เป็นต้น

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ

(หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

5 แนวคิดริเริ่มที่ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินโครงการ SML

5.4 ทดลองทำ Matching Fund ในหมู่บ้าน/ชุมชน 17 แห่ง

คณะทำงานฯ ได้รับแนวคิดของ ชพพชฯ ในประเด็นการสร้างความร่วมมือระหว่างหมู่บ้านชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงกันเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาส่วนรวม มาใช้เป็นหลักในการทดลองทำ Matching Fund ในหมู่บ้านชุมชนนำร่อง 4 จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย บุรีรัมย์ และสุราษฎร์ธานี) จำนวน 17 แห่ง ($S = 3$, $M = 10$, $L = 4$) ใช้งบประมาณในการดำเนินงานทั้งสิ้น 4,300,000 บาท

ผลการดำเนินงานพบว่า มีการรวมกลุ่มเพื่อดำเนินงานร่วมกันจำนวน 5 กลุ่ม (ในหมู่บ้านชุมชน 15 แห่ง) และหมู่บ้านชุมชนอีก 2 แห่ง ไม่รวมกลุ่มกัน เนื่องจากความต้องการและปัญหาของทั้งสองหมู่บ้านไม่ตรงกัน ทั้งนี้ คณะทำงานฯ พบว่า โครงการร่วมของทั้ง 5 กลุ่ม จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เป็นความต้องการแก้ไขปัญหาส่วนกัน เป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก และเป็นโครงการที่ใช้งบประมาณค่อนข้างมาก เช่น โครงการข้าวเพื่อชุมชน โครงการก่อสร้างโรงงานผลิตปุ๋ยชีวภาพ โครงการก่อสร้างเตาเผาศพร่วมเมรุ โครงการสร้างบิ๊มน้ำมันชุมชน และโครงการสร้างถนนลาดยาง เป็นต้น

6 บทบาทที่เชิงรุกของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

คณะทำงานฯ ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากธนาคารออมสินในการเป็นแกนหลักดำเนินการจัดทำบัญชีของแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศร่วมกับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รวมทั้งดำเนินการอนุมัติเบิกจ่ายเงินให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อนำไปดำเนินโครงการ SML ด้วย โดยระหว่งการดำเนินงาน คณะทำงานฯ ได้ประชุมหารือกับธนาคารออมสิน เพื่อวางแผนและเตรียมการจัดวางระบบบัญชีและระบบตรวจสอบเฉพาะของโครงการ SML ขึ้น เพื่อเตรียมพร้อมรองรับการขยายโครงการ SML ในทุกหมู่บ้านชุมชนทั่วประเทศในอนาคต

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด คณะทำงานฯ จึงประสานกับกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เพื่อจัดการอบรมเบื้องต้นแก่นายอำเภอและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ทุกฝ่ายทราบถึงบทบาท หน้าที่ในเชิงรุกที่ปรับเปลี่ยนไป รวมทั้งเพื่อเตรียมความพร้อมของบุคลากรในพื้นที่ สำหรับการช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการประชุมประชาคม รับรองผลการคัดเลือกโครงการเพื่อขึ้นขอเบิกจ่ายจากธนาคารออมสิน ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในหมู่บ้านชุมชนในกรณีที่มีการร้องขอ และให้คำปรึกษา/แนะนำแก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ

(หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

7 การสื่อสารระหว่างคณะทำงานฯ กับหมู่บ้าน/ชุมชน และผู้เกี่ยวข้อง

เนื่องจากโครงการ SML เป็นโครงการที่ครอบคลุมหมู่บ้าน/ชุมชนในทุกอำเภอทั่วประเทศ และมีระยะเวลาในการดำเนินงานค่อนข้างจำกัด ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไป ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสาธารณะ ได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารที่ถูกต้องและทันท่วงที รวมทั้งเป็นมีแหล่งกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คณะทำงานฯ จึงได้จัดทำ website เฉพาะสำหรับ SML ขึ้น ที่ <http://www.sml.go.th> และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ SML อาทิ การจัดทำโฆษณาทางโทรทัศน์ และ

การจัดทำป้ายแขวนประชาสัมพันธ์โครงการจำนวน 15,000 สีนทั่วประเทศ และตามสถานที่สำคัญ เป็นต้น

นอกจากนี้ คณะทำงานฯ ได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานโครงการ SML (ชั่วคราว) ขึ้นที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

8 การรายงานและติดตามผลการดำเนินงาน

คณะทำงานฯ กำหนดให้คณะทำงานของหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นผู้จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน (ตามแบบฟอร์มที่คณะทำงานฯ จัดทำขึ้น) โดยมีนายอำเภอในแต่ละท้องที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ/ความช่วยเหลือในกรณีที่จำเป็น และจัดส่งรายงานกลับมาที่ศูนย์ประสานงานโครงการ SML (ชั่วคราว) ที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือส่งให้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รวบรวมส่งให้ศูนย์ประสานงานโครงการ SML (ชั่วคราว) อีกที่หนึ่งก็ได้ ขึ้นกับความสะดวกของแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชน

ทั้งนี้ การรายงานผลการดำเนินงาน คณะทำงานของหมู่บ้าน/ชุมชนอาจจัดทำในรูปแบบของเอกสาร (Hardcopy) หรือในรูปแบบของ Electronic file ผ่านเครือข่าย Internet ตำบล, มหาวิทยาลัย, โรงเรียน, อำเภอ ฯลฯ ก็ได้ ขึ้นกับความชำนาญและความสะดวกของหมู่บ้าน/ชุมชน

และเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ คณะทำงานฯ ได้ขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้สถาบันอุดมศึกษาในแต่ละพื้นที่เข้าศึกษา ตรวจสอบ และรายงานผลการดำเนินงานโครงการ SML เพื่อตรวจทานความถูกต้อง และเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวางแผน ออกแบบระบบการรายงาน ตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

ตัวอย่างรายงานผลการดำเนินงาน
จัดทำโดยคณะทำงานของหมู่บ้าน

ระยะที่ 2 : ขยายผล 1,002 หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ

(หนึ่งอำเภอหนึ่งหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ)

9 คู่มือการดำเนินงานและคู่มือการปฏิบัติงาน

ในระหว่างการดำเนินงาน คณะทำงานได้สังเกตเห็นถึงความจำเป็นของการพัฒนาคู่มือเพื่อใช้ประกอบการดำเนินงานของประชาชนในหมู่บ้านชุมชน ดังนั้น คณะทำงานฯ จึงได้ดำเนินการดังนี้

9.1 ติดตามและประเมินผลคู่มือเบื้องต้น
การดำเนินงานโครงการ SMLC ซึ่งได้ส่งมอบให้ทุกหมู่บ้านชุมชนตั้งแต่เริ่มดำเนินโครงการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำการพัฒนาปรับปรุงคู่มือและวิธีการดำเนินงานโครงการให้มีความสมบูรณ์เหมาะสมมากยิ่งขึ้นต่อไป

โดยการดำเนินการดังกล่าว คณะทำงานฯ ได้ประสานความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยนเรศวร เครือข่ายอุดมศึกษาฯ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางและเป็นหน่วยงานทางวิชาการที่มีศักยภาพในการประเมินผลการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการปรับปรุงในอนาคต

9.2 ศึกษาแนวทางการดำเนินงานในรายละเอียดและจัดทำคู่มือปฏิบัติงานแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเนื้อหาประกอบด้วย 5 ส่วนสำคัญ ดังนี้

1. การวางแผนโครงการ
2. การเงินและการทำบัญชีค่าใช้จ่าย
3. การจัดซื้อจัดจ้าง
4. การดำเนินงาน การควบคุม และการตรวจสอบโครงการ
5. การรายงานสรุปผลการดำเนินงานในรอบปี

ระยะที่ 3 : เตรียมการขยายผลทั่วประเทศ

1 คู่มือการดำเนินงาน คู่มือการปฏิบัติงาน และ VCD แนะนำวิธีการดำเนินโครงการ

จากการศึกษาผลการดำเนินงานในหมู่บ้านชุมชนต้นแบบ คณะทำงานฯ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินโครงการ *SMC* คือ การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักการ แนวทาง และวิธีการดำเนินโครงการแก่ประชาชนในหมู่บ้านชุมชน ดังนั้น คณะทำงานฯ จึงได้มุ่งมั่นที่จะพัฒนาคู่มือการดำเนินงาน คู่มือการปฏิบัติงาน (ที่แสดงถึงวิธีการวางแผนโครงการ การเงินและการทำบัญชีค่าใช้จ่าย การจัดซื้อจัดจ้าง การดำเนินงาน การควบคุม การตรวจสอบโครงการ และการจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในรอบปี) เพื่อให้เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนและสาธารณะ

เนื่องจาก *SMC* เป็นโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องด้วยกันหลายฝ่าย โดยเฉพาะส่วนราชการซึ่งต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานจากเชิงรับเป็นเชิงรุกอย่างมียุทธศาสตร์ตามความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของส่วนราชการและผู้ให้ความช่วยเหลืออื่นๆ เป็นไปอย่างมีมาตรฐานเดียวกัน คณะทำงานฯ จึงได้วางแผนพัฒนาและจัดทำ *VCD : Training for the Trainers* ขึ้น เพื่อนำเสนอแนวทาง และวิธีการดำเนินโครงการที่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของโครงการ และควรมีการจัดการอบรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งจากส่วนราชการ ท้องถิ่น และประชาชนที่สนใจ เพื่อให้การขยายผลการดำเนินโครงการอยู่บนมาตรฐานความเข้าใจเดียวกัน

2 เตรียมพัฒนาระบบ *ICT Hub for SML* ผ่านเครือข่าย Internet เพื่อรองรับการดำเนินงาน กำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานโครงการ *SMC*

คณะทำงานฯ พบว่า การกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินโครงการของหมู่บ้านชุมชนทั่วประเทศซึ่งมีจำนวนมากจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ก็ต่อเมื่อ มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินการ ดังนั้น คณะทำงานฯ จึงได้ศึกษา วิเคราะห์ และออกแบบความต้องการของระบบ *ICT HUB for SML* ที่พร้อมรองรับการดำเนินงาน กำกับดูแล และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของโครงการ โดยได้ร่วมมือกับทีมงานผู้เชี่ยวชาญและทีมที่ปรึกษาพัฒนาระบบจากสถาบันการศึกษาที่มีความชำนาญ จัดทำต้นแบบของระบบ *ICT HUB for SML* ขึ้น โดยกำหนดให้ดำเนินการผ่านเครือข่าย Internet เพื่อให้ประชาชนในทุกหมู่บ้านชุมชนทั่วประเทศสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว และจะทดสอบต้นแบบระบบดังกล่าวร่วมกับศูนย์ประสานงานโครงการ *SMC* (ชั่วคราว) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กรมการปกครอง เครือข่ายอุดมศึกษาฯ และหมู่บ้านชุมชนต้นแบบนาร่อง เพื่อพัฒนาระบบดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการขยายผลการดำเนินโครงการในทุกหมู่บ้านชุมชนทั่วประเทศในอนาคต

ระยะที่ 3 : เตรียมการขยายผลทั่วประเทศ

3 ปรับปรุงแนวทางและร่างระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ SMC

คณะทำงานฯ จะทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด และข้อสังเกตที่พบจากการดำเนินโครงการ SMC ทั่วประเทศ มาปรับปรุงแนวทาง และร่างระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ เช่น ปรับเปลี่ยนจำนวนขั้นต่ำของผู้เข้าร่วมประชุม/ประชาคม เพิ่มความชัดเจนในการคัดเลือกโครงการที่ควร/ไม่ควรดำเนินงาน ปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานและขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินจากธนาคารออมสิน เป็นต้น

4 เตรียมการตั้งศูนย์การถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน โดยใช้เครือข่ายอุดมศึกษาเป็นแกนนำ

จากผลการดำเนินงานในหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบ คณะทำงานฯ พบว่า บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการให้คำแนะนำ/ความรู้/คำปรึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่ ทำให้ประชาชนมีความเข้าใจและสามารถดำเนินโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์โดยส่วนรวมมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนให้ความยอมรับและเชื่อถือในองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ ทั้งทางวิชาการ เทคนิค และการปฏิบัติของสถาบันการศึกษา ดังนั้น คณะทำงานฯ จึงประสานความร่วมมือกับเครือข่ายอุดมศึกษาฯ เพื่อจัดตั้งศูนย์การถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนขึ้น ดำหรับเป็นฐานการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนได้อย่างมั่นคงในอนาคต

5 เตรียมบรรจุหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับ SMC ในการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา

เพื่อให้เยาวชนนักเรียนนักศึกษาเข้ามีส่วนร่วมในโครงการและเกิดจิตสำนึกรักชุมชนถิ่นฐานของตนเอง คณะทำงานฯ จึงประสานกับกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพิจารณาเพิ่มเติมเนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับโครงการ SMC ไปในหลักสูตรทางการศึกษาของโรงเรียนมหาวิทยาลัยในอนาคต

6 เตรียมระบบตรวจทานความถูกต้องและติดตามผลการดำเนินงานผ่านเครือข่ายอุดมศึกษา

เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน และมีการตรวจทานความถูกต้องของรายงานผลการดำเนินงานที่มาจาก ICT Hub for SMC คณะทำงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ควรใช้เครือข่ายอุดมศึกษาซึ่งมีความรู้ ความชำนาญ และมีความเป็นกลางเป็นที่ยอมรับของประชาชนและสาธารณะ ให้เป็นแกนหลักในการดำเนินงาน ทั้งนี้ อาจออกแบบให้นักศึกษาอาจารย์ซึ่งลงพื้นที่ปฏิบัติงาน "โครงการเรียนรู้ร่วมกัน สรรค์สร้างชุมชน" เป็นผู้ตรวจทานความคืบหน้าในการดำเนินโครงการ SMC ของหมู่บ้าน/ชุมชน และรายงานผลการตรวจทานดังกล่าวให้คณะทำงานฯ ทราบผ่านศูนย์ประสานงานโครงการ SMC (ชั่วคราว) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่อไป

ปัญหาการจัดระเบียบราชการบริหารในจังหวัด^๑

ปัญหาการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สมบูรณ์

ราชการบริหารส่วนกลางมอบอำนาจหน้าที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ไม่สมบูรณ์ ราชการบริหารส่วนกลาง ยังคงสงวนอำนาจการบริหารไว้ที่ราชการส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่มีการมอบอำนาจให้จังหวัดอย่างเพียงพอที่จะทำให้จังหวัดสามารถนำภารกิจของราชการบริหารส่วนกลางไปปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ กฎหมายหลายฉบับที่สำคัญ และเกี่ยวข้องกับความสะดวกเรียบร้อยในจังหวัด เช่น พระราชบัญญัติสถานบริการ พระราชบัญญัติต่างด้าว และพระราชบัญญัติจราจรทางบก เป็นต้น ไม่ได้บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าของงานเจ้าหน้าที่ ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจปฏิบัติตามกฎหมายนั้น ๆ การที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ไม่มอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างเต็มที่ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับการแต่งตั้งจากกระทรวงมหาดไทย อยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย การมอบอำนาจให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นการเสียอำนาจของกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ ให้แก่กระทรวงมหาดไทย จึงไม่ให้ความร่วมมือในการมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดมากเท่าที่ควร จึงทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในจังหวัดได้อย่างเต็มที่ ทำได้แค่เป็นไปรษณีย์จังหวัด ประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้แก้ปัญหาเท่านั้น

ปัญหาการขาดเอกภาพในการบริหารงานภายในจังหวัด

การจัดตั้งหน่วยงานจากราชการบริหารส่วนกลางไปดำเนินงานในจังหวัดต่าง ๆ โดยตรง โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ออกพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งส่วนราชการระดับเขต เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางวิชาการ และบัญญัติให้หัวหน้าส่วนราชการประจำเขต ปฏิบัติตามคำสั่งจากราชการบริหารส่วนกลางโดยไม่ขึ้นกับผู้ว่าราชการจังหวัด บางหน่วยงานมีอาณาเขตคาบเกี่ยวหลายจังหวัด ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาหน่วยราชการเหล่านั้น เมื่อเกิดปัญหาจากกิจกรรมของหน่วยราชการเหล่านี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดทำได้เพียงแค่แจ้งสภาพปัญหา ความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน ประสานไปยังผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางให้เป็นผู้พิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น ทำให้ขาดจุดร่วมที่จะเป็นศูนย์กลางของการควบคุมประสานงาน และแก้ไขปัญหภายในจังหวัด และยังทำให้ประชาชนในจังหวัด สับสนระหว่างหน่วยงานของราชการบริหารส่วนกลางกับหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาค

^๑ ที่มา : ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา, ภัทรารุช อุดมมนกุล, ๒๕๔๖.

ปัญหาการขาดเอกภาพในการบริหารงบประมาณของจังหวัด

จังหวัดไม่มีอำนาจในการตั้งค่าของงบประมาณในกิจการที่จังหวัดรับผิดชอบ ในด้านการปฏิบัติงาน เพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กำหนดให้ “ส่วนราชการ” อันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เป็นผู้ที่มีอำนาจจัดทำงบประมาณเท่านั้น ดังนั้นจังหวัดจึงไม่มีอำนาจจัดทำงบประมาณ ต้องอาศัยงบประมาณจากกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ

ปัญหาการขาดเอกภาพในการบริหารงานบุคคลภายในจังหวัด

ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหาร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด อันหมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องมีอำนาจอย่างเต็มที่ในการบริหารงานบุคคลภายในจังหวัด แต่ที่จริงแล้วราชการบริหารส่วนกลางกลับมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดน้อยและไม่เท่ากัน กล่าวคือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้ง โยกย้าย ให้คุณให้โทษ พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการในจังหวัดได้ตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา อันทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจแต่งตั้ง โยกย้าย พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหัวหน้าหน่วยราชการระดับ ๘ ได้ การขอส่งตัวคืนหรือการขอสับเปลี่ยนข้าราชการระหว่างจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจทำได้ อำนาจนั้นเป็นของผู้บังคับบัญชาระดับกรมในราชการบริหารส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเพียงโยกย้ายและสับเปลี่ยนข้าราชการในจังหวัดเท่านั้น อีกทั้งการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการระดับ ๗ ลงมาในจังหวัด แต่สุดท้ายแล้วอำนาจในการพิจารณาขั้นสุดท้ายก็ยังคงอยู่ที่ผู้บังคับบัญชาระดับกรมในราชการบริหารส่วนกลางอยู่นั่นเอง เพราะในการเลื่อนขั้นเงินเดือน ต้องอาศัยงบประมาณของกรมต้นสังกัดของข้าราชการผู้นั้น สำหรับข้าราชการครุ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจบริหารงานบุคคลน้อยมาก กล่าวคือ มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู สำหรับตำแหน่งผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ กิ่งอำเภอ ตั้งแต่ระดับ ๕ ลงมา และมีอำนาจพิจารณาและสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ตั้งแต่ระดับ ๖ ลงมา ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการบริหารงานบุคคลส่วนใหญ่ จะขึ้นตรงกับกรมที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดในราชการบริหารส่วนกลาง อันก่อให้เกิดการสร้างอาณาจักร ทำให้หน่วยงานในจังหวัดไม่ประสานงานระหว่างกัน เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจบริหารงานบุคคลข้าราชการในจังหวัดอย่างเต็มที่ จึงทำให้ข้าราชการไม่เกรงกลัวผู้ว่าราชการจังหวัด และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด

ปัญหาความซ้ำซ้อนในการจัดบริการสาธารณะ

กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ระบุให้แต่ละส่วนราชการ แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้บริการสาธารณะในลักษณะที่กว้าง จึงทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการให้บริการสาธารณะดังต่อไปนี้

๑) ความซ้ำซ้อนในการจัดบริการสาธารณะ ในระดับส่วนกลางกับจังหวัด

แบ่งเป็น

(๑) ความซ้ำซ้อนในการจัดบริการสาธารณะของส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคด้วยกันเองในจังหวัด เช่น งานด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ พบว่ามีราชการส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงานดังกล่าวหลายหน่วยงาน อาทิ กรมการพัฒนาชุมชน กรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย, กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรมประชาสัมพันธ์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นต้น

(๒) ความซ้ำซ้อนในการให้บริการสาธารณะของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคในท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมอาชีพของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ และการส่งเสริมอาชีพของสำนักงานพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

๒) ความซ้ำซ้อนในการจัดบริการสาธารณะ ในระดับจังหวัดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัด

รัฐ (ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) จัดบริการสาธารณะซ้ำซ้อนกับการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ในกิจกรรมประเภทเดียวกัน) เช่น งานก่อสร้างทางและสะพาน ซึ่งดำเนินการโดยกรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย นอกจากนี้แล้ว การให้บริการสาธารณะด้านสังคมสงเคราะห์ งานพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งพบว่า มีหน่วยงานที่ดำเนินการด้านดังกล่าวอย่างน้อย ๔ หน่วยงาน อาทิ กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย, กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ดังตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นพบว่า มีความซ้ำซ้อนกับการดำเนินการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ ได้ดำเนินการให้บริการด้านดังกล่าวในเขตพื้นที่รับผิดชอบอยู่แล้ว

ปัญหาจังหวัดไม่มีอำนาจในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

เป็นเหตุให้จังหวัดไม่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับกิจการสาธารณะภายในจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดเป็นการกำหนดทิศทางนโยบายและวิธีการในการดำเนิน

กิจการสาธารณะภายในจังหวัดว่าจะมุ่งพัฒนาไปในแนวทางใด เมื่อจังหวัดไม่อาจนำแผนมาพัฒนาจำนวนหลายแผน ไม่ว่าจะเป็นแผนของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ จากราชการบริหารส่วนกลาง แผนการพัฒนาตามระบบคณะกรรมการนโยบายกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น (ก.น.ภ.) แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แผนพัฒนาของเทศบาล และแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การบริหารงานในจังหวัดไม่มีความเป็นเอกภาพ ไม่สามารถประสานให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันได้

บทสรุปของโครงการทดลองจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา^{*}

ความเหมาะสมของรูปแบบผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนากับการบริหารส่วนภูมิภาคของประเทศไทยนั้น ประเทศไทยมีการปกครองส่วนภูมิภาคมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ไม่พัฒนาไปถึงไหน เนื่องจากการแบ่งอำนาจไม่ได้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ทำให้การปกครองส่วนภูมิภาคไม่ประสบความสำเร็จ รัฐบาลสมัยพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้จัดโครงการทดลองจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาขึ้น เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานราชการส่วนภูมิภาคของไทย โดยใช้รูปแบบ Chief Executive Officer (CEO) ซึ่งเป็นระบบที่ให้อำนาจเบ็ดเสร็จในการบริหารงาน การสั่งการ การอนุมัติ การอนุญาตในเรื่องต่าง ๆ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานงบประมาณ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ซึ่งก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด มิใช่เป็นการลดอำนาจหรือก้าวก่ายการทำงานของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น แต่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นแกนประสานการพัฒนาระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อนำนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการบริหารราชการของจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมีอำนาจบริหารหน่วยงานราชการทุกหน่วยงานในจังหวัด มีอำนาจบริหารงานบุคคลในจังหวัด และมีอำนาจในการจัดหางบประมาณจังหวัดเป็นของตนเอง เพื่อประโยชน์แก่การบริหารงานของจังหวัด และเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติในระดับพื้นที่อย่างได้ผลสมบูรณ์ ทั้งสามารถแก้ไขปัญหาของจังหวัดได้อย่างแท้จริงด้วยในการบูรณาการในพื้นที่ เพื่อผลักดันวาระแห่งชาติ (National Agenda) อันเป็นการปรับบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดแบบ CEO ซึ่งมีอำนาจมาก เทียบเท่าผู้ว่าราชการจังหวัด (Prefet) ของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งจากการประเมินผลโครงการทดลองจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา โดยการเปรียบเทียบการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา กับการบริหารราชการจังหวัดในรูปแบบปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพและผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความพึงพอใจของประชาชนในจังหวัดที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาดีกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดแบบเดิม จึงทำให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหาการบริหารส่วนภูมิภาคของรัฐบาลได้ดำเนินการมาถูกทางแล้ว ถึงจะมีสภาพปัญหาทางกฎหมายอยู่บ้าง ดังนี้

๑) ปัญหาเรื่องการมอบอำนาจหน้าที่ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาซ้อนทับกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้น

๒) ปัญหาการมอบอำนาจโดยมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้แก่

๒.๑) ปัญหาขอบเขตของการมอบอำนาจ

* ที่มา : ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา, ภัทรารุช อุคมนนกุล, ๒๕๔๖

๒.๒) ปัญหาการมอบอำนาจบริหารงานบุคคลให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาไม่มีเอกภาพ

๒.๓) ปัญหาการมอบอำนาจการสั่งการ การอนุมัติ การอนุญาต ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาตามกฎหมายไม่สมบูรณ์

๓) ปัญหาการมอบอำนาจบริหารงบประมาณให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา

๔) ปัญหาการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา

แต่ก็เป็นเพียงการทดลองเพื่อนำสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นมาแก้ไขปรับปรุงรูปแบบของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้กับจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป อันแสดงให้เห็นว่า การแก้ไขปัญหของราชการบริหารส่วนภูมิภาคของรัฐบาลได้ดำเนินการมาในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว แต่เนื่องจากรูปแบบของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาเป็นของใหม่ ความพร้อมของข้าราชการและความเข้าใจของประชาชนยังมีน้อย จึงสมควรใช้เวลาในการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจ และให้ความรู้กับข้าราชการและประชาชนในจังหวัด ซึ่งพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าวเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ว่า หลังจากที่ปฏิรูประบบราชการครบ ๑ ปี จะนำระบบผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อพัฒนามาใช้กับทุกจังหวัดในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะการแก้ไขสภาพปัญหาทางกฎหมายของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา

สภาพปัญหาทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจากโครงการทดลองจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา เกิดจากรัฐบาลแก้ปัญหาไม่ถูกวิธี รัฐบาลแก้ไขปัญหของราชการบริหารส่วนภูมิภาคในจังหวัดโดยการมอบอำนาจหน้าที่ อำนาจบริหารงานบุคคล อำนาจบริหารงบประมาณ โดยการออกมติคณะรัฐมนตรีให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มอบอำนาจเหล่านั้นให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ซึ่งเป็นการออกมติคณะรัฐมนตรีมาบังคับกับกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ให้มอบอำนาจที่ตนมีตามกฎหมายจัดตั้งให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ทำให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่ยึดถือกฎหมายจัดตั้งที่ให้อำนาจหน้าที่ของตนไม่ยอมมอบอำนาจหรือมอบให้แต่เพียงส่วนน้อย โดยยึดถือว่าตนมีอำนาจหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และไม่ยอมเสียอำนาจหน้าที่ของตนไป จึงไม่ยอมมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาอย่างสมบูรณ์และเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ประกอบกับแต่ละหน่วยงานราชการ ได้สร้างอาณาจักรของตนเองสืบต่อกันมาช้านาน การแก้ไขปัญหทางกฎหมายของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบ

บูรณาการเพื่อการพัฒนา รัฐบาลจะต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อพัฒนามีอำนาจหน้าที่บริหารงานบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณ ในจังหวัดได้อย่างสมบูรณ์ และมีเอกภาพเฉพาะที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

การแก้ไขปัญหาทางกฎหมายของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาเรื่อง การมอบอำนาจหน้าที่ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ช้อนทับกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้น

ราชการบริหารส่วนกลาง จะต้องไม่มอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะที่เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา รัฐบาลต้องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยปฏิบัติตามมาตรา ๒๘๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ครบถ้วนเสียก่อน แล้วจึงนำอำนาจที่เหลือมาแบ่งให้กับราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งอำนาจที่แบ่งให้นี้เป็นอำนาจที่สมควรเป็นของราชการบริหารส่วนภูมิภาคโดยแท้ เช่น การออกโฉนดและเปลี่ยนแปลงแก้ไขกรรมสิทธิ์ที่ดิน การควบคุมการขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ ควบคุมดูแลสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา การควบคุมการก่อสร้าง จังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ควบคุมดูแลโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ดูแลพิพิธภัณฑสถาน หอสมุด สวนสาธารณะ และส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น

การแก้ไขปัญหาทางกฎหมายของการมอบอำนาจโดยมติดคณะรัฐมนตรี

ปัญหานี้เกิดขึ้นจากมติดคณะรัฐมนตรี กำหนดให้กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ พิจารณาดำเนินการว่าจะสมควรมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการในเรื่องใดบ้าง เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ CEO ได้ ซึ่งเป็นมติที่ไม่มีความชัดเจนว่าจะมอบอำนาจในเรื่องใด จึงเห็นควรมีการประชุมกระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกคน เพื่อพิจารณาร่วมกันว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องการอำนาจอะไรบ้างในการบริหารราชการในจังหวัด และหน่วยงานต่าง ๆ สามารถมอบอำนาจอะไรบ้างในการบริหารราชการในจังหวัด และหน่วยงานต่าง ๆ สามารถมอบอำนาจอะไรบ้างให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกเป็นมติดคณะรัฐมนตรีระบุให้ชัดเจนว่าจะให้กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มอบอำนาจในเรื่องใด และอย่างน้อยเพียงใดบ้างแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา เช่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจบรรจุ

แต่งตั้ง โยกย้ายข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมา ภายในจังหวัด ยกเว้นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจส่งตัวหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดกลับคืนกรมต้นสังกัด หากปฏิบัติหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจให้ดำเนินการทางวินัยข้าราชการระดับ ๙ ลงมา ภายในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจให้ความดีความชอบ ข้าราชการระดับ ๙ ลงมา ภายในจังหวัด ให้อำนาจการสั่งการ การอนุมัติ การอนุญาต ที่หน่วยงานราชการต่าง ๆ มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาอย่างชัดเจนเป็นต้น

การแก้ไขปัญหาทางกฎหมายให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ด้านการจัดทำและบริหารงบประมาณของจังหวัด

กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มอบอำนาจบริหารงบประมาณบางส่วนให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ซึ่งเป็นงบประมาณที่กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ เป็นผู้จัดตั้ง และมีข้อจำกัดด้านการใช้และจำนวนเงิน ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ไม่มีงบประมาณเป็นของตนเองที่จะให้ในการแก้ไขปัญหและพัฒนาจังหวัดเห็นควรแก้ไขกฎหมายเพื่อเพิ่มอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อพัฒนามีอำนาจในการจัดตั้งงบประมาณ และบริหารงบประมาณของตนเองได้ โดยให้แก้ไขมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เพื่อให้จังหวัดเป็น “ส่วนราชการ” ที่มีอำนาจจัดตั้งและบริหารงานงบประมาณเป็นของตนเองได้

ตารางแสดงข้อมูลพื้นฐานจำนวนผู้จดทะเบียนคนจนทั่วประเทศ

ที่	จังหวัด	จำนวน อำเภอ/ กิ่ง อำเภอ/ เขต	จำนวนประชากรใน จังหวัด(คน)	จำนวนผู้จดทะเบียน(คน)	จำนวนครัวเรือนที่ จดทะเบียน	ร้อยละของ จำนวน ประชากรใน จังหวัด
1.	นครราชสีมา	32	2,581,244	433,650	325,550	16.80
2.	สงขลา	16	1,271,067	140,751	104,147	11.07
3.	สุราษฎร์ธานี	19	920,283	119,572	94,072	12.99
4.	เชียงใหม่	24	1,595,855	243,877	206,367	15.28
5.	อุดรธานี	20	1,535,471	218,360	186,615	14.22
6.	ชลบุรี	11	1,129,886	93,810	66,351	8.30
7.	พิษณุโลก	9	867,685	115,390	96,788	13.30
8.	นครปฐม	7	801,956	72,829	54,818	9.08
	รวม 8 จังหวัด	138	10,703,447	1,438,239	1,134,708	13.44
9.	กรุงเทพมหานคร	50	5,782,159	389,992	283,022	6.74
10.	สมุทรปราการ	6	1,027,719	80,635	61,978	7.85
11.	นนทบุรี	6	905,197	49,357	37,972	5.45
12.	ปทุมธานี	7	708,909	73,397	53,872	10.35
13.	พระนครศรีอยุธยา	16	748,243	87,093	66,651	11.64
14.	อ่างทอง	7	290,423	35,562	28,047	12.24
15.	ลพบุรี	11	767,985	106,596	87,154	13.88
16.	สิงห์บุรี	6	223,352	25,559	20,454	11.44
17.	ชัยนาท	8	350,547	47,323	39,033	13.50
18.	สระบุรี	13	621,994	64,370	51,478	10.35
19.	ระยอง	8	546,570	67,838	50,420	12.41
20.	จันทบุรี	10	506,011	80,646	61,082	15.94
21.	ตราด	7	225,295	25,921	20,076	11.51
22.	ฉะเชิงเทรา	11	649,758	78,136	60,203	12.03
23.	ปราจีนบุรี	7	452,822	58,506	48,528	12.92
24.	นครนายก	4	251,064	35,914	27,690	14.30
25.	สระแก้ว	9	539,107	86,595	70,669	16.06
26.	บุรีรัมย์	23	1,545,779	236,322	191,383	15.29
27.	สุรินทร์	17	1,399,377	204,046	174,613	14.58
28.	ศรีสะเกษ	22	1,458,969	246,749	199,834	16.91
29.	อุบลราชธานี	25	1,792,774	260,929	215,821	14.55
30.	ยโสธร	9	553,864	74,758	63,170	13.50
31.	ชัยภูมิ	16	1,136,508	165,986	140,757	14.60
32.	อำนาจเจริญ	7	370,360	55,706	46,546	15.04
33.	หนองบัวลำภู	6	498,513	64,114	55,901	12.86
34.	ขอนแก่น	25	1,767,643	299,469	233,067	16.94
35.	เลย	14	635,587	122,929	99,433	19.34

36.	หนองคาย	17	909,543	124,237	104,671	13.66
37.	มหาสารคาม	13	942,909	170,386	135,500	18.07
38.	ร้อยเอ็ด	20	1,322,864	213,586	174,267	16.15
39.	กาฬสินธุ์	18	990,212	172,795	141,228	17.45
40.	สกลนคร	18	1,107,752	162,771	137,239	14.69
41.	นครพนม	12	721,540	118,341	94,864	16.40
42.	มุกดาหาร	7	338,276	51,058	41,621	15.09
43.	ลำพูน	8	407,202	76,599	66,918	18.81
44.	ลำปาง	13	800,775	127,266	112,705	15.89
45.	อุตรดิตถ์	9	484,984	67,413	55,577	13.90
46.	แพร่	8	485,121	83,704	71,111	17.25
47.	น่าน	15	487,742	100,001	80,955	20.50
48.	พะเยา	9	508,554	95,326	80,791	18.74
49.	เชียงราย	18	1,274,214	219,353	184,154	17.21
50.	แม่ฮ่องสอน	7	240,014	45,947	38,305	19.14
51.	นครสวรรค์	15	1,130,841	135,918	112,994	12.02
52.	อุทัยธานี	8	336,176	53,457	44,076	15.90
53.	กำแพงเพชร	11	768,130	99,088	85,139	12.90
54.	ตาก	9	507,371	78,114	63,273	15.40
55.	สุโขทัย	9	625,099	88,903	73,527	14.22
56.	พิจิตร	12	591,953	75,697	62,964	12.79
57.	เพชรบูรณ์	11	1,040,786	145,020	120,387	13.93
58.	ราชบุรี	10	830,275	81,126	61,880	9.77
59.	กาญจนบุรี	13	801,836	103,081	82,813	12.86
60.	สุพรรณบุรี	10	863,304	93,994	79,754	10.89
61.	สมุทรสาคร	3	442,914	31,661	24,961	7.15
62.	สมุทรสงคราม	3	205,135	13,606	10,349	6.63
63.	เพชรบุรี	8	461,339	48,908	38,573	10.60
64.	ประจวบคีรีขันธ์	8	488,477	60,723	46,954	12.43
65.	นครศรีธรรมราช	23	1,533,894	172,147	141,777	11.22
66.	กระบี่	8	377,954	56,089	43,625	14.84
67.	พังงา	8	239,401	37,850	29,318	15.81
68.	ภูเก็ต	3	270,438	19,841	14,682	7.34
69.	ระนอง	5	163,160	27,791	21,968	17.03
70.	ชุมพร	8	473,818	69,063	57,058	14.58
71.	สตูล	7	270,802	44,190	34,428	16.32
72.	ตรัง	10	603,072	67,369	54,328	11.17
73.	พัทลุง	11	504,454	57,510	49,896	11.40
74.	ปัตตานี	12	627,955	60,834	44,061	9.69
75.	ยะลา	8	459,659	56,679	40,839	12.33
76.	นราธิวาส	13	699,951	88,305	62,732	12.62
	รวม 67 จังหวัด[ไม่รวม กทม.]	688	46,314,266	6,430,204	5,228,094	13.88

กรุงเทพมหานคร	50	5,782,159	389,992	283,022	6.74
รวม 8 จังหวัด	138	10,703,447	1,438,239	1,134,708	13.44
รวม 76 จังหวัด	876	62,799,872	8,258,435	6,645,824	13.15

ประมวลผลวันที่ 04/10/2547

ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาความแห้งแล้ง 2548

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

โทร 0-2241-7450-5 มท. 55045-9

สรุปสถานการณ์ความแห้งแล้ง

(ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2547 - 10 มีนาคม 2548)

สำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขอรายงานสถานการณ์ความแห้งแล้ง ดังนี้

1. พื้นที่ประสบภัยและความเสียหาย

1.1 พื้นที่ประสบภัย จำนวน 66 จังหวัด 633 อำเภอ 61 กิ่งอำเภอ 4,808 ตำบล 41,668 หมู่บ้าน

1.2 ราษฎรเดือดร้อน จำนวน 2,479,626ครัวเรือน 9,596,883 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ที่	พื้นที่ประสบภัย						ราษฎรประสบภัย		
	ภาค	จังหวัด	อำเภอ	กิ่ง	ตำบล	หมู่บ้าน	รายชื่อจังหวัด	ราษฎร (ครัวเรือน)	ราษฎร (คน)
1	ภาคเหนือ	17	147	14	1,043	7,518	อุดรดิตถ์ นครสวรรค์ เพชร พะเยา พิษณุโลก ลำปาง สุโขทัย น่าน ตาก เชียงใหม่ อุทัยธานี เพชรบูรณ์ เชียงใหม่ กำแพงเพชร พิจิตร ลำพูน แม่ฮ่องสอน	666,195	2,435,421
2	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19	289	34	2,491	25,718	นครราชสีมา บุรีรัมย์ สกลนคร ยโสธร ร้อยเอ็ด อุดรธานี สุรินทร์ ขอนแก่น ชัยภูมิ กาฬสินธุ์ เลย หนองคาย มหาสารคาม มุกดาหาร ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู นครพนม อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ	1,364,264	5,409,806
3	ภาคกลาง	12	79	3	474	2,868	ชัยนาท ลพบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี สระบุรี กาญจนบุรี อ่างทอง เพชรบุรี สมุทรสงคราม พระนครศรีอยุธยา สมุทรปราการ และประจวบคีรีขันธ์	153,498	496,404
4	ภาคตะวันออก	8	56	5	383	3,040	ฉะเชิงเทรา ตราด ระยอง จันทบุรี นครนายก ปราจีนบุรี ชลบุรี สระแก้ว	143,243	432,646
5	ภาคใต้	10	62	5	417	2,524	สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง ระนอง สตูล สงขลา ชุมพร พังงา พัทลุง และภูเก็ต	152,426	822,606
รวมทั้งประเทศ		66	633	61	4,808	41,668		2,479,626	9,596,883

1.3 พื้นที่การเกษตรที่ประสบความแห้งแล้ง (ภาพรวมทั้งประเทศ)

ประเภทพืช	พื้นที่การเกษตรที่ประสบความเสียหายแล้ว (ไร่)	พื้นที่การเกษตรที่คาดว่าจะประสบความเสียหาย (ไร่)
● นาข้าว	10,243,419 ไร่	5,712,478 ไร่
● พืชไร่	3,006,473 ไร่	2,963,207 ไร่
● พืชสวน	454,783 ไร่	1,341,121 ไร่
รวม	13,704,675 ไร่	10,016,806 ไร่
มูลค่าความเสียหาย	7,410,787,165 บาท	5,504,793,021 บาท

ตารางพื้นที่การเกษตรที่ประสบความแห้งแล้งแยกรายภาค

ที่	ภาค	พื้นที่การเกษตรที่เสียหายแล้ว					พื้นที่การเกษตรที่คาดว่าจะเสียหาย				
		พื้นที่นา (ไร่)	พื้นที่ไร่ (ไร่)	พื้นที่สวน (ไร่)	รวม (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)	พื้นที่นา (ไร่)	พื้นที่ไร่ (ไร่)	พื้นที่สวน (ไร่)	รวม (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
1	เหนือ	1,503,964	685,418	55,249	2,244,631	2,719,967,715	980,964	484,887	79,932	1,545,783	1,863,891,472
2	ตะวันออกเฉียงใต้	7,504,166	1,039,808	58,725	8,602,699	3,058,913,559	3,078,298	238,870	8,833	3,326,001	2,415,399,894
3	กลาง	543,423	972,211	79,002	1,594,636	1,440,397,116	494,728	1,808,093	146,005	2,447,824	426,581,496
4	ตะวันออก	627,028	276,319	129,439	1,032,786	161,218,446	855,890	406,564	942,853	2,215,307	468,808,582
5	ใต้	64,838	22,717	132,368	219,923	32,290,330	302,600	24,783	154,488	481,871	341,111,477
	รวม	10,243,419	3,006,473	464,783	13,704,675	7,410,787,165	6,712,478	2,963,207	1,341,121	10,016,806	5,504,793,021

1.4 การให้ความช่วยเหลือของจังหวัด/อำเภอ/กิ่งอำเภอ

1.4.1 การจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตร

- (1) ใช้รถบรรทุกน้ำ 307 คัน จำนวน 6,597 เที่ยว ปริมาณน้ำ 62,847,580 ลิตร
- (2) ใช้เครื่องสูบน้ำเข้าพื้นที่การเกษตรจากทุกหน่วยงานและของประชาชน รวม 32,851 เครื่อง
- (3) สร้างทำนบ/ฝายเก็บกักน้ำ 5,406 แห่ง ขุดลอกแหล่งน้ำ 4,546 แห่ง
- (4) พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการช่วยเหลือ 5,316,000 ไร่

1.4.2 การแจกจ่ายน้ำอุปโภค/บริโภค

- (1) รถบรรทุกน้ำ จำนวน 1,987 คัน 101,980 เที่ยว
- (2) ปริมาณน้ำที่แจกจ่าย จำนวน 856,760,450 ลิตร

1.4.3 งบประมาณดำเนินการใช้จ่ายไปแล้ว

- (1) งบฉุกเฉินโดยตรงของราชการของจังหวัด (งบ 50 ล้านบาท) 766,385,545 บาท
- (2) งบฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 131,562,638 บาท
- (3) งบประมาณอื่น ๆ เช่น งบจังหวัด CEO 73,842,498 บาท
- รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 971,790,681 บาท

ตารางแสดงการจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตรและการจัดสรรน้ำอุปโภคบริโภค แยกรายภาค

ที่	ภาค	การจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตร						การจัดสรรน้ำอุปโภคบริโภค		
		รถบรรทุกน้ำ			เครื่องสูบน้ำ (เครื่อง)	ซ่อม/สร้าง/ทำนบ/ฝาย (แห่ง)	การขุดลอกแหล่งน้ำ (แห่ง)	รถบรรทุกน้ำ		
		คัน	เที่ยว	ปริมาณน้ำ (ลิตร)				คัน	เที่ยว	ปริมาณน้ำ (ลิตร)
1	เหนือ	23	286	2,508,000	484	2,896	204	532	39,825	238,077,450
2	ตะวันออกเฉียงเหนือ	200	4,804	47,196,000	31,074	1,900	3,847	532	31,610	322,062,500
3	กลาง	26	127	1,421,000	627	21	329	255	10,754	84,491,200
4	ตะวันออก	47	1,337	11,328,080	554	505	95	255	11,994	150,928,000
5	ใต้	11	43	394,500	112	84	71	413	7,797	61,201,300
	รวม	307	6,697	62,847,580	32,851	5,406	4,546	1,987	101,980	856,760,450

ตารางแสดงงบประมาณประเภทต่างๆ ที่ใช้จ่ายไปแล้ว แยกรายภาค

ที่	ภาค	งบประมาณที่จ่ายแล้ว (บาท)			
		งบฯตรงราชการ (50 ล้านบาท)	งบฯ ฉุกเฉินท้องถิ่น	งบอื่น ๆ เช่น งบ CEO	รวม
1	เหนือ	226,182,423	22,305,898	59,492,246	248,488,321
2	ตะวันออกเฉียงเหนือ	243,993,858	87,014,590	2,938,705	333,947,153
3	กลาง	226,672,499	6,252,820	878,335	233,803,654
4	ตะวันออก	67,971,571	10,498,037	9,474,884	87,944,492
5	ใต้	1,565,194	5,491,293	1,058,328	8,114,815
	รวม	766,385,545	131,562,638	73,842,498	971,790,681

2. การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทย โดยสำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แจ้งนโยบายและมาตรการแก้ไขปัญหาก็แล้ง ในช่วงเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2548 ตามที่ รองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) ได้กำหนดในการประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาก็แล้งอย่างเป็นระบบ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2548 ณ ทำเนียบรัฐบาล โดยให้จังหวัด ที่ประสบภัยแล้ง ดำเนินการ ดังนี้

- 1) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ในเขตลุ่มเจ้าพระยาตอนล่างกำชับให้เกษตรกร งดการปลูกข้าวนาปรังครั้งที่ 2 โดยเด็ดขาด
- 2) ในเขตพื้นที่อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในขั้นวิกฤต 6 อ่าง ได้แก่ อ่างเก็บน้ำเขื่อนลำตะคอง เขื่อนลำพระเพลิง เขื่อนกระเสียว เขื่อนทับเสลา เขื่อนแก่งกระจาน และเขื่อนปราณบุรี ให้จังหวัด ประกาศให้เกษตรกรงดการปลูกพืชฤดูแล้ง และสงวนน้ำไว้ใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค เท่านั้น
- 3) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดระบบการแจกจ่ายน้ำโดยประสานกับจุดจ่ายน้ำของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ในพื้นที่ต่างๆ จำนวน 2,000 แห่ง เพื่อรับน้ำไปแจกจ่ายหมู่บ้าน

ประสภภัยแล้ง และแจ้งให้ผู้จัดการการประปาภูมิภาค จำนวน 528 หน่วยบริการ เตรียมการผลิตน้ำประปาเพิ่มขึ้นอีก ร้อยละ 20 แจกจ่ายให้หมู่บ้านประสภภัยแล้ง

4) ให้จังหวัดพิจารณาชุดลอกแหล่งน้ำขนาดเล็ก ก่อสร้างฝายประชาอาสา จัดหาถังน้ำกลางประจำหมู่บ้าน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณในเบื้องต้น หากเกินขีดความสามารถให้ร้องขอไปยังกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่อไป

ศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัย
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

มาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหขาดแคลนน้ำดิบในช่วงฤดูแล้ง_ประจำปี 2548 *

เพื่อเป็นการเตรียมรับสถานการณ์ภัยแล้งที่จะมาถึงในปี 2548 การประสานส่วนภูมิภาคได้สั่งการให้สำนักงานประปาเขตและสำนักงานประปาในสังกัดทุกแห่งประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการและป้องกันและแก้ไขปัญหภัยแล้งที่อาจเกิดขึ้นรวมถึงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญด้วย โดยให้ดำเนินการตามกรอบดังนี้

1. แหล่งน้ำดิบ

- 1.1 ขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขินและปรับปรุง/พัฒนาเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถเก็บกักน้ำดิบได้มากขึ้น
- 1.2 สำรวจแหล่งน้ำธรรมชาติเพิ่ม รวมทั้งติดต่อขอความร่วมมือจากเอกชนเพื่อขอใช้แหล่งน้ำของเอกชนที่ใกล้เคียงระบบประปา สำหรับนำมาใช้ผลิตน้ำประปาเสริมในช่วงที่ขาดแคลนน้ำดิบ พร้อมทั้งเตรียมท่อส่งน้ำดิบชั่วคราวเพื่อการนี้ไว้ล่วงหน้า
- 1.3 สำนักงานประปาที่มีสระเก็บน้ำดิบ ให้ดำเนินการปรับปรุงสระเก็บน้ำให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ และทำการสูบน้ำดิบไว้ให้เต็มอยู่ตลอดเวลา เพื่อเตรียมความพร้อมในช่วงขาดแคลนน้ำดิบ
- 1.4 เฝ้าระวังมิให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสาหร่ายสีน้ำตาลเงินแกมเขียวหรือเชื้ออะมีบาในแหล่งน้ำดิบตามที่เคยเป็นข่าวในปีที่ผ่านมา
- 1.5 ดำเนินการสร้างฝายทดน้ำในลำน้ำ (หากจำเป็น) เพื่อยกระดับน้ำให้สูงขึ้นและสะดวกต่อการสูบน้ำไปใช้ผลิตน้ำประปา

2. การผลิตและจ่ายน้ำ

- 2.1 ดำเนินการผลิตและจ่ายน้ำประปาเป็นเวลา (หากจำเป็น) เพื่อรักษาปริมาณน้ำดิบที่มีอยู่ให้สามารถผลิตน้ำประปาได้ตลอดฤดูแล้ง
- 2.2 เพิ่มมาตรการผลิตและจ่ายน้ำประปาไปสู่ประชาชนให้เข้มงวดในช่วงฤดูแล้งที่อาจมีการระบาดของโรค โดยการเติมคลอรีนฆ่าเชื้อโรคอย่างเหมาะสม และให้มีคลอรีนหลงเหลือไปจนถึงบ้านผู้ใช้ น้ำตามมาตรฐานน้ำบริโภค รวมทั้งติดตามข่าวเกี่ยวกับตัวร้ายขาดด้วย

3. การช่วยเหลือประชาชน

- 3.1 สำนักงานประปาที่มีได้ประสบปัญหารุนแรง แต่มีพื้นที่ข้างเคียงประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ อาจให้ความช่วยเหลือได้ด้วยการจ่ายน้ำประปาโดยไม่คิดมูลค่าให้แก่บรรทุกน้ำของส่วนราชการหรือหน่วยงานต่างๆ เพื่อรับน้ำประปาไปแจกจ่าย ทั้งนี้ต้องมีหนังสือแจ้งขอรับน้ำพร้อมระบุหมายเลขทะเบียนรถที่มาบรรทุกน้ำด้วย เพื่อเป็นการป้องกันการฉวยโอกาสนำน้ำประปาไปจำหน่าย

* ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านภัยแล้ง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

- 3.2 ในกรณีที่สำนักงานประปาไม่มีน้ำดิบเหลือเพียงพอสำหรับการผลิตน้ำประปาเพื่อแจกจ่ายราษฎร ให้ใช้รถบรรทุกน้ำไปรับน้ำประปาจากสำนักงานประปาใกล้เคียงนำไปแจกจ่ายให้แก่ราษฎร ที่ได้รับความเดือดร้อน
 - 3.3 ทำการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนรับทราบถึงสถานการณ์ภัยแล้งที่กำลังจะเกิดขึ้นพร้อมชี้แจงเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งของสำนักงานประปา เพื่อจะได้ช่วยกันประหยัดการใช้น้ำ ตลอดจนแนะนำให้ประชาชนมีการจัดเตรียมภาชนะเพื่อเก็บสำรองน้ำไว้ใช้ในชวงฤดูแล้ง
 - 3.4 ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและผู้ใช้น้ำเข้าใจว่า น้ำประปาเมื่อเปิดจากก๊อกแล้วมีกลิ่นคลอรีน แสดงว่าน้ำประปานั้นมีความปลอดภัยจากเชื้อโรคแน่นอน แต่ถ้ามีการนำน้ำประปาไปเก็บสำรองไว้ในภาชนะเก็บกักเป็นเวลานาน คลอรีนที่อยู่ในน้ำก็จะระเหยออกไปหมด ดังนั้นหากมีเหตุที่น่าสงสัยว่าจะมีเชื้อโรคระบาด ขอให้สำนักงานประปาแจกผงปูนคลอรีนหรือแจกถุงใส่น้ำประปาผสมแก๊สคลอรีนเข้มข้น หรือแนะนำให้ประชาชนไปขอผงปูนคลอรีนที่หน่วยงานสาธารณสุข เพื่อนำไปใส่ในภาชนะที่เก็บน้ำสำรองไว้ที่บ้านต่อไป
 - 3.5 รายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งของสำนักงานประปา ให้หน่วยราชการส่วนท้องถิ่นทราบเป็นระยะๆ
-

การแก้ไขปัญหาก็ยแล้ง

สถานการณ์ก็ยแล้ง

ปัจจุบันมีพื้นที่ที่ประสบปัญหาก็ยแล้ง จำนวน 66 จังหวัด และคาดว่าจนถึงสิ้นฤดูแล้งนี้ (เดือนมิถุนายน 2548) จะมีจังหวัดประสบปัญหาก็ยแล้งรวม 70 จังหวัด แบ่งเป็นพื้นที่ประสบก็ยแล้งรุนแรง 10 จังหวัด คือ จังหวัด นครสวรรค์ ชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี พื้นที่ประสบก็ยแล้งปานกลาง 23 จังหวัด พื้นที่ประสบก็ยแล้งเล็กน้อย 37 จังหวัด

แนวทางการแก้ไขปัญหาก็ยแล้ง (มีนาคม-มิถุนายน 2548)

1. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำชับให้เกษตรกรในเขตลุ่มเจ้าพระยาตอนล่าง งดการปลูกข้าว นาปรัง ครั้งที่ 2 ตามประกาศของกรมชลประทาน วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2548 และ ประกาศให้เกษตรกรในพื้นที่อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในชั้นวิกฤติ 6 อ่าง ได้แก่ ลำตะคอง ลำพระเพลิง กระเสียว ทับเสลา แก่งกระจาน และ ปรานบุรี ให้งดการปลูกพืชฤดูแล้ง และสงวนน้ำไว้ใช้เพื่อการอุปโภค-บริโภคเท่านั้น

2. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และ อปท. ประสานกับจุดจ่ายน้ำของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล 2,000 แห่ง เพื่อรับน้ำไปแจกจ่ายหมู่บ้านประสบก็ยแล้ง และแจ้งให้ผู้จัดการ การประปาภูมิภาค 225 สถานีหลัก (528 หน่วยบริการ) เพื่อเตรียมการผลิตน้ำประปาเพิ่มอีกร้อยละ 20 แจกจ่ายให้หมู่บ้านประสบก็ยแล้ง

3. ให้จังหวัดพิจารณาความเหมาะสมและความจำเป็นในการขุดลอกแหล่งน้ำขนาดเล็ก การก่อสร้างฝายประชาอาสา และการจัดหาถังน้ำกลางประจำหมู่บ้าน โดยให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนงบประมาณในเบื้องต้น หากเกินขีดความสามารถให้จัดส่งรายละเอียดโครงการให้แก่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการขอรับงบประมาณให้ความช่วยเหลือต่อไป

4. ขอสนับสนุนงบประมาณงบกลางปี 2548 ให้กรมทรัพยากรน้ำก่อสร้างระบบประปาขนาดเล็ก (50 คริวเรือน) ใน 10 จังหวัดที่ประสบก็ยแล้งรุนแรงในหมู่บ้านที่ขาดน้ำกินน้ำใช้และไม่มีระบบประปา ต่อจากการขุดเจาะบ่อบาดาลของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเป็นกรณีเร่งด่วน และขออนุมัติหลักการสนับสนุนงบประมาณ งบกลางปี 2548 ให้กรมทรัพยากรน้ำดำเนินการสำรวจ ออกแบบ และดำเนินการซ่อมแซมแก้ไขระบบประปาชนบท แหล่งน้ำขนาดเล็ก (อ่างเก็บน้ำ เขื่อนฝาย ระบบส่งน้ำ) รวมทั้งปรับปรุงแหล่งน้ำตามธรรมชาติในอำเภอที่ประสบปัญหาก็ยแล้งรุนแรง โดยทำความเข้าใจรายละเอียดกับสำนักงบประมาณต่อไป ทั้งนี้ โดยให้ยกเว้นการดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจฯ จนกว่าการปฏิบัติการกิจเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาก็ยแล้งจะเสร็จสิ้น

5. ให้มีการบูรณาการหน่วยงานในส่วนกลางที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาก็ยแล้ง ทั้งก็ยแล้ง และน้ำท่วม โดยให้มีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบในระยะยาว ร่วมกันวางแผนล่วงหน้า และให้มีการทบทวนทุกระยะที่เกิดก็ยแล้งและน้ำท่วม และปรับแผนปฏิบัติการ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้ ให้มีการแบ่งภารกิจให้ชัดเจนระหว่างส่วนกลางกับจังหวัด ในส่วนของจังหวัดที่ประสบปัญหาเป็นประจำ ต้องมีการเตรียมการและซักซ้อมการป้องกันและแก้ไขปัญหาก็ยแล้ง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ อีกทั้งควรนำประเด็นนี้เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

6. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงแรงงานฯ พิจารณาให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยแล้งถึงขั้นที่ไม่สามารถดำรงชีพตามปกติได้

7. นำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ดำเนินการตามข้อ 6 โดยให้ยกเว้นการดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจฯ จนกว่าการปฏิบัติการกิจเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาภัยแล้งจะเสร็จสิ้น

สรุปรายงานสถานการณ์ภัยแล้ง ปี 2548 *

ตั้งแต่ 3 ม.ค. - 15 มี.ค. 2548

ป.พช.	สำนักงานประจำ	สภาพปัญหา	การแก้ไขปัญหา	ผลการดำเนินงาน	จำนวนน้ำจ่ายฟรี (ลิตร)
1	ป.บ้านบึง, ป.พนัสนิคม, ป.ศรีราชา ป.พัทยา, สถานีผลิตน้ำมาบปะชัน ป.พนมสารคาม, ป.จันทบุรี, ป.ขลุง ป.สระแก้ว, ป.ปราจีนบุรี	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	76,751,000
2	ป.จักราช, ป.ด่านขุนทด, เขตจำหน่าย น้ำเมืองคง ป.พิมาย, หน่วยบริการวังน้ำเขียว ป.ปักธงชัย	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	28,043,000
3	ป.ปากท่อ	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	30,761,000
4	ป.กาญจนดิษฐ์ (เฉพาะหน่วยบริการบ้านใน และหน่วยบริการดอนสัก), ป.ชุมพร (เฉพาะหน่วยบริการท่าแซะ), ป.หลังสวน (เฉพาะหน่วยบริการละแม), ป.ระนอง ป.พังงา, ป.ตะกั่วป่า, ป.ท้ายเหมือง ป.กระบี่ (เฉพาะหน่วยบริการหนอง ทะเลและหน่วยบริการคลองท่อม) ป.อ่าวลึก, ป.ทุ่งสง, ป.ปากพอง และหน่วยบริการ เชียรใหญ่ ป.จันดี และหน่วยบริการท่ายาง ป.ขนอม และหน่วยบริการสิชล	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	27,534,000
5	ป.หาดใหญ่, ป.สะเดา, ป.นาทวี, ป.สตูล, ป.ตรัง (เฉพาะหน่วยบริการสิเกา), ป.ย่านตาขาว, ป.ละงู, ป.สุโหงโกลก, ป.เบตง	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	7,919,000

สรุปรายงานสถานการณ์ภัยแล้ง ปี 2548

ตั้งแต่ 3 ม.ค. - 15 มี.ค. 2548

ปปช.	สำนักงานประปา	สภาพปัญหา	การแก้ไขปัญหา	ผลการดำเนินงาน	จำนวนน้ำจ่ายฟรี (ลิตร)
6	ป. ชุมแพ, ป.ภูเขียว, ป.หนองบัวแดง, ป.พยัคฆภูมิพิสัย	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	53,358,000
7	ป. อุดรธานี, ป.เชียงคาน, ป.ด่านซ้าย, ป.เลย, ป.บ้านผือ, ป.บ้านดุง, ป.กุมภวาปี ป.หนองบัวลำภู, ป.วังสะพุง, ป.ศรีเชียงใหม่, ป.พังโคน, ป.บ้านแพง, ป.โพนพิสัย, ป.ศรีสงคราม, ป.สว่างดินแดน ป.หนองคาย, ป.นครพนม, ป.ธาตุพนม	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	30,309,000
8	ป.ศรีนครินทร์, ป.เลิงนกทา, ป.ยโสธร, ป.พิบูลมังสาหาร	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	48,592,000
9	ไม่มีภัยแล้ง				9,759,000
10	หน่วยบริการคลองลาน ป.กำแพงเพชร, หน่วยบริการแม่ข่ายเพชรบูรณ์ ป.เพชรบูรณ์ หน่วยบริการแม่ข่ายหนองไผ่และหน่วย บริการนิงสามพัน ป.หนองไผ่, หน่วยบริการ แม่ข่ายวิเชียรบุรี, หน่วยบริการทุเค, หน่วยบริการศรีเทพ ป.วิเชียรบุรี	ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำดิบแห้ง	จ่ายน้ำเป็นเวลา	อยู่ระหว่างแก้ไขให้มีน้ำดิบ เพียงพอ	36,576,000

๑๘

รวมทั้งสิ้น 78 แห่ง (32 จังหวัด)

คิดเป็นจำนวนน้ำจ่ายฟรี 547,140,000 ลิตร เป็นเงิน 6,428,895 บาท

* ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านภัยแล้ง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

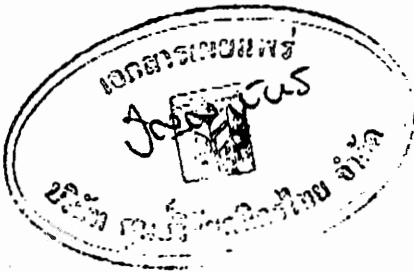

บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรรม จำกัด
KASIKORN RESEARCH CENTER Co., Ltd.

มองตราชงูกิจ

ถือหุ้นโดย บมจ.ธนาคารกสิกรรมไทย

Wholly Owned Subsidiary of KASIKORNBANK Public Company Limited

ภัยแล้ง : ปัจจัยพืงระวังปี'48

ฉบับที่ 1594 วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548

ปัญหาภัยแล้งในปี 2548 มีแนวโน้มว่าจะรุนแรงกว่าในปี 2547 เนื่องจากภาวะภัยแล้งที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายปี 2547 ทำให้ปริมาณน้ำในเขื่อนสำคัญมีน้อยกว่าในปีที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญที่ออกสู่ตลาดตั้งแต่ช่วงปลายปี 2547 ลดลง ซึ่งถ้าในช่วงกลางปี 2548 ที่เป็นช่วงฤดูแล้งเกิดภาวะฝนทิ้งช่วงเป็นระยะเวลาานหรือเกิดภาวะภัยแล้งก็จะทำให้ปริมาณน้ำมีไม่เพียงพอสำหรับการเกษตร ซึ่งก็จะส่งผลให้ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับปี 2547

แม้ว่าปัญหาภัยแล้งจะทำให้ปริมาณผลผลิตพืชเกษตรสำคัญลดลง แต่คาดว่าผลกระทบคงจะไม่มากนัก เนื่องจากความต้องการสินค้าเกษตรสำคัญในตลาดโลกยังอยู่ในเกณฑ์สูง ทำให้ราคาพืชผลสำคัญยังคงอยู่ในระดับที่ดี ซึ่งสามารถชดเชยปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญที่ลดลงได้ในระดับหนึ่ง

ภัยแล้งที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2547 ซึ่งเป็นช่วงต้นฤดูการเก็บเกี่ยวสินค้าเกษตรสำคัญหลายชนิดนั้นเกิดขึ้นจากปรากฏการณ์คลื่นกระแสความร่อนเอลนีโน(EI Nino)ที่จะทำให้สภาพดินฟ้าอากาศแห้งแล้งผิดปกติได้เริ่มก่อตัวตั้งแต่เดือนกันยายน 2547 เป็นต้นมา และผ่านเข้าทางแถบเอเชียโดยเอทาะอินเดีย อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย และแอฟริกา ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากภาวะแห้งแล้ง ฝนทิ้งช่วงและฝนหมดเร็วกว่าปกติ ภาวะภัยแล้งที่เกิดขึ้นเร็วกว่าทุกปีนับว่าเป็นตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตร โดยเฉพาะสาขากสิกรรม เนื่องจากในช่วงปลายปีนั้นเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตของสินค้าเกษตรสำคัญหลายชนิด คาดการณ์ว่าผลผลิตของสินค้ากสิกรรมหลายประเภทจะลดลงกว่าที่มีการคาดการณ์ไว้ตั้งแต่ต้นปี กล่าวคือ เดิมนั้นมีการคาดการณ์ว่าผลผลิตของสินค้ากสิกรรมหลายประเภทในปีการเพาะปลูก

2547/48 จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อันเป็นผลมาจากราคาที่อยู่ในเกณฑ์สูงจูงใจให้มีการขยายการผลิต

จากรายงานเบื้องต้นภัยแล้งของกรมส่งเสริมการเกษตรระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2547-24 มกราคม 2548 รายงานความเสียหายจากภัยฝนทิ้งช่วงต่อเนื้อที่ภัยแล้งว่าพื้นที่การเกษตรประสบภัย 51 จังหวัด เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน จำนวน 1,541,712 ราย พื้นที่การเกษตรประสบภัยจำนวน 26.77 ล้านไร่ คาดว่าจะเสียหาย 18.17 ล้านไร่ โดยเสียหายสิ้นเชิงแล้ว 11.82 ล้านไร่ จังหวัดที่ได้รับผลกระทบมากลำดับแรก ได้แก่ นครราชสีมา 2.40 ล้านไร่บุรีรัมย์ 0.70 ล้านไร่ และอุบลราชธานี 0.70 ล้านไร่ โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ปลูกข้าว

นอกจากภัยแล้งในช่วงปลายปี 2547 จะส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญหลายประเภทแล้ว ช่วงฤดูแล้งกลางปี 2548 มีการคาดการณ์ว่าภาคเกษตรของไทยจะเผชิญปัญหาขาดแคลนน้ำมากกว่าทุกปีที่ผ่านมา อันเป็นผลมาจากปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละเขื่อนสำคัญน้อยกว่าทุกปี ซึ่งเท่ากับว่าปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรในปี 2548 ก็จะมีแนวโน้มลดลง

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรประเมินมูลค่าความเสียหายของผลผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งในช่วงปลายปี 2547 ไร่ประมาณ 10,000 ล้านบาท ส่วนมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูแล้งปี 2548 นี้ทางบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 3,000 ล้านบาท เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประเมินสถานการณ์และเตรียมรับมือไว้แล้ว อันเป็นผลมาจากปัญหาภัยแล้งที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2547 ดังนั้นคาดว่าปัญหาภัยแล้งที่เกิดขึ้นกระทบต่ออัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไม่มากนัก กล่าวคือทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงประมาณร้อยละ 0.18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ¹ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับความเสียหายจากภัยแล้งและภาวะฝนทิ้งช่วงในปี 2547 เนื่องจากผลผลิตสินค้าเกษตรที่ลดลง ส่วนหนึ่งได้รับชดเชยจากระดับราคาที่อยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งคาดการณ์ได้ว่ารายได้ของเกษตรกรในปี 2548 จะยังคงเพิ่มขึ้น แต่น่าจะชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับในปี 2547

¹ ประเมินจากความเสียหายของภาคการเกษตรจากรายงานของกระทรวงเกษตรฯ และมูลค่าความเสียหายของภาคเกษตรที่ทางธนาคารแห่งประเทศไทยรายงานในปี 2547

ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยแล้ง มีดังนี้

-ข้าว ในปีเพาะปลูก 2547/48 สำนักงานเศรษฐกิจประเมิณผลผลิตข้าวนาปี(ผลผลิตออกสู่ตลาดช่วงปลายปี 2547) เสียหายประมาณ 1.23 ล้านตันข้าวเปลือก โดยคาดว่าจะมีผลผลิตคงเหลือ 19.73 ล้านตันข้าวเปลือก เนื่องจากกาที่เกิด้ปัญหาภัยแล้งเร็วและรุนแรงกว่าปกติ ทำให้เกิดความเสียหายกับผลผลิตข้าวนาปีเป็นอย่างมาก เนื่องจากผลผลิตข้าวนาปีประมาณร้อยละ 70 เก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม

นอกจากนี้จากการคาดการณ์ว่าภาวะแห้งแล้งจะต่อเนื่องไปถึงในช่วงกลางปี 2548 ทำให้รัฐบาลมีมาตรการเข้มงวดในการปลูกข้าวนาปรัง ดังนั้นโอกาสที่เกษตรกรที่นาข้าวได้รับความเสียหายในช่วงปลายปี 2547 จะขยับไปปลูกข้าวทดแทนในช่วงข้าวนาปรังนั้นนับว่ามีโอกาสน้อยลงกว่าทุกปีที่ผ่านมา นอกจากเกษตรกรที่อยู่ในเขตชลประทาน และเกษตรกรที่มีบ่อน้ำสำรอง โดยในปี 2548 คณะอนุกรรมการวางแผนและส่งเสริมการปลูกพืชฤดูแล้งตั้งเป้าไว้ว่าจะมีเนื้อที่เพาะปลูก 7.52 ล้านไร่ แยกเป็นในเขตชลประทาน 5.40 ล้านไร่ และนอกเขตชลประทาน 2.12 ล้านไร่ โดยกรมชลประทานกำหนดพื้นที่ในเขตชลประทานเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพที่ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำต่างๆจะสามารถสนับสนุนน้ำเพื่อการปลูกข้าวนาปรังได้ แต่ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรคาดการณ์ว่าเกษตรกรยังคงมีการปลูกข้าวนาปรังมากกว่าเป้าหมาย เพราะราคาข้าวยังคงสูงใจ รวมทั้งพื้นที่นอกเขตชลประทานที่พหุมีศักยภาพด้านน้ำจึงคาดว่าจะมีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง 8.233 ล้านไร่ สูงกว่าเป้าหมาย 713,000 ไร่ แต่เมื่อเทียบกับในปี 2547 แล้วลดลงร้อยละ 12.7 คาดว่าจะได้ผลผลิต 5.439 ล้านตันข้าวเปลือก ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 14.1

แนวโน้มราคาข้าวในปี 2548 คาดว่าจะอยู่ในเกณฑ์สูงเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการข้าวในตลาดโลกยังคงอยู่ในเกณฑ์สูง ประกอบกับสต็อกข้าวโลกลดลงมากเหลือ 68.71 ล้านตันข้าวสาร จากในช่วงปี 2541/42- 2545/46 ซึ่งอยู่ระหว่าง 107.32-149.08 ล้านตันข้าวสาร นอกจากนี้ประเทศอินเดียซึ่งเป็นประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่รองจากไทย คาดว่าผลผลิตข้าวจะลดลง ประกอบกับมาตรการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี 2547/48 มีการกำหนดราคาสูงจากปีที่ผ่านมา กล่าวคือข้าวเปลือกเหนียวสูงชันตันละประมาณ 1,300 บาท ข้าวเปลือกเจ้าสูงชันตันละประมาณ 1,265-1,440 บาท และข้าวเปลือกหอมมะลิสูงชันตันละ

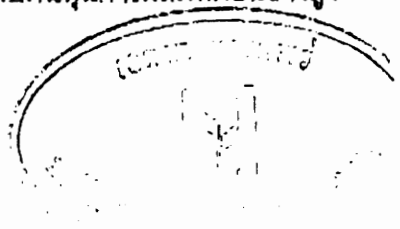

2.000 บาท ดังนั้นการที่ราคายังอยู่ในเกณฑ์สูง และความต้องการข้าวในตลาดโลกยังอยู่ในเกณฑ์สูง จึงจะช่วยทดแทนปริมาณผลผลิตข้าวของประเทศที่ลดลงจากปัญหาภัยแล้ง ทำให้ผลกระทบจากภัยแล้งต่อภาคเกษตรนั้นไม่รุนแรงมากนัก

-ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่อยู่ในเกณฑ์สูงจูงใจให้เกษตรกรในแหล่งผลิตที่สำคัญทางภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางขยายเนื้อที่เพาะปลูกโดยเฉพาะจังหวัดเชียงราย พะเยา ตาก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ นครราชสีมา สระบุรี และลพบุรี ซึ่งจะปลูกทดแทนในพื้นที่ถั่วเหลือง อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง แต่ผลผลิตต่อไร่ลดลงเล็กน้อย เนื่องจากในปี 2547 ปริมาณฝนตกจะมีช่วงระยะเวลาที่สั้นกว่าปีที่ผ่านมาและในบางพื้นที่จะได้รับผลกระทบจากฝนทิ้งช่วง โดยเฉพาะเกษตรกรที่ปลูกข้าวโพดปลายฝน (เดือน ส.ค. - ก.ย.) ซึ่งทำให้พื้นที่บางส่วนประสบความแห้งแล้ง ต้นข้าวโพดแห้งตาย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรประเมินผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เสียหาย 279,795 ตัน

คาดการณ์ว่าราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี 2547/48 จะอยู่ในเกณฑ์ดีเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากความต้องการของโลกมีมาก และสต็อกของโลกลดลงจำนวนมาก คาดว่าราคาข้าวโพดในช่วงฤดูแล้งปี 2548 จะมีราคาประมาณ 5.00-5.50 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งความเสียหายจากปัญหาภัยแล้งในช่วงปลายปี 2547 ที่เกิดขึ้นนั้นนับว่าจะมีส่วนกระตุ้นราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในตลาดให้กระเตื้องขึ้น เนื่องจากมีการคาดการณ์ในเบื้องต้นว่าปริมาณการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในปีนี้จะมามากเกินความต้องการอันเป็นผลมาจากราคาที่อยู่ในเกณฑ์สูงในปีที่ผ่านมา

-อ้อยโรงงาน สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรคาดการณ์ผลผลิตอ้อยเสียหายจากปัญหาภัยแล้งช่วงปลายปี 2547 ประมาณ 1.02 ล้านตัน ผลผลิตคงเหลือที่คาดว่าจะเข้าโรงงานประมาณ 60.87 ล้านตัน(คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2547) ซึ่งการประเมินความเสียหายของอ้อยโรงงานนั้นยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากโรงงานผลิตน้ำตาลเริ่มเปิดหีบปลายเดือนพฤศจิกายน โดยช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตอ้อยเกือบร้อยละ 80 ของผลผลิตอ้อยทั้งหมดจะอยู่ในช่วงไตรมาสแรก ดังนั้นถ้าภาวะแห้งแล้งยังคงดำเนินต่อไปถึงในช่วงกลางปี 2548 คาดว่าอ้อยโรงงานจะได้รับความเสียหายมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ กล่าวคือเนื้อที่เพาะปลูกอ้อยโรงงานปี 2548 จะลดลงจากปี 2547 โดยเฉพาะในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากในปีที่ผ่านมาเกษตรกรประสบปัญหาภาวะแห้งแล้ง ได้ผลผลิตน้อย ไม่คุ้มกับต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง

ค่าแรงงานแพง และราคาขั้นต้นปีเพาะปลูก 2546/47 ที่ลดลงเหลือเพียง 465 บาทต่อตัน ประกอบกับมาตรการของรัฐบาล ซึ่งส่งเสริมให้ชาวไร่ช้อยที่อยู่นอกเขตพื้นที่รับช้อย หรือนอก รัศมี 100 กิโลเมตรจากโรงงานน้ำตาล สามารถปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นที่มีผลตอบแทนที่ดีกว่า เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ยางพารา เป็นต้น ดังนั้นในเขตภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัด กำแพงเพชร เกษตรกรบางรายเปลี่ยนไปปลูกส้มและยางพารา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดเลย หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี นครพนม นครราชสีมา บุรีรัมย์ ขอนแก่น ยโสธร ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และสุรินทร์ ปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพาราและมันสำปะหลัง ในเขตภาคกลาง เปลี่ยนไปปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรด มันสำปะหลัง โดยบางพื้นที่ในจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชัยนาท สระบุรี ลพบุรี และภาคตะวันออก ได้แก่จังหวัด ชลบุรี ระยอง ปลูกยางพาราและปาล์มแทน จังหวัดสระแก้วปลูกมันสำปะหลังแทน

-มันสำปะหลัง สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรประมาณการผลผลิตมัน สำปะหลังจะเสียหาย 266,274 ตัน โดยยังคงมีผลผลิตเหลือออกสู่ตลาด 21.93 ล้านตัน ซึ่งผล ผลิตทยอยเก็บเกี่ยวตั้งแต่เดือนตุลาคม แต่ช่วงที่ผลผลิตร้อยละ 70 ของผลผลิตทั้งหมดออกสู่ ตลาดอยู่ในเดือนธันวาคมถึงมีนาคมปีถัดไป ดังนั้นแม้ว่าเกษตรกรจะมีการใช้ท่อนพันธุ์ที่ดีเพิ่ม ขึ้น และมีการดูแลรักษาดี แต่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง ทำให้การเจริญเติบโตของต้นมัน สำปะหลังไม่ค่อยดี มีผลต่อการเจริญเติบโตทางหัว สำหรับภาพรวมของผลผลิตมันสำปะหลัง ลดลง รวมถึงเหตุเพราะสภาพดินเริ่มแข็ง ชาวไร่ขุดหัวมันสำปะหลังลำบากขึ้น

ในปี 2547/48 คาดว่าจะมีเนื้อที่เก็บเกี่ยวทั้งประเทศประมาณ 6.527 ล้านไร่ เมื่อ เทียบกับปีที่ผ่านมาลดลงร้อยละ 1.2 ผลผลิตประมาณ 20.973 ตัน เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ลด ลงร้อยละ 2.2 เนื่องจากราคามันสำปะหลังในปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลง โดยทางภาคเหนือส่วน ใหญ่เกษตรกรหันไปปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์และสับปะรด ภาคกลางส่วนใหญ่เกษตรกรหันมา ปลูกยูคาลิปตัส ยางพารา สับปะรดและปาล์มน้ำมัน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ เกษตรกรหันมาปลูกยางพาราและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

อย่างไรก็ตามภาวะภัยแล้งที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นับว่าเป็นทั้งวิกฤตและโอกาส สำหรับประเทศไทย กล่าวคือ แม้ว่าปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรบางประเภทลดลง เนื่องจาก ภัยแล้งส่งผลให้ผลผลิตสินค้าเกษตรที่ลดลง รวมทั้งเกษตรกรในพื้นที่ที่ประสบภัยแล้งต้องเสีย โอกาสที่จะได้รายได้จากการจำหน่ายผลผลิต แต่ถ้ามองอีกด้านหนึ่งก็นับว่าเป็นโอกาสของไทยที่

ทำให้คาดการณ์ได้ว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรในปี 2548 จะยังคงอยู่ในเกณฑ์สูงอย่างต่อเนื่อง ทั้งความต้องการของตลาดโลกที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง และภาวะภัยแล้งที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นปัจจัยกระตุ้นให้ประเทศผู้นำเข้าสินค้าเกษตรเริ่มหันมาสต็อกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันภาวะขาดแคลนสินค้าเกษตรที่อาจจะเกิดขึ้นในช่วงกลางปี 2548 ในกรณีที่ภาวะความแห้งแล้งเกิดขึ้นยาวนานถึงช่วงกลางปี 2548 ดังนั้นคาดว่าปัญหาภัยแล้งที่เกิดขึ้นไม่กระทบต่ออัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจมากนัก กล่าวคือทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงประมาณร้อยละ 0.18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ เนื่องจากผลผลิตสินค้าเกษตรที่ลดลง ส่วนหนึ่งได้รับชดเชยจากระดับราคาที่อยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งคาดการณ์ได้ว่ารายได้ของเกษตรกรในปี 2548 จะยังคงเพิ่มขึ้น แต่น่าจะชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับในปี 2547

ประเด็นเกี่ยวกับภัยแล้งที่ควรติดตามต่อไปก็คือ

1. ถ้าภัยแล้งที่เกิดขึ้นมีระยะเวลายาวนานถึงกลางปี 2548 คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรอย่างมาก ซึ่งในปัจจุบันก็ยังไม่อาจคาดการณ์ได้ถึงความรุนแรงของปัญหา แต่ก็น่าที่จะได้มีการเตรียมการรับมือปัญหาดังกล่าวตั้งแต่ต้นๆ ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาค่าได้ทันท่วงทีในกรณีที่เกิดปัญหาซ้ำรอยกับในปี 2542 ที่เป็นปีที่เกิดภาวะความแห้งแล้งที่รุนแรง โดยปัญหาที่ควรระวังคือ ปัญหาในเรื่องสงครามการแย่งน้ำ และปัญหาวิกฤตน้ำดื่มมาใช้ อันเป็นผลมาจากการที่เกษตรกรเสี่ยงขยายพื้นที่การทำนาปรังโดยไม่สนใจว่าจะเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำ ซึ่งปัญหาขาดแคลนนํ้านั้นนอกจากจะส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรมแล้วในปี 2542 ยังส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมด้วย โดยเฉพาะในเขตภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือคือ อุตสาหกรรมน้ำดื่มบรรจุขวด เนื่องจากแหล่งน้ำดิบที่นำมาใช้ในการผลิตลดน้อยลง ส่วนอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งระวังคือ อุตสาหกรรมกระดาษที่อาจจะมีความเสี่ยงในเรื่องวัตถุดิบไม่เพียงพอที่จะป้อนโรงงาน โดยเฉพาะโรงงานผลิตกระดาษจากผลไม้ม้ ในกรณีที่เกิดปัญหาฝนทิ้งช่วงและปัญหาภัยแล้งที่รุนแรงก็อาจจะกระทบต่อพื้นที่ปลูกไม้ผลได้ สำหรับปัญหาภาวะน้ำเค็มหนุนสูงก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ต้องเร่งเตรียมมาตรการรับมือ เนื่องจากน้ำจากเขื่อนที่ส่งมาเพื่อผลิตคั้นน้ำเค็มมีน้อย ทำให้น้ำเค็มเข้าพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ซึ่งความเค็มที่ไม่กระทบต่อผลผลิตที่ขี้ผักไม่เกิน 1 กรัมต่อลิตร และไม้ยืนต้นไม่เกิน 2 กรัมต่อลิตร จังหวัดที่อยู่ติดชายฝั่งทะเลได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำทะเลหนุนสูงเช่นกัน โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสงคราม ผลผลิตทางการเกษตรที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ คือ ข้าว สวนผลไม้ เช่น

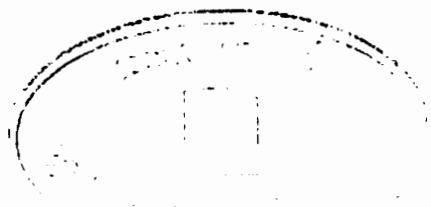

ส้ม ลินจี เป็นต้น และบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด นอกจากนี้ยังส่งผลถึงน้ำดิบที่ใช้ในการผลิตน้ำประปา ซึ่งความเค็มมาตรฐานเพื่อผลิตน้ำประปาต้องไม่เกิน 0.25 กรัมต่อลิตร

นอกจากปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำแล้วยังมีอีกหลากหลายปัญหาที่เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหาภัยแล้งคือ ปัญหาไฟป่าซึ่งมักจะเกิดขึ้นในช่วงหน้าแล้ง ปัญหาแรงงานอพยพกลับเข้าเมือง ภัยแล้งส่งผลกระทบต่อแรงงานต้องกลับเข้ามาทำงานในตัวเมืองหรือเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ปัญหาโรคที่มากับภัยแล้ง ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่ควรมองข้าม โดยทางกระทรวงสาธารณสุขควรเร่งเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโรคระบาดที่มาจากภัยแล้ง เช่น โรคไทฟอยด์ อหิวาตกโรค เป็นต้น รวมทั้งการป้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนเตรียมป้องกันและดูแลสุขภาพ นอกจากนี้โรคระบาดที่มาจากภัยแล้งแล้ว โรคที่ควรระวังที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในช่วงฤดูแล้งในปีนี้เป็น โรคนี้ว เนื่องจากน้ำประปาที่นำมาจากน้ำปอบบาดาลที่มีความไม่สะอาดเพียงพอ

2.ติดตามผลกระทบจากภัยแล้งต่อผลผลิตเกษตรกรรมของทั้งประเทศคู่ค้าและคู่แข่งของไทย แม้ว่าภัยแล้งที่เกิดขึ้นจะสร้างความเสียหายให้กับผลผลิตทางการเกษตรของไทย แต่ในขณะเดียวกันภัยแล้งก็สร้างความเสียหายให้กับประเทศคู่แข่งสินค้าเกษตรของไทยด้วย โดยคาดว่าประเทศที่จะได้รับผลกระทบในครั้งนี้ที่น่าติดตามคือ อินเดีย และอินโดนีเซีย รวมทั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นจากภาวะแห้งแล้งในประเทศต่างๆในแถบแอฟริกา ซึ่งน่าจะส่งผลให้การแข่งขันของการส่งออกสินค้าเกษตรในตลาดโลกลดความรุนแรงลง เนื่องจากประเทศเหล่านี้มีความต้องการนำเข้าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น

นอกจากการติดตามแก้ไขปัญหาในระยะสั้นที่เน้นให้ภาคเกษตรกรรมมีน้ำเพียงพอเพื่อบรรเทาความเสียหายแล้ว ทางรัฐบาลยังมีการกำหนดแนวนโยบายในการแก้ปัญหาในระยะยาวอีกด้วย เนื่องจากประเทศไทยมีปัญหาในการจัดการทรัพยากรน้ำ ทำให้เกิดปัญหาทั้งในเรื่องภาวะการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง และภาวะน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน โดยกรอบของนโยบายในการแก้ปัญหาของรัฐบาลคือ แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบทั่วประเทศ โดยรัฐบาลตั้งเป้าหมายไว้ 5 ปี (2547-2551) เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการอุปโภคและบริโภค รวมถึงการเกษตรทั้งในและนอกเขตชลประทาน ตลอดจนการดำเนินการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ให้เสร็จเรียบร้อย โดยในส่วนที่ได้มีการจัดสรรน้ำในเขตชลประทานไปแล้วจำนวน 22 ล้านไร่ จะจัดสรรเพิ่มอีก 11 ล้านไร่ และในพื้นที่เศรษฐกิจพอเพียงอีก 25 ล้านไร่ ส่วน

ที่เหลืออีก 73 ล้านไร่ซึ่งเป็นพื้นที่นอกเขตชลประทานจะดำเนินการในลักษณะขุดสระเก็บน้ำหรือ
 ปolderตามหมู่บ้านในทุกหมู่บ้านกว่า 25,000 แห่ง

ภาวะภัยแล้งที่เกิดขึ้นนี้ทำให้แผนระยะยาวในการแก้ปัญหาภัยแล้งได้รับการ
 หยิบยกมาเป็นประเด็นปัญหาเร่งด่วนคือ โครงการชลประทานระบบท่อ ปัจจุบันรัฐบาลกำลัง
 ดำเนินการจัดทำแผนการวางระบบน้ำทั่วประเทศ โดยจะดำเนินการสำรวจออกแบบก่อสร้างใน
 พื้นที่ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและมีความพร้อมนำร่องไปก่อน ซึ่งคาดว่าจะเป็นจังหวัดเพชรบุรี
 และประจวบคีรีขันธ์ หรืออาจแยกตามภูมิภาคหรือจังหวัดละ 1 แห่งก่อน ทั้งนี้เพื่อให้เครือข่ายมี
 ความสมบูรณ์ รูปแบบการดำเนินการโครงการชลประทานระบบท่อนั้น รัฐบาลจะก่อสร้างระบบ
 และท่อส่งให้ ส่วนการบริหารจัดการซ่อมบำรุงต้องเป็นหน้าที่ของกลุ่มผู้ใช้น้ำในพื้นที่ที่จะต้องจัด
 ประชุมคัดเลือกตัวแทนเป็นกรรมการรับผิดชอบต้องจัดตั้งกองทุนบริหารจัดการกันเอง ซึ่งอาจใช้
 วิธีตีตมิตเตอร์ควบคุมและวัดปริมาณการใช้เพื่อให้ชาวบ้านมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและช่วยกันดูแลรักษา
 โดยจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งด้านการปรับโครงสร้างการผลิต หน่วยงานส่งเสริม
 ด้านวิชาการเทคโนโลยีลงไปช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร นอกจากนี้ยังมีโครงการใน
 การขุดบ่อให้กับเกษตรกร ทั้งนี้เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำสำรองไว้ใช้ในฤดูแล้ง

กรอบนโยบายการวางแผนแก้ไขปัญหในระยะยาวนี้นับว่าเป็นแนวทางที่ดี และ
 การที่เกิดภาวะแห้งแล้งในลักษณะที่ผิดปกติในครั้งนี้นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกระตุ้นให้รัฐ
 บาลเร่งวางแผนทางในการดำเนินการอย่างชัดเจน และเริ่มร่างแผนปฏิบัติการเพื่อที่จะให้บรรลุ
 ผลของนโยบายตามที่วางไว้ ซึ่งเมื่อมีการวางแผนทางการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีระบบแล้ว
 จะแก้ปัญหาได้ไม่แต่เฉพาะปัญหาในเรื่องน้ำเพื่อการเกษตรเท่านั้น แต่ยังสามารถแก้ปัญหา
 เพื่อการบริโภคของคนในเมือง และน้ำเพื่อการอุตสาหกรรมได้อีกด้วย

Prof. Shin

งบกลางปี ถูกใช้ไปทางไหน?

ดร. ประศาสน์ ตั้งมติธรรม กรุงเทพธุรกิจ

วันที่ 05 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

เมื่อฟังการพิจารณางบประมาณเพิ่มเติมกลางปี 2548 ของรัฐบาลแล้วให้รู้สึกเปลียวใจก็เพราะว่าผู้เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้านยังไม่ได้พิจารณาจากหลักการพื้นฐานเท่าที่ควรจะเป็นการหาจุดจบจึงเป็นไปได้ หรือได้เพียงด้วยเสียงในสภาเท่านั้น

หลักการเบื้องต้นของกิจกรรมรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นรายได้หรือรายจ่ายต้องทำเป็นรายการในงบประมาณทั้งหมด แม้แต่รัฐวิสาหกิจ ก็ต้องประมาณการเป็นจำนวนเงินจากกำไรนำส่งรัฐบาลภายใต้หน่วยงานต้นสังกัดทุกหน่วยงานไปโดยไม่มีข้อยกเว้น เหตุที่เป็นเช่นนั้นเป็นที่ทราบกันดีและมีอยู่ 3 ประการ

ประการที่หนึ่ง เพื่อให้การใช้จ่ายของรัฐบาลมีรายละเอียดและตรวจสอบให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้ นอกจากนี้ สัดส่วนของรายจ่ายแต่ละประเภท หรือจำนวนเงินสะสมที่ใช้จ่ายสำหรับแต่ละประเภทก็มีความหมาย เนื่องจากการไม่สามารถทราบถึงประเภทของรายจ่าย หรือกระจายรายจ่ายไปสู่หน่วยงานนอกภาครัฐบาลโดยตรง อาจทำให้รายจ่ายบางประเภท ไม่อยู่ในจุดที่เหมาะสม

สิ่งที่เกี่ยวข้องและสมควรกล่าวถึงเกี่ยวกับงบกลางปีในประเด็นนี้ ก็คือ งบ SML และ งบฉุกเฉิน ซึ่งไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจน

ที่จริงแล้วการใช้จ่ายเพื่อประชาชนที่ยากจนในชนบทเป็นเรื่องดีแน่นอน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสกว่ากลุ่มในกรุงเทพฯ มานานแล้ว บุคคลระดับสูงในรัฐบาลเคยกล่าวไว้ค่อนข้างตรงจุดเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านทำนองว่า รัฐบาลต้องใช้หนี้แทนสถาบันการเงินที่ถูกปิดเป็นจำนวนมากมายงบประมาณที่ใช้เพื่อประชาชนในชนบท ถือได้ว่าเล็กน้อยมากเมื่อเทียบกับเงินเหล่านั้น

ปัญหาอยู่ที่ว่ารัฐบาลมีโครงการประเภทนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เริ่มตั้งแต่ กองทุนหมู่บ้าน ธนาคารประชาชน ทุนการศึกษา SML และ เงินชดเชยราคาน้ำมัน ถ้าเป็นโครงการกองทุนหมู่บ้านที่เริ่มต้นก็ยังไม่พอว่า แต่อย่าลืมรัฐบาลอยู่มาแล้วถึง 4 ปี ย่อมทราบดีถึงความต้องการของประชาชนและสามารถ

จัดทำรายละเอียดที่แน่นอนได้ ในธุรกิจเอกชนการใช้จ่าย ก็ยังต้องแสดงประสิทธิภาพกันพอสมควร ภาครัฐบาลก็ยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นด้วยเกี่ยวข้องกับเงินของประชาชน ในธุรกิจเอกชนอาจมีบ่อยครั้งที่ไม่ทำ แต่นั่นก็เป็นเรื่องที่ "เก้าแก่" (ภาษาแต่จิว แปลว่าเจ้านาย) สั่งมา

หลายปีที่ผ่านมา โครงการประเภทนี้ทำให้การติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพการใช้จ่าย เป็นไปได้ยาก เนื่องจากไม่มีรายละเอียดกำหนดไว้ล่วงหน้า ยิ่งรอนายกรัฐมนตรีกล่าวไว้ในงาน สภาอุตสาหกรรมว่า บุคลากรในชนบทยังไม่มีความพร้อม โครงการลักษณะนี้ยังไม่สมควรทำขึ้นไปอีก นอกจากนี้ ความชัดเจนของสัดส่วนแต่ละประเภทจะยิ่งน้อย เนื่องจากไม่สามารถจำแนก แยกแยะประเภทของงบประมาณได้

ประการที่สอง เพื่อทราบรายได้ ใช้จ่าย และ ดุลงบประมาณ ที่แน่นอน เนื่องจากงบประมาณรัฐบาลมีขนาดใหญ่ เงิน 5 หมื่นล้านบาทอาจมีความหมายมากโดยเฉพาะในยามที่ แรงกดดันต่อภาวะเงินเฟ้อมีสูง ในระบบเศรษฐกิจ ใช้จ่ายของภาคเอกชนมีความผันผวนและไม่อาจคาดคะเนได้โดยง่าย รายได้ ใช้จ่าย และ ดุลงบประมาณของรัฐบาล ถือว่ามีนัยสำคัญ จึงควรมี ตัวเลขแน่นอน และไม่ไปเพิ่มความไม่แน่นอนในการประมาณการเศรษฐกิจให้มากขึ้น

งบประมาณเพิ่มเติม 5 หมื่นล้านบาทไม่น่าจะเป็นเรื่องเสียหายอะไร มีขนาดเพียง 4% ของงบประมาณทั้งปี และไม่ถึง 1% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (จีดีพี) ในทางตรงกันข้าม กลับสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงในขณะนี้ได้บ้าง แต่ถ้าจะไม่มี ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหา ส่วนผลกระทบต่อเงินเฟ้อไม่น่าจะมีโดยตรง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นด้วยราคาน้ำมันไม่ใช่อุปสงค์มวลรวม

ปัญหาที่สำคัญอยู่ที่ท่าทีของรัฐบาลต่อวิธีการงบประมาณ ที่มีโอกาสสูงในการสร้างความเสี่ยงต่อระบบเศรษฐกิจ และการคลังของประเทศในอนาคต

ประการที่สาม เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้รัฐบาลใช้จ่ายเงินเกินตัว โดยที่ไม่ได้ตัวเลขบอกสถานะหนี้สินที่ชัดเจน การกระจายรายจ่ายไปสู่หน่วยงานนอกรัฐบาลทำให้ไม่อาจประมวลได้ชัดเจนว่า สถานะหนี้สินโดยรวมของรัฐบาล ในแต่ละขณะ (ไม่ว่าในหรือนอกงบประมาณ) เป็นเท่าไร

รัฐบาลพยายามทำตัวเลขดุลงบประมาณให้เกินดุลบ้างสมดุลบ้าง โดยบุคคลภายนอกไม่อาจทราบจุดประสงค์ที่แน่นอน แต่ที่แน่ๆ รัฐบาลกล่าวถึงด้วยความภาคภูมิใจทุกครั้ง ทั้งๆ ที่รายจ่ายที่เป็นไปตามนโยบายรัฐบาลที่อยู่นอกงบประมาณยังมีอีกมาก หากพิจารณางบประมาณรัฐบาลทั้งในและนอกงบประมาณโดยรวมแล้ว ตัวเลขดุลงบประมาณอาจจะขาดดุลก็ได้ แทนที่จะเป็นเกินดุลหรือสมดุล ยิ่งถ้าเมกะโปรเจกต์เกิดขึ้นด้วยแล้ว ตัวเลขขาดดุลงบประมาณจริงก็จะมากขึ้น

ท่าทีของรัฐบาลต่อการใช้จ่ายและแหล่งที่มาของงบประมาณเช่นนี้ มีโอกาสที่จะขยายตัวและทำให้สถานการณ์เลวร้ายลงได้ การขาดดุลในและนอกงบประมาณจะสูงขึ้น ปริมาณหนี้สินภาครัฐบาลจะสูงขึ้นโดยที่ไม่อาจเห็นได้ง่าย สถานะการเงินของรัฐบาลที่จะชำระหนี้ได้หรือไม่ ทราบได้ยากขึ้น ที่สำคัญคือสถานะหนี้สินภาครัฐบาลที่อยู่ในระดับ 2 ล้านล้านบาท จึงไม่อยู่ในฐานะที่รัฐบาลจะประมาทได้

ท่าทีที่น่าเป็นห่วงอีกอย่างหนึ่ง คือความคิดที่ว่า การใช้จ่ายของรัฐบาลมีผลกระทบต่อดุลการค้า ด้วยความสำคัญผิดว่า สถานการณ์ปัจจุบันไม่เหมือนในรัฐบาลก่อนๆ และได้เปลี่ยนไปแล้ว ทั้งๆ ที่โครงสร้างการผลิต และการค้าระหว่างประเทศ เปลี่ยนแปลงไปน้อยมาก

การที่รัฐบาลเพิ่งมาตื่นตัวลงทุนอย่างขนานใหญ่ในทุกวันนี้ ถือเป็นเรื่องที่น่าเสียดายสำหรับรัฐบาล มองข้ามความสำคัญไป ซึ่งยังรวมไปถึงเริ่มตระหนักถึงการปรับปรุงโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และดูแลค่าเงินบาทให้เหมาะสม ซึ่งทั้งหมดนี้ควรจะเกิดขึ้นเมื่อ 2 ปีที่แล้ว มาตรการที่รัฐบาลพยายามเข็นออกมาตัวเป็นเกลียวขณะนี้ เป็นเพียงมาตรการระยะยาวที่ช่วยการขาดดุลการค้าในระยะสั้นได้น้อยมาก

สรุปแล้วการมีงบประมาณเพิ่มเติมกลางปีหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องสำคัญ เพราะไม่ได้ทำให้เห็นหน้าเห็นหลัง การใช้จ่ายเพื่อประชาชนในชนบทเป็นเรื่องดี แต่ไม่อาจแสดงได้ว่าถึงหรือเลยจุดเหมาะสมแล้วหรือยัง เนื่องจากการกระจายแหล่งที่มาของรายจ่าย โดยเฉพาะหน่วยงานนอก รัฐบาลโดยตรง จึงทำให้การวิเคราะห์ทำได้ยาก

การวางแผนเมกะโปรเจกต์ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าทางเลือกอื่น หรือการผสมหลายทางเลือกเป็นอย่างไร โอกาสที่จะทราบดุลงบประมาณโดยรวม สถานะหนี้สินที่แท้จริง และความสามารถในการชำระของรัฐบาลเป็นไปได้ยากขึ้น

ปัญหาคนจนและการแก้ปัญหาความยากจน

วิทยากร เชียงกุล

1. กรอบคิดเรื่องที่มาและความหมายของคนจน

แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาความยากจน ที่มีการนำเสนอกันมากขึ้นในปัจจุบัน มีกรอบคิดเกี่ยวกับที่มาและความหมายของคนจนไว้ล่วงหน้าอยู่แล้ว (ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่) เช่น กรอบคิดแบบเจ้าขุนมูลนายมองว่า คนจนคือคนขี้เกียจเรียน ขี้เกียจทำงาน หรือทำบาปกรรมไว้แต่ชาติก่อน กรอบคิดแบบนายทุนมองว่า คนจนคือคนที่มีรายได้น้อยกว่าที่จะใช้ยังชีพให้มีมาตรฐานได้ และการที่คนจนเนื่องจากพวกเขา ยังไม่ได้รับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยมสมัยใหม่มากพอ ผู้นำเสนอมักยอมรับกรอบคิดหรือนิยามเรื่องคนจนโดยไม่ได้สำรวจหรือไม่ได้วิเคราะห์ว่า กรอบคิดเกี่ยวกับที่มาและความหมายของความยากจนที่ใช้กันอยู่นั้น ถูกต้องสักแค่ไหน มีกรอบคิดแบบอื่นที่ต่างออกไปหรือไม่

การที่เราจะสามารถทำความเข้าใจและวิเคราะห์ปัญหาความยากจนได้อย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงความจริง เราจะต้องวิเคราะห์ตั้งแต่กรอบคิดเรื่องความยากจนก่อน

1.1 ที่มา-คนจนยุคใหม่ไม่เหมือน และไม่ได้สืบทอดความเป็นคนจนมาจากอดีตเสมอไป คนจนหรือคนที่ฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกันมีมาตั้งแต่อดีต แต่ในสังคมเกษตรแบบดั้งเดิมที่คนส่วนใหญ่ผลิตเพื่อกินเพื่อใช้เป็นสัดส่วนสูงนั้น คนในหมู่บ้านไม่ได้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมากนัก คนส่วนใหญ่มีมาตรฐานการดำรงชีพที่พออยู่พอกินใกล้เคียงกัน โดยที่พวกเขาไม่ค่อยจำเป็นต้องซื้อขายหรือใช้เงิน

คนที่ถูกจัดว่ายากจนในสังคมเกษตรแบบดั้งเดิม ส่วนใหญ่จะมาจากความด้อยโอกาสทางสังคม และวัฒนธรรม เช่น มาจากชาติพันธุ์หรือภูมิหลังทางสังคมที่คนมองว่าเป็นพวกด้อย, ไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับ หรือกลายเป็นคนยากจนชัดเจนในสถานการณ์บางอย่าง เช่น เกิดมาพิการ หรือได้รับภัยพิบัติต่าง ๆ เป็นหม้าย แก่ชราโดยไม่มีลูกเต้าเลี้ยงดู ฯลฯ มากกว่าเป็นเพราะว่าเขาเกิดมาและอยู่ในชนชั้นที่ยากจน

ความยากจนในลักษณะเปรียบเทียบในสังคมเกษตรแบบดั้งเดิมนี้มักไม่ใช่ปัญหาใหญ่ ในบางชุมชนที่ค่อนข้างมีความเสมอภาคกันมาก ไม่ได้มีปัญหาคนยากจน หรือไม่มีแนวคิดเรื่องความยากจนนี้มาก่อนเลยด้วยซ้ำ

กรอบคิดเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยมอุตสาหกรรมตะวันตก อธิบายว่าประเทศสังคมนิยมแบบดั้งเดิม เป็นประเทศยากจนล้าหลัง ที่ต้องได้รับการสนับสนุนให้พัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยมอุตสาหกรรมตะวันตก ประเทศเหล่านี้จึงจะก้าวไปสู่ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความมั่งคั่งแบบเดียวกับประเทศอุตสาหกรรมได้

แต่ถ้าเราไม่ใช้กรอบคิดที่มองความยากจนในเรื่องรายได้ต่ำหรือความไม่ทันสมัย หากใช้กรอบคิดที่มองในแง่ว่า**คนมีปัจจัยพื้นฐานที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิตที่มีความสุขหรือไม่ เราอาจจะกล่าวในทางตรงกันข้ามได้ว่า การพัฒนาแบบทุนนิยมอุตสาหกรรมตะวันตกดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการทำให้คนส่วนหนึ่งยากจนลง หรือเป็นผู้สร้างความยากจนยุคใหม่ขึ้น** เพราะการพัฒนาทุนนิยมในประเทศกำลังพัฒนา เช่น ไทย เป็นการพัฒนาทุนนิยมแบบบริวาร ที่มีการผูกขาด, การแข่งขันไม่เป็นธรรม ฟังการลงทุน การสั่งเข้าเทคโนโลยีจากประเทศร่ำรวย ไม่ได้พัฒนาพื้นฐานทางเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง การเติบโตทางเศรษฐกิจให้ประโยชน์กับทุนต่างชาติ และนายทุนใหญ่ในประเทศ มากกว่าที่จะกระจายสู่คนส่วนใหญ่ ยิ่งพัฒนาก็ยิ่งเกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงเกิดคนจนมากขึ้น

ประชาชนยังถูกทำให้จนลงโดยนโยบายพัฒนาประเทศแบบทุนนิยมบริวาร ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น

1. เปลี่ยนวิธีการทำเกษตรแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นการเกษตรแบบผสมผสานเพื่อกินเพื่อใช้ ไปเป็นการปลูกพืชเดี่ยวเพื่อขายหาเงินไปซื้อของกินของใช้ ทำให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองด้านอาหารและเครื่องใช้ไม่สอยได้ลดลงจากเดิม และเปลี่ยนมาพึ่งพาการใช้เงินและระบบตลาดที่มีลักษณะผูกขาดมากขึ้น เกษตรกรในยุคตั้งแต่มีการพัฒนาการเกษตรแบบทุนนิยมต้องตกอยู่ในสภาพเสียเปรียบ ต้องทำงานหนัก อพยพโยกย้ายพลัดพรากจากครอบครัว บ้านเกิดเมืองนอน มีรายได้เป็นตัวเงินสูงขึ้น แต่รายจ่ายกลับเพิ่มมากกว่ารายได้ ทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยากลำบากขึ้น

2. ทำลายวิถีชีวิตชุมชนแบบยอมรับกรรมสิทธิ์ร่วมในเรื่องป่าไม้ ที่ทำกิน ทรัพยากรต่าง ๆ และการอยู่แบบถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ไปเป็นวิถีชีวิตแบบการแข่งขันทรัพยากรไปเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน เพื่อแสวงหากำไรสูงสุดและการบริโภคสูงสุด การช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันในสังคมนิยมแบบดั้งเดิม ซึ่งนักวิชาการเรียกว่า ความมั่นคงหรือเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมหายไป ชีวิตเกษตรกรในระบบทุนนิยมมีความเสี่ยงและยากลำบากแบบตัวใครตัวมันมากขึ้น

3. ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม แหล่งทำมาหากินและยังชีพที่คนในชนบทเคยอาศัยทำมาหากินแบบเพียงพอ คนถูกกวาดต้อนให้เข้าสู่ระบบผลิตทุนนิยมผูกขาดที่วิธีการผลิต, วิธีการบริโภคของคนขึ้นอยู่กับการลงทุน, การจ้างงาน และการบริโภคที่ต้องหาเงินมาซื้อมากขึ้น เป็นระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ที่คนในชนบทและคนงานในเมืองควบคุมไม่ได้หรือไร้อำนาจในการตัดสินใจ และทำให้พวกเขาเป็นฝ่ายเสียเปรียบมากขึ้น

เมื่อประเทศกำลังพัฒนาเริ่มพัฒนาวิธีการผลิตและวิถีชีวิตแบบทุนนิยมอุตสาหกรรม ในระยะแรก ๆ ดุเหิน ๆ เหมือนจะดีที่ทำให้ประชาชนมีรายได้เป็นตัวเงินเพิ่มขึ้น มีสินค้าให้จับจ่ายใช้

สอยเพิ่มขึ้น แต่ยิ่งพวกเขาพัฒนาการเกษตรเป็นแบบการผลิตเพื่อขายมากขึ้น ประชาชนถึงได้พบ ในตอนหลังว่ารายจ่ายเพิ่มสูงเร็วกว่ารายได้ เกษตรกรต้องเป็นผู้เช่า, เป็นหนี้ ต้องซื้อแพนขายถูก ทำงานหนักเพิ่มขึ้น เสี่ยงภัยและได้รับมลภาวะเพิ่มขึ้น คนส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตลดลงกว่าวิถีชีวิต ในยุคสมัยเกษตรยังชีพแบบดั้งเดิม

ความยากจนยุคใหม่หรือความยากจนแบบที่คนจำนวนมากมีรายได้ไม่พอที่จะดำรงชีพ อย่างเหมาะสมเพิ่มมากขึ้น มักถูกนักเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมอุตสาหกรรมอธิบายว่า มาจากสาเหตุ

1. ประชากรเพิ่มขึ้นมาก ทรัพยากรมีจำกัด หรือไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพให้เพียงพอกับความต้องการของคน

2. โครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมของประเทศยากจนเป็นแบบเผด็จการและเจ้าขุนมูลนาย โดยอภิสิทธิชนกลุ่มน้อย

3. คนจนคือคนที่ได้รับการศึกษาอบรมต่ำ ได้รับการทางสาธารณสุขต่ำ มีวิถีการผลิตและวิถีชีวิตที่ล้าหลัง ประสิทธิภาพการผลิตต่ำแข่งขันสู้คนอื่นเขาไม่ได้ (วัฏจักรของ โง่ เจ็บ จน)

คำอธิบายนี้มองแต่ปัจจัยภายในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยกว่า รวมทั้งมองว่าเป็นปัจจัยส่วนบุคคลด้วย โดยละเลยไม่มองปัจจัยภายนอกประเทศจากการเข้ามาเอาเปรียบของประเทศ อาณานิคมและบริษัทข้ามชาติ แ่นละปัจจัยภายในประเทศเหล่านี้สะท้อนความจริงส่วนหนึ่งสำหรับ บางประเทศ, บางกลุ่มคน, หรือในบางระดับ แต่ไม่ใช่ความจริงทั้งหมดของคนจนส่วนใหญ่ในโลก ปัจจุบัน และไม่ใช่ความจริงทั้งหมดของคนยากจนชาวไทยในปัจจุบัน คนจนสมัยก่อนไม่ได้จนมากเหมือนคนจนสมัยนี้

ในประเทศไทยในยุคก่อนการพัฒนาแบบทุนนิยมบริวาร มีความอุดมสมบูรณ์ทางการเกษตรสูง (ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว) สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนชนบทส่วนใหญ่มองในแง่การมีปัจจัยพื้นฐานการดำรงชีวิต เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า ยารักษาโรคค่อนข้างพอเพียง ถ้าเปรียบเทียบแล้วคนไทยทั่ว ๆ ไปแม้แต่คนชนบทที่ห่างไกลก็ยังมีอาหารและเครื่องใช้ไม่สอยพอเพียงมากกว่าคนจนยุคใหม่ ซึ่งต้องทำงานหาเงินเพื่อใช้เงินซื้อปัจจัยพื้นฐานทุกอย่าง

ความยากจนยุคใหม่ซึ่งเป็นความยากจนขึ้นอยู่กับคนที่คนหาเงินได้ไม่พอกับรายจ่ายที่จำเป็น ส่วนใหญ่แล้วถูกสร้างขึ้นโดยระบบเศรษฐกิจทุนนิยมผูกขาด ที่ทำลายทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนแบบดั้งเดิม ซึ่งเปรียบเสมือนทุนทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน 2 การพัฒนาแบบทุนนิยมผูกขาด ทำให้คนบางส่วน นายทุน, พ่อค้า, ผู้ประกอบการรายใหญ่, คนชั้นกลาง รวยขึ้น แต่ทำให้คนส่วนใหญ่จนลง นี่คือการยากจนขนาดใหญ่ เป็นความยากจนเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมสมัยใหม่ ซึ่งต่างไปจากความยากจนเชิงเปรียบเทียบในสังคมเกษตรดั้งเดิมสมัยก่อนทุนนิยมโดยสิ้นเชิง

จริงอยู่ที่การพัฒนาเศรษฐกิจทุนนิยมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ มีแง่บวกในด้านการพัฒนา สาธารณสุข การศึกษา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการบริหารจัดการที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ช่วยเพิ่มผลผลิต ทำให้บางประเทศ หรือคนบางกลุ่มมีฐานะความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้นจากเดิม อัตราการตายของแม่และเด็กลดลง, คนอายุเฉลี่ยยืนยาวขึ้น ฯลฯ

แต่ผลกระทบในแง่ลบของระบบทุนนิยมโลกที่มีลักษณะผูกขาดแบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา นั้น โดยส่วนรวมแล้วทำให้คนส่วนน้อยเพียงราว 20% ของคนทั้งโลกเท่านั้นที่รวยขึ้น คนส่วนใหญ่อีก 80% ถูกทำให้ยากจน ขัดสนและอยู่ในภาวะยากลำบากมากขึ้น ทรัพยากร, ทุนทางสังคม วัฒนธรรม(ชุมชนที่เคยเข้มแข็งและช่วยเหลือเกื้อกูลสมาชิกได้อย่างดี) ถูกทำลายมากขึ้น มีการแก่งแย่งแข่งขันแบบเห็นแก่ตัวเพิ่มขึ้น

ดังนั้น เราควรจะมองผลกระทบของการพัฒนาเศรษฐกิจทุนนิยมผูกขาด ทั้งแง่บวกและแง่ลบอย่างวิพากษ์วิจารณ์ ไม่ใช่มองแต่แง่บวกแง่เดียว เราถึงจะเข้าใจปัญหาความยากจนได้อย่างแท้จริง

1.2 คนจนคือใคร ? - กรอบคิดที่วัดความยากจนในแง่รายได้ล้วน ๆ นำไปสู่การเสนอแนวทางแก้ไขที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยมอุตสาหกรรมเป็นด้านหลัก

ธนาคารโลก และนักเศรษฐศาสตร์ผู้สนับสนุนแนวทางการพัฒนาแบบทุนนิยมอุตสาหกรรม ตะวันตกเป็นผู้เผยแพร่กรอบคิดการวัดความยากจนของประเทศในแง่รายได้ต่อหัว และวัดความยากจนของคนในแง่การมีรายได้มาซื้อสินค้าและบริการพอยังชีพหรือไม่ ประเทศที่มีรายได้ต่อหัว โดยเฉลี่ยต่ำกว่าประเทศอื่นถือว่าเป็นประเทศยากจน คนที่มีรายได้ต่ำกว่าระดับรายได้ในการยังชีพถือว่าเป็นคนยากจน เช่น ใช้ตัวเลขว่า ปี 2542 ไทยมีคนจน คือ คนที่รายได้ต่ำกว่า 886 บาท ต่อเดือนอยู่ 9.9 ล้านคน หรือ 15.9% ของคนทั้งประเทศ

การให้คำจำกัดความ คนจน ในแง่ของรายได้ล้วน ๆ นำไปสู่คำอธิบายต่อไปว่า ความยากจนเกิดจากการที่ประเทศ และคนยากจนยังพัฒนาแบบทุนนิยมได้น้อยไป แนวทางแก้ไขของธนาคารโลกและนักเศรษฐศาสตร์กระแสทุนนิยมอุตสาหกรรมคือ ประเทศร่ำรวย ต้องให้ประเทศยากจนกู้เพิ่ม บริษัทข้ามชาติเข้าไปลงทุนในประเทศยากจนเพิ่ม เพื่อให้ประเทศและคนยากจนเหล่านี้เข้ามาสู่ระบบการผลิตเพื่อการค้า และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจทุนนิยมโลกมากขึ้น

นักเศรษฐศาสตร์กระแสหลักอธิบายว่าตอนเริ่มแผนพัฒนาใหม่ ๆ คือในปี 2505/06ประเทศไทยมีคนจนในแง่รายได้ 57% ของคนทั้งประเทศ หลังจากมีการใช้แผนพัฒนา(แบบทุนนิยมสมัยใหม่)สัดส่วนคนจนของไทยได้ลดลงตามลำดับ จนถึง ปี 2539 มีคนจนเพียงแค่ 11.4% ของคนทั้งประเทศ การวัดแบบนี้เป็นการเน้นเรื่องรายได้ที่เป็นตัวเงิน และการคำนวณเส้นความยากจน จึงไม่อาจสะท้อนภาพคนจนอย่างแท้จริง เพราะค่าครองชีพสูงขึ้น, คนสมัยใหม่ต้องซื้ออาหารการกิน และเครื่องใช้ไม้สอยมากขึ้น ไม่ได้ทำกินหรือหากินตามธรรมชาติได้

สภาพความจริงอีกด้านหนึ่งก็คือ โครงสร้างเศรษฐกิจทุนนิยมโลกที่พวกนักเศรษฐศาสตร์อ้างว่าเป็นการแข่งขันเสรีที่เป็นธรรมชาติที่นำไปสู่ประสิทธิภาพสูงสุดนั้น จริง ๆ แล้วเป็นระบบทุนนิยมผูกขาด โดยบริษัททุนข้ามชาติและทุนขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นการแข่งขันแบบมือใครยาวสาวได้สาวเอาที่ไม่เป็นธรรม ดังนั้นยิ่งโลกพัฒนาแบบทุนนิยมมากเท่าไร ก็ยิ่งสร้างความร่ำรวยให้กับผู้เป็นเจ้าของและผู้ควบคุมปัจจัยการผลิตซึ่งเป็นคนส่วนน้อย, ยิ่งทำลายสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางสังคม วัฒนธรรม ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงระหว่างประเทศร่ำรวยและประเทศยากจนมากขึ้น และทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงระหว่างคนรวยกับคนจนในประเทศส่วนใหญ่ รวมทั้งในประเทศไทยมากขึ้น

ในระบบทุนนิยมสมัยใหม่ ซึ่งเราต้องขายแรงงานหรือผลิตเพื่อขาย และต้องใช้เงินอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การวัดความยากจนในแง่รายได้ที่แท้จริงที่คนเราสามารถใช้จ่ายและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้ เป็นวิธีวัดเชิงปริมาณที่สะท้อนความเป็นจริงส่วนหนึ่ง แต่เราควรใช้รายได้หรือผลผลิตในการยังชีพเป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งร่วมกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ไม่ควรที่จะวัดเฉพาะรายได้อย่างเดียว

การวัดความยากจนแบบใช้เส้นวัดความยากจนเป็นตัวกำหนด คือดูว่าใครมีรายได้เฉลี่ยพอซื้ออาหารและปัจจัยที่จำเป็นพอยังชีพได้ มีข้อจำกัดทั้งในทางเทคนิค(ว่าจะกำหนดตัวเลขเท่าไรจะวัดได้ถูกต้องแม่นยำแค่ไหน) และในทางกรอบคิดอุดมการณ์ คือ ถ้าเราเลือก ให้คำจำกัดความ หรือมองความยากจนเฉพาะในแง่รายได้ล้วน ๆ ก็จะไปสู่ข้อสรุปว่าทางแก้ไขความยากจน คือ ต้องทำให้คนจนทำงาน หารายได้เพิ่ม ใครมีรายได้สูงเกินขีดหนึ่งก็ถือว่าพ้นความยากจน ซึ่งเป็นข้อสรุปที่ไม่ถูกต้องทั้งหมด

เกษตรกรในสังคมดั้งเดิม หรือเกษตรกรยุคปัจจุบันบางกลุ่มบางคนที่เลิกหรือลดการทำเกษตรเพื่อขายแบบทุนนิยมหันกลับไปฟื้นฟูเศรษฐกิจแบบพอเพียง ที่ผลิตเพื่อกินเพื่อใช้ มีปัจจัยพื้นฐานพอเพียง โดยหาเงินได้น้อยและใช้เงินน้อยลง กลับมีความเป็นอยู่(ในแง่การมีปัจจัยพื้นฐานพอเพียง)ที่ดีกว่าเกษตรกรที่ผลิตเพื่อขายอย่างเดียวที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ เนื่องจากเกษตรกรที่ผลิตเพื่อขายแบบทุนนิยมต้องซื้อทั้งปัจจัยการผลิต และเครื่องอุปโภคบริโภคในราคาสูงกว่ารายได้ ทำให้พวกเขามีรายได้สุทธิต่ำกว่าจนไม่พอที่จะซื้อหาปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นได้เพียงพอ

นอกจากนี้แล้ว คนที่มีรายได้สูงกว่าเส้นความยากจนนิดหน่อย แต่ยังคงมีหนี้มาก, ไม่ได้เป็นเจ้าของหรือผู้ควบคุมปัจจัยการผลิต สถานะทางสังคมและการเมืองต่ำ, ไม่มีอำนาจต่อรอง ไม่มีสิทธิโอกาสที่จะเข้าถึงบริการพื้นฐานต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกับคนอื่น ๆ ฯลฯ ก็ยังอาจถูกจัดว่าเป็นคนยากจนในระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ได้

การวัดการกระจายรายได้ของคนไทยพบว่า ยิ่งพัฒนา การกระจายรายได้ของกลุ่มคนต่าง ๆ ในประเทศยังมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงมากขึ้น ในปี 2518/19 คนที่รวยที่สุด 20% มีรายได้ 49.3% ของคนทั้งประเทศ คนอีก 80% มีรายได้ 50.7% แต่อีก 23 ปีต่อมาคือ ปี 2542 คนที่รวยที่สุด 20%

มีรายได้เพิ่มขึ้น 58.5% ขณะที่คน 80% มีรายได้ลดลงเหลือเพียง 41.5% ของรายได้ของคนทั้งประเทศ ดังนั้น เราจึงควรจำกัดความคนจน ให้ครอบคลุมคนยากจน **ขาดส่นในด้านสังคม การเมือง และวัฒนธรรมด้วย และหาตัวชี้วัดทางสังคม การเมือง และวัฒนธรรม** ด้วย และหาตัวชี้วัดทางสังคม การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งต่างจากตัวชี้วัดทางรายได้หรือทางเศรษฐกิจ มาพิจารณาประกอบกับตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ เราจึงจะเห็นภาพความยากจนซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมอย่างเป็นองค์รวม และสามารถวิเคราะห์สาเหตุของความยากจน ทั้งจากปัจจัยภายนอก(ทุนนิยมโลก) และปัจจัยภายใน(โครงสร้างเศรษฐกิจสังคมในประเทศที่เป็นเผด็จการล้าหลัง) ปัญหาผลกระทบปัญหาความยากจนต่อสังคม และแนวทางแก้ไขปัญหาความยากจนได้อย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงความเป็นจริงได้มากขึ้น

2. ความยากจนเชิงโครงสร้าง ปัจจุบันมีนักคิดนักวิเคราะห์สังคมไทย ที่มองปัญหาความยากจนในความหมายกว้าง คือ มองความยากจนในเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ การเมือง สังคม หรือปัญหาเชิงนโยบายของรัฐมากขึ้น

อาจารย์ประเวศ วะสี มองว่า โครงสร้างหรือกลไกในสังคมมีลักษณะเอาเปรียบคนจนหรือทำให้คนจนจน โครงสร้างทางสังคมที่ทำให้เกิดความยากจนมีอย่างน้อย 10 ประการคือ 1) ทรยศฉ้อโกง 2) ของสังคมที่รังเกียจคนจน คิดว่าคนจนเพราะเวรกรรมในชาติก่อน ทรยศที่รังเกียจการใช้แรงงาน การแต่งตัวแบบปอน ๆ ฯลฯ 3) โครงสร้างทางกฎหมาย 4) โครงสร้างการใช้ทรัพยากร 5) ระบบการศึกษา 6) ระบบการธนาคาร 7) ระบบการสื่อสาร 8) ระบบราชการ 9) การกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาประเทศ 10) ระบบการเมือง 11) สังคมอ่อนแอ ขาดการรวมกลุ่มร่วมกันคิดร่วมกันทำให้มีพลังเข้าใจปัญหา โครงสร้างทางสังคมทั้ง 10 อย่างเอื้อต่อคนรวยและเป็นตัวกระทำให้เกิดความยากจนเชิงโครงสร้าง ซึ่งไม่ใช่ยากจนเพียงเพราะไม่ขยันหรือไม่ดี ดังนั้นเราจึงจะต้องแก้ปัญหามองในเชิงโครงสร้างทางสังคมทั้ง 10 ประการนี้ให้ได้ เราจึงจะมีทางแก้ความยากจนได้

อาจารย์เสน่ห์ จามริก มองว่า ความยากจนในปัจจุบันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยระบบโครงสร้างสังคมและนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจในช่วง 40-50 ปีที่ผ่านมา ที่ทำให้การแบ่งสรรทรัพยากรโน้มเอียงไปในทางที่ทำให้คนมีได้เปรียบคนจนเสียเปรียบ ไม่ใช่เป็นเรื่องแค่คุณสมบัติส่วนตัว ที่คนบางคนจนเพราะไม่ยอมเอาดี ไม่ยอมขยันเหมือนในยุคอดีต

อาจารย์นิธิ เอียวศรีวงศ์ มองว่า ความยากจนในโลกปัจจุบันไม่ได้เป็นปัญหาของปัจเจกชน ที่บางคนมีรายได้น้อย บางคนมีรายได้มาก หากเป็นผลพวงมาจากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การครอบงำจากประเทศมหาอำนาจ ที่ได้แย่งเอาทรัพยากรที่ประชาชนทั่วไปเคยใช้อยู่ แหล่งจับปลา ทรัพยากรชายฝั่ง ไปให้คนอื่นใช้ เช่น ทำเป็นเขื่อนสร้างกระแสไฟฟ้า เอาไปทำนา กุ้ง ปล่อยให้เรือกระตักทำลายสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ทำให้ประชาชนไร้สมรรถภาพที่จะเข้าถึงทรัพยากรในการดำรงชีวิต จึงต้องกลายเป็นคนจน ไร้อำนาจในการตัดสินใจ ทั้งในตลาดและในการเมือง ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้เหมือนเมื่อก่อน จึงต้องกลายเป็นคนจน

การไร้สมรรถภาพไร้อำนาจในการเข้าถึงทรัพยากรในที่นี้ อาจารย์นิธิ ยังมองกว้างถึง ทรัพยากรในด้านการศึกษา ซึ่งกลายเป็นสมบัติของคนชั้นกลางที่คนจนเข้าไม่ถึงมากขึ้น ส่วนที่คนจนเข้าถึงก็มักเป็นการศึกษาประเภทใช้ประโยชน์ไม่ได้จริง (เสน่ห์ จามริก และคณะ คลังสมองคนจน หนังสือชุดความรู้เล่มที่ 5 สถาบันพัฒนาการเมือง 2543)

กล่าวโดยรวมก็คือ เราควรเข้าใจความหมายของความยากจน ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม และเข้าใจที่มาของความยากจน ว่าถูกกำหนดโดยเงื่อนไขหลายประการ เงื่อนไขที่สำคัญคือ ระบบโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ที่มีลักษณะเอื้อคนรวย และเอาเปรียบคนจน และนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยมอุตสาหกรรม ที่เป็นตัวสร้างความยากจนยุคใหม่เพิ่มขึ้น

3. คนยากจนยุคใหม่ครอบคลุมถึงใครบ้าง อะไรคือเงื่อนไขความยากจน

3.1 ความหมายของคนยากจน (คนขัดสน, ด้อยโอกาส, คนในภาวะยากลำบาก ฯลฯ)

1) ไม่มีรายได้เพียงพอ หรือไม่สามารถสนองความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นขั้นต่ำ สำหรับอาหารที่มีคุณค่า ที่อยู่อาศัย และเครื่องอุปโภคบริโภคที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพในเกณฑ์มาตรฐานได้ เช่น เกษตรกรรายย่อยที่ผลผลิตต่ำ และหาอาหารเองไม่ค่อยได้, ไร้ฝีมือ ที่ไม่มีงานประจำ, ผู้ประกอบอาชีพอิสระรายย่อย, คนตกงาน คนด้อยโอกาส ฯลฯ เส้นความยากจนที่นักเศรษฐศาสตร์กำหนด 886 บาท ต่อคนต่อเดือนในปี 2542 น่าจะต่ำกว่าความจริง เพราะรายได้ขั้นต่ำตามที่คณะกรรมการไตรภาคีแรงงานที่คำนวณว่าพอให้คนมีรายได้อีกชีพยังอยู่ที่ 133-165 บาทต่อวัน(แล้วแต่จังหวัด)หรือราว 4,000 - 5,000 บาทต่อเดือน

2) มีรายได้หรือความสามารถในการตอบสนองความต้องการในชีวิตที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนในสังคมเดียวกัน หากมองในแง่นี้จะกินความหมายกว้าง ถึงคนที่มีรายได้ต่ำสุด 80% ซึ่งมีสัดส่วนในรายได้เพียง 41.5% ของรายได้ของคนทั้งประเทศ และคน 80% นี้ก็เป็นคนมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของคนทั้งประเทศ 3,508 บาท ต่อคน/ต่อเดือน ในปี 2542

3) มีสถานะหรืออำนาจต่อรองทางการเมืองและสังคม ต่ำกว่าสมาชิกคนอื่น ๆ รวมทั้งคนที่สังคมมีอคติหรือความเชื่อที่กีดกันพวกเขาให้ไม่ได้รับสิทธิเสมอภาค เช่น เป็นชนชาติส่วนน้อย, คนในชุมชนแออัด, คนอยู่ชนบทห่างไกล, คนอพยพ, คนที่ไม่มีทะเบียนบ้าน, ผู้หญิง (โดยเฉพาะผู้หญิงที่ยากจนหรือการศึกษาต่ำ), คนที่มีอาชีพที่สังคมถือว่าต่ำด้อย ฯลฯ

4) คนที่ไม่มีสิทธิหรือโอกาสที่จะได้รับบริการขั้นพื้นฐาน เช่น การศึกษา โอกาสในการประกอบอาชีพ, บริการทางสาธารณสุข และบริการอื่น ๆ ทัดเทียมกับคนอื่น ๆ เช่น เป็นคนพิการ คนบ้า, คนป่วยเรื้อรัง, คนชรา, เด็กกำพร้า ที่ไม่มีญาติพี่น้องดูแล หรือมีญาติพี่น้องบ้างก็ยากจน เด็กเร่ร่อน ฯลฯ

3.2 เงื่อนไขหรือที่มาของความยากจน

1) ไม่มีปัจจัยการผลิตและปัจจัยการยังชีพที่เหมาะสม เช่น ไม่มีที่ดิน, ที่ดินไม่ดี ขาดน้ำ ไม่มีเงินทุน ไม่มีอุปกรณ์การผลิตของตนเอง ต้องกู้หนี้ยืมสิน ต้องเช่า ดันทุนสูง ประสิทธิภาพต่ำ

ผลตอบแทนต่ำ การบริโภคต้องซื้อมากขึ้น ไม่มีป่า, ทะเล, สภาพแวดล้อมที่จะหาอาหารจากธรรมชาติหรือผลิตเองได้เหมือนในอดีต

2) ไม่ได้รับการศึกษาอบรมชนิดที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต การมีงานทำและวิถีชีวิตที่เหมาะสม ส่วนใหญ่คือ หัวหน้าครอบครัวได้รับการศึกษาดำ ระดับลูกหลานที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้นมาน้อย ก็มักเป็นการศึกษาแบบสามัญที่ใช้แก้ปัญหาหรือสร้างงานให้ตัวเองไม่ได้ หากไม่มีใครจ้าง

3) เป็นผู้เสียเปรียบจากระบบความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจแบบทุนนิยมผูกขาด การเปลี่ยนวิธีการผลิตจากการปลูกข้าวและทำเกษตรผสมผสาน เพื่อกินเพื่อใช้มาปลูกพืชเดี่ยวเพื่อขาย ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น แต่ได้ผลตอบแทนต่ำ เพราะระบบพ่อค้าผูกขาด, การเป็นหนี้เรื้อรัง และเสียดอกเบี้ยสูง การเสียเปรียบในเรื่องซื้อแพงขายถูก

4) เป็นผู้เสียเปรียบจากระบบความสัมพันธ์ทางการเมืองแบบอำนาจนิยม การเล่นพวก และการนับถือเงินเป็นพระเจ้า คนจนผู้มักจะมีควมรู้่น้อย อำนาจต่อรองน้อย ยิ่งเป็นผู้ถูกเอารัดเอาเปรียบง่ายแทบทุกด้าน พวกเขาต้องจ่ายค่าบริการแพงกว่าคนอื่น ต้องจ่ายภาษีเถื่อน หรือค่านายหน้าให้กับผู้มีอำนาจมากกว่า และจ่ายภาษีทางอ้อมคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สูงกว่าคนอื่น ๆ

5) เป็นผู้เสียเปรียบและพ่ายแพ้ในระบบโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมแบบทุนนิยมใหม่ ทั้งในด้านการผลิตและการบริโภค เช่น ทำงานแข่งขันในระบบทุนนิยมสู้เขาไม่ได้ เพราะเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็กกว่า, มีทุนน้อยกว่า, มีความรู้ความชำนาญในเรื่องการผลิตการตลาดน้อยกว่า ต้นทุนสูงกว่า ประสิทธิภาพต่ำกว่า ล้มละลาย, ขาดทุน, ตกงาน ฯลฯ หรือในด้านการใช้ชีวิต การบริโภคก็ปรับตัวไม่เป็น ไม่รู้จักอดออม บริโภคสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ เช่น เหล้า บุหรี่ การเล่นเกม และการพนันอื่น ๆ ซื้อสินค้าเงินผ่อนหรือเป็นหนี้หลายต่อ แบบหมุนเงินไปใช้วัน ๆ ทำให้เสียดอกเบี้ยสูง ค่าใช้จ่ายในการบริโภคสูง โดยไม่คุ้มค่า การเสียเปรียบและพ่ายแพ้ในเชิงโครงสร้างเช่นนี้เป็นการซ้ำเติมให้ผู้มีรายได้น้อยอยู่แล้ว ยิ่งจนซ้ำซากเรื้อรัง อย่างไม่มีทางออก

6) เป็นผู้ที่อยู่ในฐานะที่ตกงาน, ชราภาพ, พิการ เป็นเด็กที่ไม่มีคนดูแลที่เหมาะสม, เป็นหม้าย เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ต้องดูแลลูกหลานมาก ฯลฯ โดยไม่มีงาน, ทุนทรัพย์ ความสามารถที่จะหางาน, รายได้, หรือความช่วยเหลือเพียงพอแก่การยังชีพในเกณฑ์มาตรฐาน

4. แนวทางแก้ไขปัญหาความยากจน

เนื่องจากปัญหาความยากจนเกิดจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจการเมืองแบบทุนนิยมผูกขาดที่ด้อยพัฒนา ไม่ใช่แค่เรื่องการศึกษาที่ประชาชนยังมีการศึกษาดำหรือรายได้ต่ำ ฯลฯ เท่านั้น การจะแก้ปัญหาคความยากจนให้ได้ผล ต้องแก้ไขเงื่อนไขของความยากจนทั้ง 6 ข้อ ให้ได้อย่างเชื่อมโยงกันทั้งระบบโครงสร้าง ไม่ใช่แค่ทำโครงการเป็นส่วน ๆ เช่น พักหนี้เกษตรกร, กองทุนหมู่บ้าน, ธนาคารคนจน ฯลฯ ซึ่งจะแก้ปัญหาได้เพียงเฉพาะหน้าสั้น ๆ อาจช่วยได้เฉพาะบางคน แต่ไม่อาจแก้ปัญหาคนจนได้ทั้งหมด

สิ่งที่จะต้องทำคือ

1) ปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคม เช่น การปฏิรูปที่ดิน การปฏิรูปการเกษตร การปฏิรูประบบการคลัง การเงิน การภาษีอากร เพื่อเก็บภาษีคนรวย ไปช่วยพัฒนาคนจน การปฏิรูปการศึกษา สาธารณสุข สื่อสารมวลชน ปฏิรูปทางการเมือง และปฏิรูปทางสังคมด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดโครงสร้างการเป็นเจ้าของและการควบคุมปัจจัยการผลิตใหม่ ที่มีความเป็นธรรม เป็นประชาธิปไตย และมีประสิทธิภาพ เน้นการพัฒนาาระบบสหกรณ์, องค์กรของชุมชน, บริษัทมหาชน การแข่งขันเสรีแทนระบบทุนนิยมผูกขาด

2) เปลี่ยนนโยบายการพัฒนาประเทศ จากที่เน้นการพึ่งพาการลงทุนและการค้ากับต่างประเทศเป็นสัดส่วนสูงเกินไป มาเน้นการพัฒนาคน การจ้างงาน การพัฒนาทรัพยากร และตลาดภายในประเทศ และเลือกลงทุนและการค้ากับต่างประเทศ เฉพาะที่จำเป็นและคนส่วนใหญ่ได้ประโยชน์ เปลี่ยนนโยบายจากที่เคยเน้นความเติบโตของสินค้าบริการของประเทศโดยรวม มาเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมของคนส่วนใหญ่

3) พัฒนาระบบประกันสังคม, สวัสดิการสังคมในระดับประเทศ และสวัสดิการชุมชนในระดับท้องถิ่น ให้เกิดความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และครอบคลุมถึงคนทุกส่วนในสังคม

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

รมช.คลัง ยืนยัน มีกระบวนการควบคุมและตรวจสอบงบประมาณกลางอย่างโปร่งใสรัดกุม Source - สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ยืนยัน มีกระบวนการควบคุมและตรวจสอบงบประมาณกลางอย่างโปร่งใสรัดกุมเช่นเดียวกับงบประมาณประจำปี และมั่นใจว่าประชาชนจะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เปิดเผยว่า งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 จำนวน 50,000 ล้านบาท ที่คณะรัฐมนตรีเสนอ และให้เปิดประชุมสภานิติบัญญัติเพื่อพิจารณานั้น เป็นการพิจารณาเพิ่มเติมงบตามรายรับที่มากขึ้น และให้สอดคล้องกับความจำเป็นต่อนโยบายของรัฐบาลที่จะต้องผลักดันเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน โดยจะนำไปใช้ใน 5 ลักษณะ คือ เงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่น เช่นคลื่นสึนามิ จำนวน 17,000 ล้านบาท สำหรับยุทธศาสตร์จังหวัด 15,000 ล้านบาท โครงการหมู่บ้าน SML 9,400 ล้านบาท การแก้ปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชนซึ่งเป็นนโยบายต่อเนื่องจากปีที่แล้วของรัฐบาล ทั้งการแก้ปัญหาหนี้สินและที่ดินทำกิน 4,000 ล้านบาท และเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามสัดส่วนที่ตั้งไว้จำนวน 4,600 ล้านบาท ซึ่งมั่นใจว่าประชาชนจะได้รับประโยชน์จากการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมอย่างแท้จริง พร้อมยืนยันว่ามีกระบวนการควบคุมและตรวจสอบงบประมาณกลางนี้อย่างเป็นขั้นตอนและโปร่งใสเช่นเดียวกับงบประมาณประจำปีทุกประการ

นายวราเทพ รัตนากร กล่าวอีกว่า คาดว่าจะใช้เวลาในการประชุมพิจารณา 1 วันก็จะแล้วเสร็จ จากนั้นจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาอีก 1 สัปดาห์ ก่อนที่จะนำเข้าสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นชอบต่อไป -- จบ --

การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

Source – มติคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 จำนวน 50,000 ล้านบาท และให้ดำเนินการต่อไปตามที่สำนักงบประมาณเสนอ ดังนี้

1. แนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่างๆ ของรัฐบาล

จำนวน 50,000 ล้านบาท โดยดำเนินการในลักษณะงบกลางเช่นเดียวกับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 เนื่องจากมีความคล่องตัวสูงในการบริหารจัดการโดยแบ่งการจัดสรรออกเป็น

1.1 เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 17,000 ล้านบาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ได้ตั้งงบประมาณไว้จำนวน 11,600 ล้านบาท ซึ่งเป็นการคาดการณ์ว่าปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับภาวะปกติ แต่ปัจจุบันปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะราคาน้ำมัน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับเกิดกรณีพิบัติเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ก่อความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ ดังนั้น เพื่อเร่งแก้ไขปัญหาให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูความเสียหายโดยเร็ว ตลอดจนเพื่อจัดเตรียมไว้สำหรับรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินที่เร่งด่วนจำเป็นอื่นๆ จึงเห็นควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อรองรับสถานการณ์ต่างๆ จำนวน 17,000 ล้านบาท

1.2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ จำนวน 15,000 ล้านบาท เนื่องจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ของส่วนราชการที่ได้รับการจัดสรรเพื่อไปดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศในบางภารกิจยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของจังหวัดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แม้จะมีการปรับเปลี่ยนบางกิจกรรมเพื่อให้สามารถสอดคล้องกับความต้องการของจังหวัดแล้วก็ตาม แต่ก็สามารถดำเนินการได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการสามารถพัฒนาจังหวัดของตนให้เป็นไปตามเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปี 2548 จึงเห็นควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อไปดำเนินการตามแผนดังกล่าวเป็นจำนวน 20,000 ล้านบาท แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ได้จัดสรรงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศส่วนหนึ่งให้แล้ว จำนวน 5,000 ล้านบาท จึงจัดสรรเพิ่มให้อีก จำนวน 15,000 ล้านบาท

1.3 ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน (SML) จำนวน 9,400 ล้านบาท เพื่อใช้ดำเนินการตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนในการสร้างความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของประชาชน เพื่อพลิกฟื้นหมู่บ้านให้มีพลังขับเคลื่อนสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ความคิดและนำไปสู่การปฏิบัติในการสร้างปัจจัยสนับสนุนต่างๆ เพื่อการดำรงชีพและการมีอาชีพของประชาชนโดยส่วนรวมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง อีกทั้งเป็นการพัฒนารูปแบบและระบบในการเตรียมความพร้อมของประชาชนและชุมชนเพื่อรองรับการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นที่เต็มรูปแบบในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 รัฐบาลได้ดำเนินการโครงการนำร่องหมู่บ้าน

และชุมชนต้นแบบทั้งสิ้น 1,002 แห่ง ประกอบด้วย หมู่บ้าน 876 แห่ง และชุมชน 126 แห่ง เป็นเงิน 250 ล้านบาท สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 เห็นควรที่จะดำเนินการประมาณ 38,250 แห่ง วงเงินประมาณ 9,400 ล้านบาท

1.4 ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือนร้อนและความยากจนของประชาชน จำนวน 4,000 ล้านบาท ด้วยรัฐบาลได้กำหนดให้การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นวาระแห่งชาติ โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาแบบองค์รวม ซึ่งตั้งเป้าหมายว่าจะดำเนินการแก้ไขปัญหาความยากจนให้หมดไปภายในปี 2551 โดยมีกลุ่มเป้าหมายประชาชนที่มาจากทะเบียนปัญหา จำนวน 8.04 ล้านคน ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงกลุ่มเป้าหมายและสภาพข้อเท็จจริงของปัญหา สำหรับแผนการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 คาดว่าจะต้องใช้จ่ายเงินประมาณ 13,526.8 ล้านบาท ซึ่งได้รับการจัดสรรแล้ว 8,038.7 ล้านบาท คงเหลือที่จะต้องใช้จ่ายเงินอีกประมาณ 5,488.1 ล้านบาท เนื่องจากมีระยะเวลาการใช้งบประมาณเพียง 4 เดือน จึงจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนประมาณ 4,000 ล้านบาท

1.5 เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง จำนวน 4,600 ล้านบาท เพื่อคงสัดส่วนรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลที่ร้อยละ 23.5 ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 รัฐบาลได้จัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว จำนวน 110,610.7 ล้านบาท จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอีก 4,603.1 ล้านบาท หรือประมาณ 4,600 ล้านบาท โดยตั้งไว้ที่งบกลางรายการเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหากลุ่มภัยแล้ง

2. ระยะเวลาการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 เพื่อให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 เพื่อให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ทันต่อความจำเป็นในการใช้จ่ายจึงกำหนดให้การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่ 1 เป็นวันที่ 20 เมษายน 2548 วาระที่ 2 วันที่ 25 เมษายน 2548 วาระที่ 3 วันที่ 4 พฤษภาคม 2548 และการพิจารณาของวุฒิสภาวันที่ 13 พฤษภาคม 2548 ซึ่งสอดคล้องกับช่วงเวลาการเปิดประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติของรัฐสภา และหากดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวจะสามารถประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 พ.ศ. ได้ประมาณปลายเดือนพฤษภาคม 2548

3. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 พ.ศ. พร้อมเอกสารงบประมาณประกอบร่างพระราชบัญญัติ โดยมีรายละเอียดตามแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ในข้อ 1 ซึ่งได้ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว

4. แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ของสำนักงานงบประมาณเพื่อประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 พ.ศ.

--ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ชุดพ.ต.ท.ตร.ทักษิณ ชินวัตร) วันที่ 12 เมษายน 2548--จบ--

กรม.อนุมัติงบกลางปี5หมื่นล. อัดฉีด"ศก." ผ่าน"ท้องถิ่น-คนจน-ผู้ว่างซื้อโอ"

Source - เว็บไซต์มติชน

เอสเอ็มแอล-กันฉุกเฉิน1.7หมื่นล. บรรเทาผลลบราคาน้ำมันจุดจีดีพี เลื่อนถกปรับดีเซล ชี้ตลาดโลกลด

กรม.ไฟเขียวงบกลางปี 5 หมื่นล้าน "ทักษิณ"หวังนำมาอัดฉีด กระตุ้น ศก.บรรเทาผลลบจากปัญหาราคาน้ำมัน รมช.คลังเผยจะนำไปใช้ใน 5 ด้านหลัก กันไว้เป็นเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉิน 1.7 หมื่นล้าน

****ร.บ.ฉีด5หมื่นล.กระตุ้นศก.แก้้ำมันจุด**

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี(กรม.) เมื่อวันที่ 12 เมษายน เห็นชอบร่าง พ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายกลางปี 2548 จำนวน 5 หมื่นล้านบาทตามการเสนอของสำนักงานงบประมาณและกระทรวงการคลัง โดย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐบาลจะรักษาวินัยการคลัง ดังนั้น เรื่องงบประมาณสมดุลเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องรักษา

"ถ้าเพิ่มงบกลางปีต้องมั่นใจว่าเรายังสามารถรักษาการเข้าสู่ภาวะงบประมาณสมดุลให้ได้ ซึ่งเรามั่นใจว่า 5 หมื่นล้านบาทไม่น่าจะมีปัญหา แต่ถึงขณะนั้นเราก็กินหนึ่งหมื่นล้านบาทไว้ใช้ด้วย หากการจัดเก็บรายได้เกิดมีสิ่งไม่คาดฝันขึ้นมา เราจะไม่ใช่เงินหนึ่งหมื่นล้านบาทสุดท้ายนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าเกินดุลแน่นอน โดยเงินส่วนนี้จะเอาไว้ในส่วนของเงินฉุกเฉิน แต่เรามั่นใจว่าจะสามารถจัดเก็บรายได้ได้เกิน 5 หมื่นล้านบาท ถ้าเกินก็ไม่มีปัญหาอะไร ถ้าพอดีก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าต่ำกว่า 5 หมื่นล้านบาทเราก็จะไม่ถึง เพื่อให้เกิดความสมดุลจริงๆ"

นายชยกกล่าวว่า เงินส่วนนี้จะนำไปใช้ในการลงทุนเริ่มต้นโครงการขนาดใหญ่หรือเมกะโปรเจกต์ เนื่องจากงบฯเมกะโปรเจกต์ยังไม่เริ่มต้นในปีนี้ ตอนนี้แค่เริ่มออกแบบประกวดราคา

ปีหน้าจึงจะเริ่มใช้งบฯ และจะเข้าไปอยู่ในงบฯปี 2549 บางส่วน และจะมีการทำอะไรบางอย่างที่จะจัดเงินให้พอเพียง

ผู้สื่อข่าวถามว่าต้องระวางเงินเพื่อหรือไม่ นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า เรื่องนี้ต้องระวางอยู่แล้ว เพราะวันนี้ภาวะเงินเฟ้อถูกกดดันด้วยราคาน้ำมันกับราคาสินค้าที่ขยับตามราคาน้ำมัน เมื่อถามว่า งบฯ 5 หมื่นล้านบาทจะมีผลกระทบเศรษฐกิจหรือไม่ พ.ต.ท.ทักษิณกล่าวว่า ส่วนหนึ่งเป็นงบฯ พัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชนหรือเอสเอ็มแอลที่ลงไปถึงฐานราก ฉะนั้นตรงนี้น่าจะมีผลต่อเศรษฐกิจที่จะไปช่วยบรรเทาผลลบที่เกิดจากราคาน้ำมันได้

พ.ต.ท.ทักษิณยังให้สัมภาษณ์ที่ จ.เชียงใหม่ถึงตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือจีดีพีด้วยว่า ยอมรับว่ามีบางอย่างทำให้จีดีพีตก ก็ต้องเอาอย่างอื่นมาเพื่อดึงตัวเลขขึ้นมา เช่น การตั้งงบฯกลางปี เพื่อจัดสรรลงไปโครงการเอสเอ็มแอล ซึ่งจะช่วยดึงปัจจัยลบ เกี่ยวกับราคาน้ำมันที่แพงขึ้น

****คาดเบิกจ่ายได้ปลายเดือนหน้า**

ขณะที่นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า ที่ประชุม ครม. มีมติเห็นชอบร่างงบประมาณกลางปี 2548 จำนวน 5 หมื่นล้านบาท เพื่อเป็นกรอบการจัดทำงบกลางปี ซึ่งอยู่ในวิสัยที่จัดการได้ เพราะในช่วง 6 เดือนของปีงบประมาณ 2548 ก็สามารถจัดเก็บรายได้ได้มากกว่าเป้า 39,090 ล้านบาท ทำให้สามารถรักษางบประมาณสมดุลในปี 2548 ได้ตามที่รัฐบาลต้องการ โดยการจัดทำงบประมาณกลางปีครั้งนี้จะไม่กระทบต่อรายรับของรัฐบาลแต่อย่างใด

นายวราเทพกล่าวว่า สำหรับแนวทางการจัดทำงานงบกลาง 5 หมื่นล้านบาทนั้น จะให้มีลักษณะสอดคล้องกับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในปี 2547 เนื่องจากมีความคล่องตัวสูงในการบริหารจัดการ โดยจะนำงบกลางปีเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 20 เมษายน เป็นวาระแรก และวาระที่ 2-3 จะเสนอวันที่ 25 เมษายน และ 4 พฤษภาคมตามลำดับ จากนั้นจะนำเรื่องเสนอวุฒิสภาวันที่ 13 พฤษภาคม และคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ในปลายเดือนพฤษภาคมนี้

****สำรอง 1.7 หมื่นล./ผู้ว่าฯ ชีไอ 1.5 หมื่นล.**

นายวราเทพกล่าวว่า งบฯ 5 หมื่นล้านบาทนี้จะนำไปใช้ใน 5 ส่วน คือ 1.เงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น 1.7 หมื่นล้านบาท ขณะงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2548 ได้ตั้งงบฯไว้ 11,600 ล้านบาท เพราะมีปัจจัยเรื่องราคาน้ำมัน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง และการเกิดกรณีพิพาทภัย หรือคลื่นยักษ์สึนามิทำให้เกิดความเสียหายใน 6 จังหวัดภาคใต้ รัฐจึงจำเป็นต้องเร่งให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูความเสียหาย ตลอดจนเป็นการจัดเตรียมงบฯ ไว้รองรับสถานการณ์ฉุกเฉินอื่นๆ ที่จำเป็น จึงเห็นว่าควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมอีก 1.7 หมื่นล้านบาท

2.เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (ชีไอ) วงเงิน 1.5 หมื่นล้านบาท ขณะที่งบประมาณปี 2548 ของส่วนราชการที่ตั้งไว้ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด จึงควรมีการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันและพัฒนาประเทศ

**ที่เหลือแบ่งเอสเอ็มแอล-แก๊จน-อปท.

3.เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน(เอสเอ็มแอล) 9,400 ล้านบาท เพื่อใช้ดำเนินนโยบายเร่งด่วนและพลิกฟื้นหมู่บ้านเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน โดยปีงบประมาณ 2547 ได้นำร่องไปแล้ว 1,002 แห่ง วงเงิน 250 ล้านบาท ส่วนปีงบประมาณ 2548 ภาครัฐเห็นว่า ควรดำเนินการต่ออีก 38,250 หมู่บ้าน วงเงิน 9,400 ล้านบาท

4.ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน จำนวน 4,000 ล้านบาท เนื่องจากรัฐบาลกำหนดให้การแก้ปัญหาความยากจนเป็นวาระแห่งชาติ และตั้งเป้า ให้ปัญหาความยากจนหมดไปในปี 2551 โดยแผนดำเนินการปี 2548 คาดว่าจำเป็นต้องใช้เงิน ประมาณ 13,526.8 ล้านบาท ซึ่งได้รับการจัดสรรแล้ว 8,038.7 ล้านบาท จึงจำเป็นต้องใช้งบอีก 5,488.1 ล้านบาท แต่มีระยะเวลาในการใช้จ่ายเพียง 4 เดือนก่อนสิ้นปีงบประมาณ จึงทำให้ สามารถจัดสรรงบตามแผนได้เพียง 4,000 ล้านบาท

5.เงินอุดหนุนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(อปท.) เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้งจำนวน 4.6 พันล้านบาท เพื่อคงสัดส่วนรายได้ของ อปท.ต่อรายได้รัฐบาลไว้ที่ 23.5% เพื่อกระจายอำนาจแก่อปท.

**กรม.ตีปีกน้ำมันตลาดโลกราคาไหลรูด

ทางด้านนายวิเศษ จูภิบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน กล่าวว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้รายงานเรื่องราคาน้ำมันในที่ประชุม กรม. เนื่องจากราคาในตลาดโลกปรับลดลงแล้ว มีเพียง การหารือเรื่องที่กระทรวงพลังงานประชุมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติเรื่องการลักลอบขนน้ำมันจาก ชายแดนเข้ามาในประเทศ ส่วนกระแสข่าวที่ว่าจะมีการตรึงราคาน้ำมันดีเซลไปอีก 6 เดือนนั้นเป็นเรื่องเข้าใจผิด เพราะรัฐบาลจะปรับราคาน้ำมันตามสถานการณ์ ถ้าราคาน้ำมันปรับขึ้นมากกว่า บาร์เรลละ 50 เหรียญเป็นเวลานาน จะพิจารณาปรับขึ้นราคาในประเทศอีกครั้ง แต่ขณะนี้ราคาน้ำมันปรับลดลงแล้ว

"ส่วนใหญ่การพิจารณาปรับราคาน้ำมันจะใช้เวลาดิตตามแนวโน้มราคาประมาณ 1 เดือน ตอนนี้รัฐบาลชดเชยราคาน้ำมันดีเซลไว้ลิตรละ 3.47 บาท ในระดับราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ 47 เหรียญต่อบาร์เรล" นายวิเศษกล่าว

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า มีการรายงานให้ทราบในที่ประชุม กรม.ถึงการตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบค่าน้ำมันทั้งหมด และได้สั่งการในเรื่องการทำบัญชีของผู้ที่เบิกภาษีมูลค่าเพิ่มคืนในการส่งออกน้ำมันตามชายแดน เพื่อไล่ตรวจสอบว่าเขาซื้อน้ำมันจริงหรือไม่ เอา น้ำมันไปส่งออกจริงหรือไม่ ถ้าพบการทุจริตจะได้ลงโทษตามกฎหมายต่อไป

รายงานข่าวจากทำเนียบรัฐบาลแจ้งว่า นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี รายงาน กรม.เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการกักตุนน้ำมันดีเซลตามข้อสงสัยว่ามีผู้ได้รับประโยชน์ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่เป็นผลจากการที่กระทรวงพลังงานประกาศขึ้นราคาน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว 3 บาทต่อลิตรไปเมื่อวันที่ 23 มีนาคมที่ผ่านมา โดยมอบหมายให้นายจาตุร

อภิชาติบุตร หัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ โดยดำเนินการภายใน 30 วัน

****นักวิเคราะห์เชื้อทิศทางยังอยู่ในขาลง**

เอเอฟพีรายงานจากกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ว่า ราคาน้ำมันดิบไลต์กำหนดส่งมอบเดือนพฤษภาคม เมื่อวันที่ 12 เมษายนนั้น ได้ไต่ขึ้นอีก 9 เซนต์ต่อบาร์เรล เป็นบาร์เรลละ 53.80 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล และน้ำมันดิบเบรนต์ได้ขึ้นบาร์เรลละ 4 เซนต์ เป็นบาร์เรลละ 53.25 ดอลลาร์สหรัฐ นับว่ายังอยู่ระดับทรงตัว ภายหลังจากสำนักงานพลังงานระหว่างประเทศ หรือไออีเอ ได้ประกาศลดตัวเลขความต้องการบริโภคน้ำมันของโลกลงจากเดิมราววันละ 50,000 บาร์เรล เหลือวันละ 84.3 ล้านบาร์เรล ทำให้นักวิเคราะห์ตลาดน้ำมันดิบโลกคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบไลต์ที่เป็นตัวนำราคาน้ำมันดิบอื่นๆ ในตลาดโลกมีสิทธิที่จะลดระดับลงอีก เหลือบาร์เรลละ 52.50 ดอลลาร์สหรัฐ

****ปตท.โอดค่าตลาดต่ำอาจขาดทุนพันล.**

นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์ กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) กล่าวว่า แม้ปตท.จะปรับราคาน้ำมันเบนซินไปแล้วลิตรละ 40 สตางค์ แต่ค่าการตลาดที่ได้รับยังอยู่ในระดับต่ำ โดยก่อนปรับค่าการตลาดติดลบ 20 สตางค์ เมื่อปรับแล้วค่าการตลาดเป็นบวกลิตรละประมาณ 20-40 สตางค์ ซึ่งยังอยู่ในอัตรขาดทุน เพราะต้องแบ่งให้ปั๊มอีกลิตรละ 70-80 สตางค์ จากที่ค่าการตลาดปกติจะอยู่ในระดับลิตรละ 1.50 บาท ซึ่งจะมีการปรับราคาอีกหรือไม่นั้นจะมีการพิจารณาในช่วงหลังสงกรานต์ เพราะต้องดูราคาน้ำมันในตลาดโลกในขณะนั้นด้วย

"แต่ปีนี้ค่าการตลาดทุกบริษัทน้ำมันที่ได้รับต่ำมาก เพราะไม่ต้องการสร้างภาระแก่ประชาชนในช่วงน้ำมันแพง แต่หากยังรับภาระเช่นนี้ต่อไป คาดว่าทั้งปี ปตท.อาจจะขาดทุนในการค้ำน้ำมันถึง 1,000-1,200 ล้านบาท และผู้ค้ำน้ำมันอาจจะขาดทุนรวม 6,000-7,000 ล้านบาท ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการค้ำน้ำมันระยะยาว และไม่เป็นผลดีต่อผู้บริโภคเพราะปั๊มน้ำมันทุกแห่งคงจะไม่กล้าสร้างปั๊มใหม่" นายประเสริฐกล่าว--จบ--

ภาคผนวก

:

หน้า

- ๑ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘.....(๑)
- ๒ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. (๕๕)
- ๓ รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร(๕๙)
- ๔ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว.....(๑๑๑)

พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น
๑,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๐๐,๑๘๕,๕๘๓,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ ๕๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ

ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ ๒,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) เงินเดือนขั้น เลื่อนอันดับเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ	๓,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชย ของข้าราชการ	๒๒,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ	๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) ค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทน บุคลากรภาครัฐ	๔๕,๒๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน หรือจำเป็น	๑๑,๖๐๐,๐๐๘,๘๐๐ บาท
(๘) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน และต้อนรับประมุขต่างประเทศ	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ	๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพ การแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืน ของประเทศ	๒๓,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง	๑๑,๒๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษา ความมั่นคงของประเทศ	๔๗๗,๕๗๕,๐๐๐ บาท
(๑๔) เงินราชการลับในการรักษาความมั่นคง ของประเทศ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๕) ค่าใช้จ่ายการพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๔๖๕,๘๒๘,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๘๘,๕๑๓,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและยุทธศาสตร์ การพัฒนา		๓๘๘,๕๑๓,๕๐๐ บาท	
๒. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑,๐๑๕,๒๕๐,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและยุทธศาสตร์ การพัฒนา		๒๔๗,๕๓๐,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการของรัฐ		๗๖๗,๗๑๙,๙๐๐ บาท	
๓. สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๘๔,๗๘๗,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ		๘๔,๗๘๗,๐๐๐ บาท	
๔. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	รวม	๑,๖๗๖,๕๗๘,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและยุทธศาสตร์ การพัฒนา		๑,๖๗๖,๕๗๘,๖๐๐ บาท	
๕. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	รวม	๔๘๖,๘๕๖,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและยุทธศาสตร์ การพัฒนา		๔๘๖,๘๕๖,๖๐๐ บาท	
๖. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๔๐๕,๒๐๖,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานรักษาความมั่นคงภายในประเทศ		๔๐๕,๒๐๖,๐๐๐ บาท	
๗. สำนักงบประมาณ	รวม	๔๖๗,๒๖๘,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๔๖๗,๒๖๘,๒๐๐ บาท	
๘. สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	รวม	๑๐๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑๐๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท	
๙. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	๑๕๕,๗๕๓,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๑๕๕,๗๕๓,๕๐๐ บาท	

๑๐. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	รวม	๑,๓๘๗,๕๖๐,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๑,๓๘๗,๕๖๐,๖๐๐ บาท	
๑๑. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ			
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	รวม	๕๑๓,๘๒๖,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๕๑๓,๘๒๖,๕๐๐ บาท	
๑๒. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานวิจัย		๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๑๓. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา			
ระบบราชการ	รวม	๒๓๘,๗๑๑,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๒๓๘,๗๑๑,๓๐๐ บาท	
๑๔. สำนักงานรับรองมาตรฐานและ			
ประเมินคุณภาพการศึกษา			
(องค์การมหาชน)	รวม	๕๑๔,๐๗๑,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและสนับสนุน			
การศึกษา		๕๑๔,๐๗๑,๑๐๐ บาท	
๑๕. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม			
และนิทรรศการ			
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา			
การท่องเที่ยว		๒๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๑๖. องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ			
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน			
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๕๕,๕๓๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๒๕๕,๕๓๒,๐๐๐ บาท	
๑๗. สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน			
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๕๔,๓๘๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหาร			
การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน		๒๕๔,๓๘๒,๐๐๐ บาท	

๑๘. สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้			
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘๑,๒๔๑,๓๘๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	รวม	๓,๗๑๔,๕๕๓,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑,๔๗๐,๕๕๓,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๑,๐๖๓,๔๗๓,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหาเสพติด		๑,๓๓๓,๕๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๖๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) แผนงานบริการสุขภาพ		๑๘๗,๗๑๑,๖๐๐ บาท	
(๖) แผนงานบริการสังคม		๕๒๗,๔๘๑,๒๐๐ บาท	
๒. กรมราชองครักษ์	รวม	๒๖๓,๘๕๕,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานรักษาความปลอดภัย			
สถาบันพระมหากษัตริย์		๒๖๓,๘๕๕,๔๐๐ บาท	
๓. กองบัญชาการทหารสูงสุด	รวม	๗,๔๒๘,๖๐๘,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๕,๒๗๒,๑๔๑,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหาเสพติด		๗๕,๖๕๗,๓๐๐ บาท	
(๓) แผนงานรักษาความปลอดภัย			
สถาบันพระมหากษัตริย์		๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงานบริการสังคม		๑,๘๕๑,๘๑๐,๓๐๐ บาท	
๔. กองทัพบก	รวม	๓๕,๑๖๒,๓๒๘,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๓๖,๘๕๐,๘๕๒,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหาเสพติด		๑๓๘,๓๘๘,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริการสุขภาพ		๒,๑๖๒,๒๗๐,๐๐๐ บาท	

(๔) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์			๗,๓๕๐,๐๐๐ บาท	
(๕) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว			๓,๔๖๘,๐๐๐ บาท	
๕. กองทัพอากาศ	รวม	๑๕,๓๒๓,๖๓๘,๐๐๐ บาท		คือ
(๑) แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๑๔,๖๕๘,๔๒๘,๐๐๐ บาท		
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๕๑,๕๘๐,๐๐๐ บาท		
(๓) แผนงานบริการสุขภาพ		๕๕๐,๔๓๗,๐๐๐ บาท		
(๔) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๓,๗๓๓,๐๐๐ บาท		
(๕) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๑๕,๐๖๐,๐๐๐ บาท		
๖. กองทัพอากาศ	รวม	๑๕,๓๔๘,๓๖๖,๐๐๐ บาท		คือ
(๑) แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๑๕,๐๒๖,๗๑๖,๔๐๐ บาท		
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๑๕,๒๘๕,๐๐๐ บาท		
(๓) แผนงานบริการสุขภาพ		๓๐๐,๓๖๐,๖๐๐ บาท		
(๔) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท		

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๔๐,๑๗๖,๖๐๑,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	รวม	๒๖๔,๔๕๖,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๖๔,๔๕๖,๕๐๐ บาท	
๒. กรมธนารักษ์	รวม	๕๔๘,๗๓๒,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการทรัพย์สิน และหนี้สินของรัฐ		๕๑๗,๗๓๒,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

๓. กรมบัญชีกลาง	รวม	๘๕๑,๐๘๐,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการรายจ่ายของรัฐ		๘๕๑,๐๘๐,๒๐๐ บาท	
๔. กรมศุลกากร	รวม	๓,๑๕๐,๕๑๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการรายได้ของรัฐ		๓,๑๕๐,๕๑๒,๐๐๐ บาท	
๕. กรมสรรพสามิต	รวม	๑,๔๔๗,๔๒๖,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการรายได้ของรัฐ		๑,๔๔๗,๔๒๖,๖๐๐ บาท	
๖. กรมสรรพากร	รวม	๔,๕๕๖,๕๐๖,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการรายได้ของรัฐ		๔,๕๕๖,๕๐๖,๔๐๐ บาท	
๗. สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย รัฐวิสาหกิจ	รวม	๕๖๒,๖๓๒,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๕๖๒,๖๓๒,๖๐๐ บาท	
๘. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	รวม	๑๒๘,๑๑๐,๔๔๖,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการทรัพย์สิน และหนี้สินของรัฐ		๑๒๘,๑๑๐,๔๔๖,๘๐๐ บาท	
๙. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	๑๖๔,๔๐๗,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑๖๔,๔๐๗,๕๐๐ บาท	

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๖๔๘,๔๗๘,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง

การต่างประเทศ	รวม	๕,๖๔๘,๔๗๘,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑,๓๗๓,๓๘๐,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานรักษาผลประโยชน์ ในต่างประเทศ		๔,๑๖๒,๓๔๐,๔๐๐ บาท	
(๓) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๑๑๒,๗๕๗,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๔๐๓,๐๐๖,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง			
การท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๒๕๑,๓๖๗,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๕๑,๓๖๗,๓๐๐ บาท	
๒. สำนักงานพัฒนาการกีฬา			
และนันทนาการ	รวม	๑,๖๓๘,๑๕๐,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา			
การกีฬาและนันทนาการ		๔๔๕,๕๓๒,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๔๘๕,๐๔๗,๗๐๐ บาท	
(๓) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๗๐๓,๕๖๐,๓๐๐ บาท	
๓. สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว	รวม	๕๑๓,๔๕๘,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา			
การท่องเที่ยว		๕๑๓,๔๕๘,๘๐๐ บาท	
มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๗๕๕,๓๘๕,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนา			
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๕๒๔,๐๒๖,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๕๒๔,๐๒๖,๓๐๐ บาท	
๒. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	รวม	๓,๑๒๐,๔๓๒,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสังคม		๓,๐๓๗,๒๕๐,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์			
เป็นทุน		๓๘,๓๔๒,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหาเอดส์		๔๔,๗๕๕,๙๐๐ บาท	
๓. สำนักงานกิจการสตรี			
และสถาบันครอบครัว	รวม	๑๓๔,๔๕๓,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสังคม		๑๓๔,๔๕๓,๒๐๐ บาท	

๔. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	รวม	๒๗๖,๔๘๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสังคม		๒๗๖,๔๘๔,๐๐๐ บาท	
๕. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)	รวม	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา องค์กรชุมชน		๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๒,๑๓๑,๑๓๖,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์	รวม	๒,๐๑๘,๖๐๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑,๐๒๗,๒๖๔,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๙๙๑,๓๔๐,๒๐๐ บาท	
๒. กรมชลประทาน	รวม	๒๗,๖๕๕,๘๔๓,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๒๕,๕๘๘,๗๗๑,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ		๒๓,๕๕๗,๖๐๐ บาท	
(๓) แผนงานพัฒนาเมือง		๒,๐๔๗,๕๑๓,๙๐๐ บาท	
๓. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๖๘๗,๔๖๘,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๖๘๗,๔๖๘,๓๐๐ บาท	
๔. กรมประมง	รวม	๒,๖๖๔,๓๘๘,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๒,๕๔๕,๖๘๔,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๑๑๘,๗๐๔,๐๐๐ บาท	

๕. กรมปศุสัตว์	รวม	๓,๐๑๑,๒๖๐,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๓,๐๑๑,๒๖๐,๑๐๐ บาท	
๖. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๔,๒๗๓,๒๘๐,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๔,๒๗๓,๒๘๐,๘๐๐ บาท	
๗. กรมวิชาการเกษตร	รวม	๒,๘๓๘,๗๓๑,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๑,๕๓๕,๕๑๔,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๗๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานวิจัย		๑,๒๒๕,๒๑๗,๐๐๐ บาท	
๘. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๔,๓๓๕,๕๖๗,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๓,๘๗๐,๖๓๓,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา สหกรณ์		๔๖๘,๕๓๓,๕๐๐ บาท	
๙. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๒,๕๑๖,๑๕๐,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา สหกรณ์		๒,๔๕๔,๓๔๘,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๒๑,๘๐๒,๐๐๐ บาท	
๑๐. สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรวม	รวม	๑,๕๑๘,๑๔๖,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๑,๒๘๕,๘๗๗,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๒๓๒,๒๖๙,๑๐๐ บาท	

๑๑. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ	รวม	๑๘๘,๐๔๘,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๑๘๘,๐๔๘,๔๐๐ บาท	
๑๒. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	รวม	๔๑๕,๖๔๖,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๔๑๕,๖๔๖,๕๐๐ บาท	
มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๖,๔๔๓,๓๗๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	รวม	๑๕๓,๔๑๑,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑๕๓,๔๑๑,๕๐๐ บาท	
๒. กรมการขนส่งทางน้ำ และพาณิชยนาวี	รวม	๒,๔๗๖,๐๐๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางน้ำ		๒,๔๗๖,๐๐๕,๐๐๐ บาท	
๓. กรมการขนส่งทางบก	รวม	๑,๖๔๕,๕๗๔,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางบก		๑,๖๔๕,๕๗๔,๓๐๐ บาท	
๔. กรมการขนส่งทางอากาศ	รวม	๑,๔๐๕,๓๔๔,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางอากาศ		๑,๔๐๕,๓๔๔,๕๐๐ บาท	
๕. กรมทางหลวง	รวม	๔๒,๗๘๘,๑๐๖,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางบก		๔๒,๗๘๘,๑๐๖,๔๐๐ บาท	
๖. กรมทางหลวงชนบท	รวม	๑๗,๗๖๒,๐๖๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางบก		๑๗,๗๖๒,๐๖๕,๐๐๐ บาท	
๗. สำนักงานนโยบายและแผน การขนส่งและจราจร	รวม	๑๗๒,๘๖๐,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑๗๒,๘๖๐,๑๐๐ บาท	
มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๖,๑๕๐,๑๖๗,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้			

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากร				
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๓๕๐,๕๐๔,๒๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๕๐,๕๐๔,๒๐๐ บาท		
๒. กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๔๗๑,๑๐๘,๒๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานส่งเสริมและรักษา				
คุณภาพสิ่งแวดล้อม		๔๗๑,๑๐๘,๒๐๐ บาท		
๓. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	รวม	๗๔๕,๘๘๓,๑๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา				
ทรัพยากรธรรมชาติ		๗๔๕,๘๘๓,๑๐๐ บาท		
๔. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๔๐๘,๕๖๒,๕๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา				
ทรัพยากรธรรมชาติ		๔๐๘,๕๖๒,๕๐๐ บาท		
๕. กรมทรัพยากรน้ำ	รวม	๑,๔๔๕,๖๓๗,๐๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา				
ทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๔๔๕,๖๓๗,๐๐๐ บาท		
๖. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม	๑,๑๐๘,๐๔๕,๑๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา				
ทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๑๐๘,๐๔๕,๑๐๐ บาท		
๗. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	รวม	๔๔๒,๑๖๕,๕๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานส่งเสริมและรักษา				
คุณภาพสิ่งแวดล้อม		๔๔๒,๑๖๕,๕๐๐ บาท		
๘. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๗,๕๓๕,๐๕๒,๓๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา				
ทรัพยากรธรรมชาติ		๗,๗๐๕,๑๔๒,๓๐๐ บาท		
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา				
การท่องเที่ยว		๒๑๕,๗๒๓,๐๐๐ บาท		
(๓) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์				
เป็นทุน		๑๘,๑๘๗,๐๐๐ บาท		

๘. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากร

ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๒,๒๒๕,๓๒๔,๔๐๐ บาท	คือ
------------------------	-----	-------------------	-----

(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑๗๕,๒๓๑,๐๐๐ บาท	
------------------------	--	-----------------	--

(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๒,๐๕๔,๐๙๓,๔๐๐ บาท	
--	--	-------------------	--

๑๐. กรมป่าไม้	รวม	๕๖๑,๔๘๑,๐๐๐ บาท	คือ
---------------	-----	-----------------	-----

(๑) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ		๕๖๑,๔๘๑,๐๐๐ บาท	
--	--	-----------------	--

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๐๒๑,๒๒๑,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสาร	รวม	๒,๘๖๕,๖๔๐,๓๐๐ บาท	คือ
-----------------------	-----	-------------------	-----

(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒,๘๖๕,๖๔๐,๓๐๐ บาท	
------------------------	--	-------------------	--

๒. กรมไปรษณีย์โทรเลข	รวม	๑๕๗,๕๗๑,๒๐๐ บาท	คือ
----------------------	-----	-----------------	-----

(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑๕๗,๕๗๑,๒๐๐ บาท	
------------------------	--	-----------------	--

๓. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๘๖๐,๕๐๑,๘๐๐ บาท	คือ
---------------------	-----	-----------------	-----

(๑) แผนงานบริการของรัฐ		๘๖๐,๕๐๑,๘๐๐ บาท	
------------------------	--	-----------------	--

๔. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๖๒๒,๖๓๗,๘๐๐ บาท	คือ
--------------------------	-----	-----------------	-----

(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๖๒๒,๖๓๗,๘๐๐ บาท	
--------------------------	--	-----------------	--

๕. สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรม

ซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๔๗๐,๘๗๐,๗๐๐ บาท	คือ
----------------------------------	-----	-----------------	-----

(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๔๗๐,๘๗๐,๗๐๐ บาท	
---	--	-----------------	--

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงาน
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๖๐๕,๗๕๕,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน	รวม	๑๒๕,๗๕๕,๖๐๐ บาท	คือ
-------------------------------	-----	-----------------	-----

(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑๒๕,๗๕๕,๖๐๐ บาท	
------------------------	--	-----------------	--

๒. กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	รวม	๑๖๕,๕๑๖,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดหาพลังงาน		๑๖๕,๕๑๖,๑๐๐ บาท	
๓. กรมธุรกิจพลังงาน	รวม	๒๗๑,๓๖๒,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานกำกับกิจการพลังงาน		๒๗๑,๓๖๒,๗๐๐ บาท	
๔. กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน	รวม	๑,๐๑๑,๑๐๕,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดหาพลังงาน		๘๖๘,๓๖๖,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การใช้พลังงาน		๑๔๒,๗๔๓,๑๐๐ บาท	
๕. สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	รวม	๓๑,๕๖๗,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๑,๕๖๗,๕๐๐ บาท	

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๖๕๘,๐๐๒,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	รวม	๘๑๑,๘๕๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๘๑๑,๘๕๒,๐๐๐ บาท	
๒. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๒๕๖,๑๓๗,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ระหว่างประเทศ		๒๕๖,๑๓๗,๗๐๐ บาท	
๓. กรมการค้าภายใน	รวม	๔๑๒,๓๗๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ในประเทศ		๔๑๒,๓๗๔,๐๐๐ บาท	
๔. กรมการประกันภัย	รวม	๒๓๒,๕๗๕,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ในประเทศ		๒๓๒,๕๗๕,๗๐๐ บาท	
๕. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	รวม	๓๓๖,๖๖๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ระหว่างประเทศ		๓๓๖,๖๖๔,๐๐๐ บาท	

๖. กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๑๓๖,๐๕๖,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ในประเทศ		๑๒๗,๔๖๑,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๘,๕๙๕,๓๐๐ บาท	
๗. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๓๔๑,๗๐๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ในประเทศ		๓๔๑,๗๐๕,๐๐๐ บาท	
๘. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	รวม	๑,๕๓๖,๘๕๘,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ระหว่างประเทศ		๑,๕๓๖,๘๕๘,๕๐๐ บาท	
๙. ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๕๐,๑๑๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ระหว่างประเทศ		๑๕๐,๑๑๐,๐๐๐ บาท	
๑๐. สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณี และเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๔๓,๖๖๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ ระหว่างประเทศ		๔๓,๖๖๔,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานในกำกับ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓๕,๘๐๐,๑๗๕,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	รวม	๓,๗๕๗,๒๐๘,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓,๗๕๗,๒๐๘,๐๐๐ บาท	
๒. กรมการปกครอง	รวม	๑๖,๖๔๘,๓๓๕,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานรักษาความมั่นคง ภายในประเทศ		๑๖,๖๔๘,๓๓๕,๑๐๐ บาท	

๓. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๒,๓๓๐,๗๕๘,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา องค์กรชุมชน		๒,๓๓๐,๗๕๘,๕๐๐ บาท	
๔. กรมที่ดิน	รวม	๓,๕๘๑,๕๗๒,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานรักษาความมั่นคง ภายในประเทศ		๒,๖๘๕,๑๓๑,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๔๓๕,๕๕๗,๖๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๔๕๖,๘๘๓,๒๐๐ บาท	
๕. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	รวม	๑,๖๘๕,๓๖๒,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย		๑,๖๘๕,๓๖๒,๗๐๐ บาท	
๖. กรมโยธาธิการและผังเมือง	รวม	๒,๒๔๑,๑๑๒,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพัฒนาเมือง		๒,๒๓๕,๐๓๔,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๖,๐๗๘,๕๐๐ บาท	
๗. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	รวม	๕๖,๘๗๒,๐๕๗,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๕,๗๗๕,๓๒๘,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพัฒนาเมือง		๑,๐๙๖,๗๒๘,๗๐๐ บาท	
๘. กรุงเทพมหานคร	รวม	๑๑,๓๒๑,๐๖๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางบก		๒,๗๓๑,๘๔๑,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๑,๐๗๕,๐๗๘,๒๐๐ บาท	
(๓) แผนงานพัฒนาเมือง		๒๔๖,๔๕๐,๒๐๐ บาท	
(๔) แผนงานพัฒนาอาชีพ และฝีมือแรงงาน		๒๘,๓๕๕,๘๐๐ บาท	

(๕) แผนงานส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม		๕๖๐,๗๕๘,๔๐๐ บาท	
(๖) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๘๖๗,๕๗๖,๕๐๐ บาท	
(๗) แผนงานบริการสุขภาพ		๓๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
(๘) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๖๐,๔๕๕,๒๐๐ บาท	
(๙) แผนงานจัดการศึกษาปฐมวัย		๑๔๕,๖๕๕,๕๐๐ บาท	
(๑๐) แผนงานจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน		๕,๕๖๗,๕๒๒,๕๐๐ บาท	
๕. เมืองพัทยา	รวม	๑,๓๖๒,๓๒๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพัฒนาเมือง		๑,๑๒๐,๔๓๔,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษาปฐมวัย		๓๑,๕๐๔,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน		๒๐๕,๔๗๐,๑๐๐ บาท	
(๔) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๔,๕๑๑,๕๐๐ บาท	

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑,๗๕๓,๗๗๕,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	รวม	๓๕๐,๔๕๖,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๕๐,๔๕๖,๔๐๐ บาท	
๒. กรมคุมประพฤติ	รวม	๗๓๕,๑๒๘,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานควบคุมบังคับคดี		๔๒๒,๖๓๐,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม		๓๑๒,๔๙๘,๒๐๐ บาท	
๓. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	รวม	๑๕๔,๔๑๕,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ		๑๕๔,๔๑๕,๗๐๐ บาท	

๔. กรมบังคับคดี	รวม	๔๒๐,๔๐๔,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานควบคุมบังคับคดี		๔๒๐,๔๐๔,๕๐๐ บาท	
๕. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	รวม	๕๘๐,๘๘๔,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานควบคุมบังคับคดี		๕๖๘,๑๓๕,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๑๒,๗๔๙,๓๐๐ บาท	
๖. กรมราชทัณฑ์	รวม	๖,๑๐๐,๑๒๒,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานควบคุมบังคับคดี		๖,๐๕๕,๖๑๒,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๔,๕๑๐,๘๐๐ บาท	
๗. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รวม	๖๑๔,๔๑๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานป้องกันและควบคุม อาชญากรรม		๖๑๔,๔๑๕,๘๐๐ บาท	
๘. สำนักงานกิจการยุติธรรม	รวม	๒๕๑,๒๖๘,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๕๑,๒๖๘,๗๐๐ บาท	
๙. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	รวม	๒๐๔,๖๕๘,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานอำนวยความสะดวก และรักษาผลประโยชน์ทางกฎหมาย		๒๐๔,๖๕๘,๐๐๐ บาท	
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด	รวม	๑,๘๖๒,๐๒๐,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๑,๘๖๒,๐๒๐,๑๐๐ บาท	
มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงาน			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๗,๖๗๕,๒๕๓,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	รวม	๖๕๗,๗๗๒,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๖๕๗,๗๗๒,๗๐๐ บาท	
๒. กรมการจัดหางาน	รวม	๖๓๓,๐๘๐,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการมีงานทำ		๖๓๓,๐๘๐,๗๐๐ บาท	

๓. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๑,๓๒๓,๗๗๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพัฒนาอาชีพ และฝีมือแรงงาน		๑,๓๒๓,๗๗๕,๐๐๐ บาท	
๔. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	รวม	๗๘๕,๒๖๑,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานคุ้มครอง และสวัสดิการแรงงาน		๗๘๕,๒๖๑,๐๐๐ บาท	
๕. สำนักงานประกันสังคม	รวม	๑๔,๒๗๕,๓๖๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานประกันสังคม		๑๔,๒๗๕,๓๖๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๔๘๐,๘๕๕,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๖๑๔,๐๕๑,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๖๑๔,๐๕๑,๒๐๐ บาท	
๒. กรมการศาสนา	รวม	๒๒๕,๕๓๘,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๒๒๕,๕๓๘,๐๐๐ บาท	
๓. กรมศิลปากร	รวม	๑,๒๗๓,๒๔๔,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๘๕๓,๑๘๕,๗๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓๓๖,๓๓๗,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๘๓,๗๒๑,๔๐๐ บาท	
๔. สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ	รวม	๒๗๖,๕๖๕,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๒๗๖,๕๖๕,๑๐๐ บาท	
๕. สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	รวม	๕๓,๗๖๑,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๕๓,๗๖๑,๐๐๐ บาท	

๖. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร			
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๓,๓๐๐,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริการวิชาการ			
แก้สังคม		๓๓,๓๐๐,๓๐๐ บาท	
มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๖๗๑,๘๖๐,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวง			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๒,๐๑๗,๒๗๗,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๘๔,๔๓๘,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๑๘๗,๐๖๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริการวิทยาศาสตร์			
และเทคโนโลยี		๔๔๕,๗๗๙,๕๐๐ บาท	
๒. กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๓๕๔,๘๒๕,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๒๒,๗๓๘,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิทยาศาสตร์			
และเทคโนโลยี		๑๐๕,๒๓๔,๖๐๐ บาท	
(๓) แผนงานวิจัย		๑๒๖,๘๕๑,๙๐๐ บาท	
๓. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๘๒๔,๕๒๗,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๔๖๘,๗๔๕,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิทยาศาสตร์			
และเทคโนโลยี		๗๘,๘๑๑,๑๐๐ บาท	
(๓) แผนงานวิจัย		๑๕๐,๗๗๑,๒๐๐ บาท	
(๔) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา			
การใช้พลังงาน		๘๖,๑๙๐,๒๐๐ บาท	

๔. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยีแห่งชาติ	รวม	๒,๑๓๘,๔๕๓,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๘๐,๒๕๕,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๓๕,๘๑๒,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริการวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๕๓,๘๐๗,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๑,๘๒๘,๕๘๕,๓๐๐ บาท	

๕. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี

อวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๑,๒๕๖,๗๓๒,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริการวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑,๒๕๖,๗๓๒,๒๐๐ บาท	

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๐๓,๗๕๒,๓๘๖,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๔,๓๑๘,๖๘๑,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑,๒๓๕,๔๖๒,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการฝึกอบรมวิชาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต		๓,๕๗๕,๗๕๖,๒๐๐ บาท	
(๓) แผนงานส่งเสริมและ สนับสนุนการศึกษา		๙,๕๐๗,๔๖๒,๗๐๐ บาท	
๒. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	รวม	๒๕๑,๒๕๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๕๑,๒๕๕,๐๐๐ บาท	
๓. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม	๑๓๒,๕๖๗,๔๒๖,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษาปฐมวัย		๑๕,๗๕๒,๓๔๒,๑๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๑๖,๗๗๕,๐๘๔,๖๐๐ บาท	

๔. สำนักงานคณะกรรมการ			
การอุดมศึกษา	รวม	๔,๕๘๕,๕๒๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓,๘๐๔,๒๖๗,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑๘๕,๔๑๐,๔๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๐๒,๒๕๑,๘๐๐ บาท	
(๔) แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหาเอดส์		๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) แผนงานวิจัย		๘๘๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๕. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๔,๒๒๗,๒๘๔,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๒,๔๐๒,๔๘๔,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๕๕,๗๖๕,๒๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงานบริการสุขภาพ		๑,๔๐๓,๕๕๕,๒๐๐ บาท	
(๕) แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหาเอดส์		๗๓,๑๐๓,๐๐๐ บาท	
(๖) แผนงานวิจัย		๒๔๕,๐๖๘,๔๐๐ บาท	
๖. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๒,๓๕๑,๗๔๘,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑,๘๔๓,๐๕๕,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๔๗,๖๑๔,๑๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๔,๐๘๔,๘๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๔๕๖,๕๕๔,๑๐๐ บาท	
๗. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๒,๓๑๘,๗๒๓,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑,๖๒๘,๘๕๔,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๗,๖๒๕,๒๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๒,๐๖๑,๒๐๐ บาท	

	(๔) แผนงานบริการสุขภาพ		๕๒๒,๕๐๕,๒๐๐ บาท	
	(๕) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๑๓,๓๔๔,๘๐๐ บาท	
	(๖) แผนงานวิจัย		๑๓๓,๕๒๘,๑๐๐ บาท	
๘.	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๒,๕๘๑,๕๐๖,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑,๕๓๕,๕๐๘,๗๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๕๑,๓๗๓,๒๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๕๗๑,๘๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานบริการสุขภาพ		๔๒๕,๐๔๕,๒๐๐ บาท	
	(๕) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๓๓,๑๔๗,๘๐๐ บาท	
	(๖) แผนงานวิจัย		๘๗,๘๕๖,๑๐๐ บาท	
๙.	มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๕๔๗,๖๖๒,๔๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๕๑๑,๔๘๓,๑๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๓,๑๗๕,๓๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานวิจัย		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๑๐.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๖๐๗,๒๐๘,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๑,๓๗๕,๑๖๔,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๔,๓๖๕,๗๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๗๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานบริการสุขภาพ		๑๖๗,๘๗๑,๒๐๐ บาท	

	(๕) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๔๕๗,๕๐๐ บาท	
	(๖) แผนงานวิจัย		๕๘,๖๘๕,๘๐๐ บาท	
๑๑.	มหาวิทยาลัยนเรศวร	รวม	๑,๐๔๗,๕๓๐,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๕๕๗,๔๖๘,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๔,๕๗๑,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๒,๔๘๐,๐๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานบริการสุขภาพ		๔๗,๓๔๑,๖๐๐ บาท	
	(๕) แผนงานวิจัย		๒๕,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
๑๒.	มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๕๒๘,๑๑๕,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๔๕๑,๔๕๑,๔๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๔,๔๓๒,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๗๑๘,๓๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๗๓๔,๓๐๐ บาท	
	(๕) แผนงานวิจัย		๖๕,๗๔๓,๐๐๐ บาท	
๑๓.	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๖๗๒,๖๑๕,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๖๓๕,๓๔๗,๕๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๖,๓๕๓,๗๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานวิจัย		๒๓,๕๑๓,๔๐๐ บาท	
๑๔.	มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๕,๔๒๕,๘๔๐,๓๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๓,๑๕๘,๐๐๒,๒๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๕๖,๖๔๓,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๑๒๕,๒๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๑๐,๕๑๕,๘๐๐ บาท	
	(๕) แผนงานบริการสุขภาพ		๑,๘๕๗,๑๖๕,๗๐๐ บาท	
	(๖) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๑๖,๘๓๕,๐๐๐ บาท	
	(๗) แผนงานวิจัย		๒๘๕,๑๔๐,๕๐๐ บาท	
๑๕.	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๕๔๕,๐๐๓,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๔๘๕,๕๔๓,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๒๘,๓๗๒,๒๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๐๒๕,๗๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานวิจัย		๒๕,๖๖๒,๑๐๐ บาท	
๑๖.	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๘๘๒,๐๘๖,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๘๖๐,๕๓๑,๓๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานวิจัย		๒๑,๕๕๕,๒๐๐ บาท	

๑๗.	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๑๗๒,๐๑๖,๗๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๑,๐๐๑,๕๗๓,๕๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๔๕,๕๕๖,๖๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๘๐๒,๐๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานบริการสุขภาพ		๑๐๐,๓๐๒,๖๐๐ บาท	
	(๕) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๕๓๔,๘๐๐ บาท	
	(๖) แผนงานวิจัย		๒๑,๘๐๗,๒๐๐ บาท	
๑๘.	มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๘๘๐,๒๔๐,๔๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๘๐๖,๒๗๔,๒๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๒,๔๒๕,๗๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานวิจัย		๔๑,๕๔๐,๕๐๐ บาท	
๑๙.	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม	๒,๑๒๗,๓๔๕,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๑,๗๒๔,๓๔๗,๒๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๑๕,๕๕๑,๑๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๘๕๕,๘๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานบริการสุขภาพ		๓๓๒,๒๒๐,๑๐๐ บาท	

	(๕) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๖,๗๑๕,๘๐๐ บาท	
	(๖) แผนงานวิจัย		๔๒,๒๑๕,๕๐๐ บาท	
๒๐.	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	รวม	๔๘๕,๐๖๕,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๔๕๓,๓๘๔,๘๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๒๒,๔๕๒,๔๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๐๔๐,๖๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานวิจัย		๘,๑๘๗,๘๐๐ บาท	
๒๑.	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๓๗๗,๐๓๓,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๓๕๓,๗๒๐,๕๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานวิจัย		๑๓,๓๑๒,๗๐๐ บาท	
๒๒.	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	รวม	๗๕๖,๕๕๑,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๗๓๓,๓๐๘,๑๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๒,๘๕๓,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๐๑๓,๐๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานวิจัย		๑๙,๓๗๗,๑๐๐ บาท	

๒๓. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า			
พระนครเหนือ	รวม	๖๕๘,๔๖๗,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๖๓๐,๔๓๒,๗๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ			
แก่สังคม		๘,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานวิจัย		๕,๒๘๕,๗๐๐ บาท	
๒๔. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๒๕๖,๘๕๘,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๒๓๗,๕๒๖,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ			
แก่สังคม		๕,๓๓๒,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานวิจัย		๑๓,๕๕๙,๗๐๐ บาท	
๒๕. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	รวม	๓,๕๕๘,๓๑๒,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๓,๓๑๕,๖๓๐,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ			
แก่สังคม		๕๑,๗๒๐,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๒,๕๕๖,๘๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๑๘๘,๐๐๕,๐๐๐ บาท	
๒๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๖๓๒,๘๓๔,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๕๕๒,๗๕๘,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ			
แก่สังคม		๒,๕๖๕,๗๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๑,๐๕๔,๗๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๓๖,๐๑๕,๕๐๐ บาท	

๒๗. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๔๑๔,๗๘๖,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๔๐๘,๕๗๘,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๗๓๖,๒๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๓๕๕,๔๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๔,๗๑๒,๓๐๐ บาท	
๒๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๖๒๕,๒๒๑,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๕๐๗,๖๔๐,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๖๕,๓๘๕,๒๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๕๑,๑๕๕,๘๐๐ บาท	
๒๙. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม	๓๒๘,๔๗๖,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๓๒๖,๓๐๐,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๗๕๕,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๖๐,๔๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๑,๒๕๕,๒๐๐ บาท	

๓๐. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ			
ราชวิทยาลัย	รวม	๔๕๐,๗๗๒,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๔๔๓,๑๗๐,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ			
แก่สังคม		๑๔,๕๑๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๑๕,๑๕๓,๕๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๑๓,๘๘๘,๓๐๐ บาท	
๓๑. มหาวิทยาลัยมหามกุฏ			
ราชวิทยาลัย	รวม	๑๕๘,๔๗๖,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๑๘๑,๒๕๒,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการวิชาการ			
แก่สังคม		๑๑,๕๕๓,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๑,๒๗๔,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงานวิจัย		๓,๕๕๖,๐๐๐ บาท	
๓๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	รวม	๘๒,๑๕๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๕,๘๑๕,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๕๒,๑๐๑,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริการวิชาการ			
แก่สังคม		๑๗,๒๓๕,๖๐๐ บาท	
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	

๓๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	รวม	๕๕,๗๔๒,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๑,๓๖๕,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๓๘,๒๕๗,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๘๐,๐๐๐ บาท	
๓๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	รวม	๑๐๐,๔๐๗,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๕,๕๕๖,๑๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๕๕,๘๔๒,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริการวิชาการ			
แก่สังคม		๔๖๘,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๓๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	รวม	๑๓๖,๗๑๔,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๔๑,๒๗๓,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๕๕,๓๔๐,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๓๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	รวม	๗๓,๖๓๖,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๕,๐๓๕,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา		๔๔,๕๑๗,๔๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม		๘๐,๐๐๐ บาท	

๓๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	รวม	๑๑๕,๒๐๕,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๓,๗๒๕,๓๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๘๓,๕๘๔,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๑,๗๙๖,๒๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๓๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	รวม	๑๕๘,๕๖๒,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๕๘,๖๐๒,๘๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๘๘,๑๔๐,๒๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๑๑,๗๑๕,๒๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๓๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	รวม	๑๐๕,๙๓๖,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๐,๑๐๕,๖๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๘๕,๖๒๕,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๑๐๑,๑๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๔๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รวม	๙๒,๗๗๗,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๔,๓๓๕,๓๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๕๘,๓๓๗,๗๐๐ บาท	

	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๔๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	รวม	๑๓๓,๘๔๖,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๑,๕๔๖,๘๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๑๐๒,๑๑๔,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๘๔,๑๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๔๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม	รวม	๗๑,๐๔๔,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๑,๗๒๗,๕๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๔๕,๒๓๖,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๘๐,๐๐๐ บาท	
๔๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	รวม	๑๔๓,๕๐๔,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๓,๕๘๕,๔๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๑๐๔,๘๑๕,๔๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๔๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	รวม	๑๐๗,๘๒๖,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๔,๘๕๐,๗๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๗๒,๖๘๕,๑๐๐ บาท	

(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก้สังคม			๑๕๒,๑๐๐ บาท	
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม			๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๔๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	รวม		๑๑๑,๕๕๑,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน			๒๓,๕๒๕,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา			๘๗,๕๒๖,๑๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม			๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๔๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	รวม		๑๒๔,๘๒๐,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน			๒๕,๓๗๔,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา			๕๕,๓๔๖,๑๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม			๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๔๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รวม		๑๐๑,๓๕๕,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน			๑๕,๘๗๕,๗๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา			๘๑,๔๒๔,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม			๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๔๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	รวม		๑๕๘,๐๓๖,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน			๓๓,๕๕๗,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา			๑๒๓,๘๓๔,๔๐๐ บาท	

(๓) แผนงานบริการวิชาการ			
แก้สังคม			๑๐๓,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม			๑๐๐,๐๐๐ บาท
๕๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
พระนครศรีอยุธยา	รวม		๑๑๔,๒๐๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน			๓๕,๕๑๕,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา			๗๗,๕๕๑,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานบริการวิชาการ			
แก้สังคม			๑,๐๓๘,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม			๑๐๐,๐๐๐ บาท
๕๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	รวม		๑๔๒,๒๘๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน			๓๒,๑๖๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา			๑๐๕,๘๘๖,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานบริการวิชาการ			
แก้สังคม			๑๓๒,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม			๑๐๐,๐๐๐ บาท
๕๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	รวม		๕๓,๘๒๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน			๒๒,๑๖๑,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
อุดมศึกษา			๗๑,๓๓๓,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานบริการวิชาการ			
แก้สังคม			๒๓๐,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
และวัฒนธรรม			๑๐๐,๐๐๐ บาท

๕๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	รวม	๑๑๘,๖๑๓,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๕,๐๗๖,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๘๕,๓๑๖,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๑๒๐,๓๐๐ บาท	
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๕๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	รวม	๘๑,๗๘๐,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๓,๕๔๓,๑๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๔๘,๐๕๔,๗๐๐ บาท	
(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๘๒,๖๐๐ บาท	
(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๕๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๑๑๕,๐๖๑,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๒,๖๐๕,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๘๖,๓๕๑,๓๐๐ บาท	
(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๕๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	รวม	๑๓๓,๗๘๔,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๔,๗๕๒,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๙๘,๙๓๒,๒๐๐ บาท	

	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๕๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	รวม	๑๐๐,๔๕๐,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๕,๖๑๘,๒๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๕๔,๗๕๑,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๕,๐๘๐,๕๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๕๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์	รวม	๑๑๐,๑๕๒,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๗,๖๑๓,๓๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๘๒,๓๐๖,๗๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๑๐๒,๒๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๕๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	รวม	๗๕,๑๕๐,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๐,๓๔๓,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๔๘,๗๖๗,๑๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๘๐,๐๐๐ บาท	
๕๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	รวม	๘๖,๖๑๘,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๑๕,๓๕๑,๗๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๖๖,๕๖๓,๕๐๐ บาท	

	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก้สังคม		๒๐๓,๐๐๐ บาท
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท
๖๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	รวม	๕๔,๔๒๖,๐๐๐ บาท กี่
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน อุดมศึกษา		๓๑,๔๓๒,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๖๒,๗๐๗,๔๐๐ บาท
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก้สังคม		๑๘๕,๕๐๐ บาท
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท
๖๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	รวม	๕๐,๕๗๕,๗๐๐ บาท กี่
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน อุดมศึกษา		๓๓,๔๓๑,๒๐๐ บาท
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๕๗,๓๒๓,๗๐๐ บาท
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก้สังคม		๑๒๔,๘๐๐ บาท
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท
๖๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	รวม	๗๑,๗๔๗,๗๐๐ บาท กี่
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน อุดมศึกษา		๒๕,๘๓๕,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๔๑,๘๓๒,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๘๐,๐๐๐ บาท

๖๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	รวม	๕๓,๑๘๕,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๖,๕๗๕,๑๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
	อุดมศึกษา		๕๖,๓๐๓,๓๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ			
	แก่สังคม		๒๑๐,๗๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
	และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๖๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	รวม	๑๔๔,๗๘๓,๔๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๕๕,๓๕๐,๘๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
	อุดมศึกษา		๗๘,๐๗๘,๒๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ			
	แก่สังคม		๗,๒๕๔,๔๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
	และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๖๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	รวม	๑๕๖,๓๑๗,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๔๓,๑๖๓,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
	อุดมศึกษา		๑๕๓,๐๕๔,๑๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
	และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๖๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	รวม	๑๕๘,๘๑๔,๗๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๔๓,๘๐๑,๗๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา			
	อุดมศึกษา		๑๑๔,๕๑๓,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานศาสนา ศิลปะ			
	และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	

๖๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	รวม	๘๔,๒๓๔,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๒,๕๘๑,๖๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๕๑,๒๗๕,๑๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๒๗๓,๕๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๖๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	รวม	๑๐๐,๐๖๕,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๔,๘๔๔,๖๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๖๔,๕๑๑,๗๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๒๑๒,๘๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๖๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	รวม	๘๕,๑๕๕,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๐,๕๓๓,๒๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๕๔,๔๒๒,๑๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก่สังคม		๑๐๓,๕๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๗๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	รวม	๑๔๐,๕๑๔,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๒,๕๐๘,๔๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๑๐๗,๗๒๑,๓๐๐ บาท	

	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก้สังคม		๑๘๔,๕๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๗๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	รวม	๑๐๒,๒๘๗,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๒๕,๑๒๘,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๗๖,๘๘๕,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก้สังคม		๑๖๕,๕๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๗๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	รวม	๑๓๑,๗๐๕,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๓๕,๒๒๐,๘๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการศึกษา อุดมศึกษา		๕๖,๑๒๖,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานบริการวิชาการ แก้สังคม		๒๖๓,๑๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
๗๓.	สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา	รวม	๑๐,๑๐๑,๔๘๕,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานจัดการศึกษา อาชีวศึกษา		๕,๐๒๗,๐๕๐,๒๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานจัดการฝึกอบรม วิชาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต		๑,๐๒๐,๔๕๕,๗๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานวิจัย		๕๓,๕๔๐,๐๐๐ บาท	

๗๔. สถาบันส่งเสริมการสอน				
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๘๘๗,๘๕๑,๐๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานส่งเสริม				
และสนับสนุนการศึกษา		๘๘๗,๘๕๑,๐๐๐ บาท		
๗๕. โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม	๑๗๕,๒๘๑,๕๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๗๕,๒๘๑,๕๐๐ บาท		
๗๖. สถาบันระหว่างประเทศ				
เพื่อการค้าและการพัฒนา				
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๔,๗๒๕,๐๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานบริการวิชาการ				
แก่สังคม		๑๔,๗๒๕,๐๐๐ บาท		
๗๗. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	รวม	๑๐๔,๕๕๕,๓๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานส่งเสริม				
และสนับสนุนการศึกษา		๑๐๔,๕๕๕,๓๐๐ บาท		
๗๘. สำนักงานคณะกรรมการ				
ส่งเสริมสวัสดิการ				
และสวัสดิภาพครู				
และบุคลากรทางการศึกษา	รวม	๔๔,๗๑๕,๐๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานส่งเสริม				
และสนับสนุนการศึกษา		๔๔,๗๑๕,๐๐๐ บาท		
มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ				
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๕,๐๑๔,๔๐๔,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	รวม	๓๒,๐๕๖,๕๖๖,๓๐๐ บาท	คือ	
(๑) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา				
ระบบสุขภาพ		๔,๕๗๖,๕๘๕,๗๐๐ บาท		
(๒) แผนงานบริการสุขภาพ		๒๗,๓๕๕,๕๘๐,๖๐๐ บาท		
(๓) แผนงานป้องกันและแก้ไข				
ปัญหาเอดส์		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท		

(๕) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๑๕๐,๕๕๖,๐๐๐ บาท	
๒. กรมการแพทย์	รวม	๒,๗๒๑,๕๖๓,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๑,๐๘๘,๖๓๑,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการสุขภาพ		๑,๓๒๘,๔๕๒,๓๐๐ บาท	
(๓) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๓๐๔,๔๘๕,๑๐๐ บาท	
๓. กรมควบคุมโรค	รวม	๔,๐๔๘,๖๘๗,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริการสุขภาพ		๒,๘๐๖,๑๐๕,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๑,๒๔๒,๕๘๑,๔๐๐ บาท	
๔. กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	รวม	๑๑๒,๕๖๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๑๑๒,๕๖๕,๐๐๐ บาท	
๕. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๕๗๓,๑๓๔,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๕๑๕,๖๑๒,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๑๓,๒๐๕,๗๐๐ บาท	
(๓) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๔๐,๓๑๖,๐๐๐ บาท	
๖. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๕๕๗,๘๓๓,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๕๕๗,๘๓๓,๖๐๐ บาท	

๗. กรมสุขภาพจิต	รวม	๑,๗๒๑,๖๗๗,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๕๑๓,๕๔๘,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริการสุขภาพ		๘๕๒,๑๖๐,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๕,๖๓๐,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๓๔๖,๓๓๘,๔๐๐ บาท	
๘. กรมอนามัย	รวม	๑,๓๖๑,๑๕๕,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๑,๓๑๔,๑๑๕,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์		๔๗,๐๔๐,๐๐๐ บาท	
๙. สำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา	รวม	๖๖๗,๑๒๔,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๖๖๗,๑๒๔,๖๐๐ บาท	
๑๐. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	รวม	๘๘,๖๕๓,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานวิจัย		๘๘,๖๕๓,๐๐๐ บาท	
๑๑. สำนักงานหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ	รวม	๖๒๕,๐๐๑,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริการสุขภาพ		๖๒๕,๐๐๑,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๖๕๗,๘๗๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	รวม	๗๗๘,๗๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานนโยบายและแผน		๗๔๓,๑๗๑,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๓๕,๕๗๘,๕๐๐ บาท	

๒. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	๕๖๒,๔๔๖,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๕๕๓,๔๑๔,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๙,๐๓๒,๐๐๐ บาท	
๓. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๘๗๖,๔๘๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๘๗๖,๔๘๕,๘๐๐ บาท	
๔. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่	รวม	๓๔๑,๘๗๗,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๓๔๑,๘๗๗,๓๐๐ บาท	
๕. สำนักงานคณะกรรมการอ้อย และน้ำตาลทราย	รวม	๑๑๗,๓๘๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๑๑๗,๓๘๕,๘๐๐ บาท	
๖. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม	รวม	๓๘๐,๔๐๓,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๓๘๐,๔๐๓,๕๐๐ บาท	
๗. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	รวม	๑๕๖,๔๔๑,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๑๕๖,๔๔๑,๔๐๐ บาท	
๘. สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน	รวม	๔๘๔,๐๘๗,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๔๘๔,๐๘๗,๕๐๐ บาท	

มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๕,๓๔๒,๕๖๘,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักราชเลขาธิการ	รวม	๔๕๖,๓๐๔,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมกิจการ ในพระองค์		๔๕๖,๓๐๔,๗๐๐ บาท	
๒. สำนักพระราชวัง	รวม	๑,๕๐๑,๔๗๒,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมกิจการ ในพระองค์		๑,๕๐๑,๔๗๒,๕๐๐ บาท	
๓. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	รวม	๑,๖๑๗,๔๓๑,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑,๐๘๗,๕๕๕,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน		๕๒๙,๘๗๖,๔๐๐ บาท	
๔. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ	รวม	๓๓,๐๔๑,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมกิจการ ในพระองค์		๓๓,๐๔๑,๘๐๐ บาท	
๕. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	รวม	๘๕๕,๘๖๒,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๘๕๕,๘๖๒,๖๐๐ บาท	
๖. ราชบัณฑิตยสถาน	รวม	๗๓,๖๓๕,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๗๓,๖๓๕,๓๐๐ บาท	
๗. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	รวม	๔๔,๐๑๘,๔๒๘,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานป้องกันและควบคุม อาชญากรรม		๓๕,๕๓๒,๓๖๑,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานรักษาความมั่นคง ภายในประเทศ		๘,๔๘๖,๐๖๗,๖๐๐ บาท	

(๓) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด			๕๕๖,๖๕๒,๘๐๐ บาท	
(๔) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว			๗๔๑,๒๗๐,๔๐๐ บาท	
(๕) แผนงานบริการสุขภาพ			๔๓๗,๒๔๕,๗๐๐ บาท	
(๖) แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์			๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
๘. สำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน	รวม		๑๕๒,๗๕๖,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานป้องกันและควบคุม อาชญากรรม			๑๕๒,๗๕๖,๘๐๐ บาท	
๙. สำนักงานอัยการสูงสุด	รวม		๓,๕๑๓,๕๘๘,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานอำนวยความยุติธรรม และรักษาผลประโยชน์ทางกฎหมาย			๓,๒๐๖,๐๕๑,๑๐๐ บาท	
(๒) แผนงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ			๓๐๗,๕๓๗,๓๐๐ บาท	
๑๐. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม		๘๔๘,๕๒๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารจัดการ นิติบัญญัติ			๘๔๘,๕๒๕,๘๐๐ บาท	
๑๑. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	รวม		๑,๕๔๘,๐๒๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารจัดการ นิติบัญญัติ			๑,๕๔๘,๐๒๐,๐๐๐ บาท	
๑๒. สถาบันพระปกเกล้า	รวม		๒๓๕,๑๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาระบบประชาธิปไตย			๒๓๕,๑๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓,๖๑๗,๕๖๘,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	รวม		๓,๓๒๖,๕๗๘,๐๐๐ บาท	คือ
---------------------------------------	-----	--	-------------------	-----

(๑) แผนงานสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาระบบประชาธิปไตย		๓,๓๒๖,๕๗๘,๐๐๐ บาท	
๒. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภา	รวม	๗๖,๐๐๖,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๗๖,๐๐๖,๐๐๐ บาท	
๓. สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	รวม	๕๓,๖๔๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ		๕๓,๖๔๒,๐๐๐ บาท	
๔. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	รวม	๑๓๘,๖๐๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาระบบประชาธิปไตย		๑๓๘,๖๐๔,๐๐๐ บาท	
๕. สำนักงานศาลยุติธรรม	รวม	๗,๐๕๗,๐๘๗,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานอำนวยความสะดวก และรักษาผลประโยชน์ทางกฎหมาย		๗,๐๕๗,๐๘๗,๓๐๐ บาท	
๖. สำนักงานศาลปกครอง	รวม	๕๓๓,๑๖๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานอำนวยความสะดวก และรักษาผลประโยชน์ทางกฎหมาย		๕๓๓,๑๖๔,๐๐๐ บาท	
๗. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	รวม	๕๓๕,๓๓๗,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๕๓๕,๓๓๗,๒๐๐ บาท	
๘. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	รวม	๑,๐๑๗,๑๕๐,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบริหารการพัฒนา		๑,๐๑๗,๑๕๐,๑๐๐ บาท	
มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๑,๐๑๔,๗๔๑,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร	รวม	๑,๕๗๗,๕๓๘,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๑,๕๗๗,๕๓๘,๘๐๐ บาท	

๒. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๔,๐๔๘,๘๔๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๔,๐๔๘,๘๔๕,๘๐๐ บาท	
๓. การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๔๖๖,๗๔๖,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ		๑,๔๖๖,๗๔๖,๐๐๐ บาท	
๔. การเคหะแห่งชาติ	รวม	๔,๘๑๗,๕๓๑,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพัฒนาเมือง		๔,๘๑๗,๒๓๑,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานบริหารการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน		๓๐๐,๐๐๐ บาท	
๕. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง	รวม	๗๘๔,๔๓๖,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๗๘๔,๔๓๖,๕๐๐ บาท	
๖. องค์การสวนยาง	รวม	๔๐๕,๓๔๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๔๐๕,๓๔๒,๐๐๐ บาท	
๗. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๖,๑๕๘,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๖,๑๕๘,๐๐๐ บาท	
๘. การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๗,๘๔๘,๔๕๗,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางบก		๗,๓๕๖,๖๕๑,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๔๙๑,๘๐๖,๐๐๐ บาท	
๙. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	รวม	๘,๕๘๔,๖๒๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๘,๕๘๔,๖๒๐,๐๐๐ บาท	
๑๐. สถาบันการบินพลเรือน	รวม	๑๒๘,๐๗๐,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางอากาศ		๑๒๘,๐๗๐,๘๐๐ บาท	

๑๑. การรถไฟฟ้ายานส่งมวลชน แห่งประเทศไทย	รวม	๗,๒๘๖,๗๑๓,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานขนส่งทางบก		๑๕๔,๕๕๔,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๗,๐๕๑,๗๑๕,๐๐๐ บาท	
๑๒. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๕๔,๖๘๖,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ		๔๒,๓๐๓,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๑๒,๓๘๓,๕๐๐ บาท	
๑๓. องค์การสวนสัตว์	รวม	๔๑๖,๘๑๑,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ		๒๓๔,๔๕๕,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๑๘๒,๓๕๑,๕๐๐ บาท	
๑๔. องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๗๓,๕๗๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ		๗๓,๕๗๒,๐๐๐ บาท	
๑๕. องค์การจัดการน้ำเสีย	รวม	๑๐๕,๕๓๐,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม		๑๐๕,๕๓๐,๔๐๐ บาท	
๑๖. องค์การคลังสินค้า	รวม	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต การเกษตร		๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๑๗. การประปาส่วนภูมิภาค	รวม	๒,๐๓๕,๓๕๔,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพัฒนาเมือง		๒,๐๓๕,๓๕๔,๔๐๐ บาท	
๑๘. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	รวม	๖๐๖,๖๔๐,๔๐๐ บาท	คือ

(๑) แผนงานบริการวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๓๔๗,๖๕๗,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานวิจัย		๒๕๘,๕๘๓,๐๐๐ บาท	
๑๕. องค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	รวม	๑๓๒,๘๐๒,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๓๒,๘๐๒,๕๐๐ บาท	
๒๐. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	รวม	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน			
เป็นจำนวน ๖๕,๒๘๐,๑๕๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
(๑) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา		๒๗,๘๕๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร		๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กองทุนให้ความช่วยเหลือพัฒนาเศรษฐกิจ แก่ประเทศเพื่อนบ้าน		๕๑๐,๗๗๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ		๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กองทุนกีฬามวย		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๖) กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม		๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๗) กองทุนคุ้มครองเด็ก		๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๘) กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๙) กองทุนผู้สูงอายุ		๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๐) กองทุนจัดรูปที่ดิน		๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๑) กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร		๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๒) กองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน		๕๐๘,๖๗๘,๐๐๐ บาท	
(๑๓) กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ		๓๕,๗๕๖,๖๒๐,๐๐๐ บาท	
(๑๔) กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม		๑,๗๘๕,๕๒๒,๐๐๐ บาท	

(๑๕) กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) กองทุนภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๗) กองทุนปรับโครงสร้างการผลิตการเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ของประเทศ	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๘) กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในวรรคก่อนให้ส่วนราชการเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น สำนักงานประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่นในมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๒๕ ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๗,๔๑๘,๕๐๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๓๐ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานประมาณจะได้จัดสรรหรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๓๑ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน
๒. เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

ร่าง
พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(๕๕)

(สำเนา)

เลขรับ ๑/๒๕๔๘ วันที่ ๑๒ เม.ย. ๒๕๔๘

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๔๘๒๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ เมษายน ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ พร้อมเอกสารประกอบ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ต่อรัฐสภา เป็นเรื่องด่วน
จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน หากสภาผู้แทนราษฎร
ลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจโท

ทักษิณ ชินวัตร

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

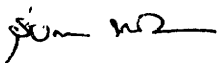
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖ - ๗

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๔

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

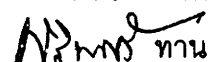

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

วันนา พิมพ์

ทวน

ตรวจ

(๕๖)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘
พ.ศ.

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นจำนวน
ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐.๐๐๐,๐๐๐ บาท

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ
ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐.๐๐๐.๐๐๐ บาท
โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๑๗,๐๐๐.๐๐๐.๐๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำหรับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐.๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นจำนวน
๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน
เป็นจำนวน ๔,๐๐๐.๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา
ภัยแล้ง เป็นจำนวน ๔,๖๐๐.๐๐๐.๐๐๐ บาท

(๕๗)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีรายการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมดังกล่าว ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง และสำนักงานประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๘,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
และความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ
ดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๔๘ พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

(ถ้าเนา)

ที่ ๐๖๐/๒๕๕๙

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	๒. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร
๓. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	๔. นายฉลาด ขามช่วง
๕. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลต	๖. นายเชน เทือกสุบรรณ
๗. นายไชยยศ สะสมทรัพย์	๘. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
๙. นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	๑๐. นายธีระชัย ศิริจันทร์
๑๑. นายปภิต พัฒนกุล	๑๒. นายประสิทธิ์ ภัคดิพานิชพงศ์
๑๓. นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	๑๔. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
๑๕. นายพินิจ จันทร์สมบุญ	๑๖. นายไพจิตร ศรีวรขาน
๑๗. นางมยุรา มนะสิการ	๑๘. นางมาลินี อินฉัตร
๑๙. นายรณฤทธิชัย คานเขต	๒๐. นายเรวัต แสงวิจิตร
๒๑. นายวชิระมณฑ์ คุณะเกษมธนาวัฒน์	๒๒. นายวราเทพ รัตนากร
๒๓. นายวิทยา บุรณศิริ	๒๔. นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์
๒๕. นายศิริโชค โสภา	๒๖. นางสาวศลิ้มพา เลิศนุวัฒน์
๒๗. นายสมคิด จาคูศรีพิทักษ์	๒๘. นายสมชัย อัสวชัยโสภณ
๒๙. นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ	๓๐. นายสุพร อัดถาวงศ์

(๖๐)

๓๑. นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ

๓๒. นายสุรสิทธิ์ นิติวฒิวรรักษ์

๓๓. นายอารีเพ็ญ อุดรสินธุ์

๓๔. นายอำนาจ คลังผา

๓๕. นายอิสสระ สมชัย

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมคิด จาตุศรีพิทักษ์

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๑

โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๔-๒๑๒๔-๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๒๑๒๗

ถูกต้องตามมติของคณะกรรมการ

(นายวันชัย วรรณสว่าง)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕

สุขประกิจ/ร่าง

สุนันท์/พิมพ์

วันชัย/ตรวจ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

(๑) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายวราเทพ รัตนากร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายไชยยศ สะสมทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายปกิต พัฒนกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
(๘) นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๙) นายวิทยา บุรณศิริ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๑๐) นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
(๑๑) นางมยุรา มนะสิการ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม
(๑๒) นายเชน เทือกสุบรรณ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สี่
(๑๓) นายประสิทธิ์ ภัคคีพาณิชพงศ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๔) นางสาวศัลลิมพา เลิศนุวัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๕) นายวชิระมณฑ์ คุณะเกษมธนาวัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๖) นายศิริโชค โสภา	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๗) นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ขอให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แต่งตั้ง นายวันชัย วรรณสว่าง ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ ตาม ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๕

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติให้หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณต่อคณะกรรมการวิสามัญฯ ดังนี้

๓.๑ กระทรวงการคลัง

- สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
- กรมจัดเก็บรายได้
- กรมธนารักษ์
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
- สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

๓.๒ กระทรวงมหาดไทย

- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ผู้ว่าราชการจังหวัดกลุ่มจังหวัดตัวแทนภาคต่าง ๆ ได้แก่ จังหวัดราชบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดนครราชสีมา

๓.๓ สำนักนายกรัฐมนตรี

- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- สำนักงบประมาณ
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

- สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาความยากจนแห่งชาติ
- คณะทำงานของนายกรัฐมนตรีเพื่อสร้างหมู่บ้านต้นแบบในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน

๓.๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- กรมทรัพยากรน้ำ
- กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

๓.๕ กระทรวงพลังงาน

- กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

๓.๖ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- กรมชลประทาน

๓.๗ กระทรวงยุติธรรม

- สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๓.๘ กระทรวงแรงงาน

- สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

๓.๙ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

๓.๑๐ รัฐวิสาหกิจ

- การเคหะแห่งชาติ

๔. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๕๑ คน คือ

๑. นายกรณ์ จาติกวณิช	๒. นางกัณตวรรณ ดันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์
๓. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	๔. นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท
๕. นายเกียรติ สิทธิอมร	๖. นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์
๗. นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์	๘. นายจำนงค์ โพธิสาโร
๙. นายเจอะอามิง โตะตาหยง	๑๐. นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ
๑๑. นายเจือ ราชสีห์	๑๒. นายเฉลิมชาติ การุญ

๑๓. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์
 ๑๕. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์
 ๑๗. นายชาติ อาแวก็้อจ
 ๑๙. นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี
 ๒๑. นายทศพร เสรีรักษ์
 ๒๓. นายธนิตพล ไชยน์นันทน์
 ๒๕. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์
 ๒๗. นายนริศ ขำนุรักษ์
 ๒๙. นายนาราช สุวิทย์
 ๓๑. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
 ๓๓. นายนิยม วรปัญญา
 ๓๕. นายบูรณชัย สมุทรักษ์
 ๓๗. นายประจวบ อึ้งภากรณ์
 ๓๙. นายประพนธ์ นิลวัชรมณี
 ๔๑. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
 ๔๓. นายประเสริฐ จันทรวงทอง
 ๔๕. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
 ๔๗. นายโมฮามัดยาสรี ยูซง
 ๔๙. นายเรวัต สิริกุล
 ๕๑. นายวงศ์ เดชกิจวิกรม
 ๕๓. นายวิฑูรย์ นามบุตร
 ๕๕. นายวินัย เสนเนียม
 ๕๗. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ
 ๕๙. นายศรคม ภาษา
 ๖๑. นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย
 ๖๓. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล
 ๖๕. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
 ๖๗. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
 ๑๔. นายชาญชัย ปทุมารักษ์
 ๑๖. นายชินวรณ์ บุญเกียรติ
 ๑๘. นายณรงค์ คูดึง
 ๒๐. นายถาวร เสนเนียม
 ๒๒. นายเทพไท เสนพงศ์
 ๒๔. นายธีระ สลักเพชร
 ๒๖. นายนคร มาฉิม
 ๒๘. นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์
 ๓๐. นายนิพนธ์ บุญญามณี
 ๓๒. นางนิภา พริ้งศุลกะ
 ๓๔. นายบัวสอน ประชามอญ
 ๓๖. นายประกอบ รัตนพันธ์
 ๓๘. นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก
 ๔๐. นายประพร เอกอรร
 ๔๒. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์
 ๔๔. นายพีรยศ ราษิมูลา
 ๔๖. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
 ๔๘. นางสาวรังสิมา รอดรัศมี
 ๕๐. นายลากศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ
 ๕๒. นายวิชัย ชัยจิตวนิชกุล
 ๕๔. นายวิทยา แก้วภราดัย
 ๕๖. นายวิรัช ร่มเย็น
 ๕๘. นายวีระ มุสิกพงศ์
 ๖๐. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ
 ๖๒. นายศุภชัย โพธิ์สุ
 ๖๔. นายสมศักดิ์ คุณเงิน
 ๖๖. นายสินิตย์ เลิศไกร
 ๖๘. นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร

๖๕. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๗๐. นายสุรเชษฐ์ มาศคิดต์
๗๑. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	๗๒. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์
๗๓. นายสุวรรณ กู้สุจริต	๗๔. นายสุวโรช พะลัง
๗๕. นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	๗๖. นายโสภณ เพชรสว่าง
๗๗. นายอดุลย์ สาสีบาต	๗๘. นายอนุรักษ์ จูรีมาศ
๗๙. นายอภิชาติ การิกาญจน์	๘๐. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์
๘๑. นายอมรเทพ สมหมาย	๘๒. นางสาวอรดี สุทธรศรี
๘๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร	๘๔. นายอติ มะหะมัดยั้งกี
๘๕. นายอันวาร์ สาและ	๘๖. นายอัปดุลการิม เค็งระกีนา
๘๗. นายอาคม เอ่งม้วน	๘๘. นายอากาศรณ์ พุทธปวน
๘๙. นายอิทธิเดช แก้วหลวง	๙๐. นายอิสมาแอล เบญอุบรอฮีม
๙๑. นายเอกพจน์ ปานแย้ม	

๕. สรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ดังนี้

- งบประมาณตั้งไว้	จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- ไม่มีการปรับลด	
- คงตั้งงบประมาณไว้ตามเดิม	จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๖. ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. รายการสงวนความเห็นของกรมการ และการสงวนคำแปรญัตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ

นายเชน เทือกสุบรรณ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล

นายศิริโชค โสภา

นายอิสสระ สมชัย

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์

นายเรวัต ลีรินกุล

นายศรคม ภาษา

นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล

นายอิทธิเดช แก้วหลวง (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๖๗)

นายเฉลิมชาติ การุณ นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล นายอมรเทพ สมหมาย (ผู้แปรญัตติ)
ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๗.๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายทศพร เสรีรักษ์

นายธีระ สลักเพชร

นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี

นางนิภา พริงสุลกะ

นายบัวสอน ประชามอญ

นายประกอบ รัตนพันธ์

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก

นายประมวล พงศ์ถาวราเดช

นายโมฮัมหมัดยาสรี ยูซง

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม

นายสินิตย์ เลิศไกร

นายสุทัศน์ เงินหมื่น

นายสุรเชษฐ์ มาศคิตต์

นายสุวรรณ กู้สุจริต

นายโสภณ เพชรสว่าง

นายอดุลย์ สาธิบาตุ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๖๘)

นายเจือ ราชสีห์ นายชนิดพล ไชยนันท์ นายนาราช สุวิทย์

นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ นายอติ มะหะมัดยงกี (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๗

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจะอามิง โตะตาหยง นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ นายณรงค์ ดุจิง

นายนริศ ขำนุรักษ์ นายไพฑูรย์ แก้วทอง นายวินัย เสนเนียม

นายสุวโรช พะลัง นายอนุรักษ์ จุริมาศ นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๖๙)

นายชาญชัย ปทุมารักษ์ นายพีรยศ ราฮิมมูตา (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายถาวร เสนเนียม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๕.๗๖

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายอันวาร์ สาและ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช นายวิฑูรย์ นามบุตร

นายวิรัช ร่มเย็น (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายกรณ์ จาติกวณิช

นางกัณฑวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์

นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ

นายเทพไท เสนพงศ์

นางสาวนริศรา อดิเทพวรพันธุ์

นายประพร เอกอูร์

นายวิทยา แก้วภราดัย

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ตัดออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๗๑)

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ นายนคร มานิม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๔,๒๖๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น โดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

นายเชน เทือกสุบรรณ

นายพิเชษฐ พันธุ์ชาทิกุล

นายศิริโชค โสภา

นายอิสสระ สมชัย

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์

นายเรวัต สิริกุล

นายศรคม ภาษา

นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล

นายอิทธิเดช แก้วหลวง (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชาติ การุณ นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล นายอมรเทพ สมหมาย (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๗.๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายทศพร เสรีรักษ์

นายธีระ สลักเพชร

นายธีระชาติ ปางวิรุพห์รักษ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี

นางนิภา พริ้งศุลกะ

นายบัวสอน ประชามอญ

นายประกอบ รัตนพันธ์

นายประมวล พงศ์ถาวราเดช

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม

นายศุภชัย โพธิ์สุ

นายสินิตย์ เลิศไกรนาย

สุทัศน์ เงินหมื่น

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร

นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์

นายสุวรรณ กู้สุจริต

นายโสภณ เพชรสว่าง

นายอดุลย์ ธานีบาตุ

นายอลงกรณ์ พลบุตร

นายวีระ มุสิกพงศ์

นายนิยม วรปัญญา (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายธนิตพล ไชยนันทน์

นายนารายณ์ สุวิทย์

นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ

นายอติ มะหะมัดยงค์

นางสาวอากาศกรณ์ พุทธปวน

นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม

(ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๗๔)

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๓

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ นายณรงค์ ดุจดีง

นายนริศ ขำนุรักษ์ นายไพฑูรย์ แก้วทอง นายวินัย เสนเนียม

นายอนุรักษ์ จูริมาศ นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายถาวร เสนเนียม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๕.๓๖

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายอันวาร์ สาและ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

คุณหญิงกัญญา โสภณพนิช นายวิฑูรย์ นามบุตร นายวิรัช ร่มเย็น (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายกรณ์ จาติกวณิช นางกัญจวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ
นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์ นายประพร เอกอรุ นายวิทยา แก้วภราดัย
นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย นายอภิชาติ การิกาญจน์
(ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ตัดออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเกียรติ สิทธิอมร (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๗๖)

นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ นายนคร มานิม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๔,๒๖๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๗๗)

นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ นายเชน เทือกสุบรรณ นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
นายศิริโชค โสภา นายอิสระ สมชัย นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
(กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง		
(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง		
(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ นายเรวัต ลีรินกุล นายศรคม ภาชา
นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล นายอิทธิเดช แก้วหลวง (ผู้แปรญัตติ)
ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง		
(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๗๘)

นายเจือ ราชสีห์

นายทศพร เสรีรักษ์

นายธีระชาติ ปางวิรุพหรัักษ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี

นายบัวสอน ประชามอญ

นายบุรณชัย สมุทรักษ์

นายประกอบ รัตนพันธ์

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก

นายประมวล พงศ์ถาวราเดช

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย

นายสินิตย์ เลิศไกร

นายสุทัศน์ เงินหมื่น

นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์

นายสุวรรณ กู้สุจริต

นายโสภณ เพชรสว่าง

นายอดุลย์ สาธิบาตุ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายนารายณ์ สุวิทย์

นายโสมภรณ์ คเนศวิทย์

นายอติ มะหะมัดยงกี (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๗๙)

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช นายเจอะอามิง โตะตาหยง นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์
นายณรงค์ ดุติง นายธีระ สลักเพชร นายนริศ ขำนุรักษ์
นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ นางนิภา พริ้งศุลกะ นายไพฑูรย์ แก้วทอง
นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ นายสุวโรช พะลัง นายอนุรักษ์ จูรีมาศ
นายอับดุลการิม เค็งระกีนา นายอิสมาแอล เบญอিবรอฮีม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพีรยศ ราฮิมมุลลา (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชาติตา อาแวก็อจิ นายวิรัตน์ กัลยาศิริ นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน

(ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายอันวาร์ สาและ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายถาวร เสนเนียม

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี

นายวิฑูรย์ นามบุตร

นายวิรัช ร่มเย็น

นายอภิชาติ ตักติเศษฐ์

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายกรณ์ จาติกวณิช

นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์

นางเจิมมาศ จิงเลิศศิริ

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์

นายเทพไท เสนพงศ์

นายนคร มาฉิม

นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์

นายประพร เอกอูร์

นายวิทยา แก้วภราดัย

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

นายอภิชาติ การิกาญจน์

(ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ตัดออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายประสิทธิ์ หัยวิรัตน์ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน**นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ผู้แปรญัตติ)**

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๘๒)

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

นายเชน เทือกสุบรรณ

นายพิเศษฐ พันธ์วิชาติกุล

นายศิริโชค โสภา

นายอิสสระ สมชัย

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

(กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอตกลงประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตกลงประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ นายศรคม ภาษา นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล

นายอนุรักษ์ จูริมาศ นายอิทธิเดช แก้วหลวง (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

<u>คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช</u>	<u>นางกุศมาลวดี ตีริโกมุต</u>	<u>นายเฉลิมชาติ การุณ</u>
<u>นายทศพร เสรีรักษ์</u>	<u>นายธีระ สลักเพชร</u>	<u>นายธีระชาติ ปางวิรุพหรัักษ์</u>
<u>นายนิพนธ์ บุญญามณี</u>	<u>นางนิภา พริงสุลกะ</u>	<u>นายบัวสอน ประชามอญ</u>
<u>นายประกอบ รัตนพันธ์</u>	<u>นายประมวล พงศ์ถาวราเดช</u>	<u>นางสาวรังสิมา รอดรัศมี</u>
<u>นายเรวัต สิรินุกูล</u>	<u>นายวรงค์ เดชกิจวิกรม</u>	<u>นายวิชัย ชัยจิตตฉินกุล</u>
<u>นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย</u>	<u>นายสินิตย์ เลิศไกร</u>	<u>นายสุทัศน์ เงินหมื่น</u>
<u>นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์</u>	<u>นายสุวรรณ กู้สุจริต</u>	<u>นายโสภณ เพชรสว่าง</u>
<u>นายอัครชัย สานีบาต</u>	<u>นายอมรเทพ สมหมาย</u>	<u>นางสาวอรดี สุทศศรี</u>
<u>นายอลงกรณ์ พลบุตร</u>	<u>นายอันวาร์ สาและ</u>	<u>นายอับดุลการิม เต็งระกีนา</u>
<u>นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ผู้แปรญัตติ)</u>		

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเจือ ราชสิทธิ์ นายนารายา สุวิทย์ นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร
นายอติ มะหะมัดยั้งกี นางสาวอาภาภรณ์ พุทธิปวน นายอิสมาแอล อิบรอฮีม (ผู้แปรญัตติ)
 ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจ่านงค์ โพธิ์สาร นายจะอามิง โตตะหาหยง นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์
นายณรงค์ ดุติง นายนริศ ขำนุรักษ์ นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
นายประจวบ อึ้งภากรณ์ นายประเสริฐ จันทรรวงทอง นายไพฑูรย์ แก้วทอง
นายโมฮัมหมัดยาสรี ยูซง นายสุวโรช พะลัง (ผู้แปรญัตติ)
 ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชาญชัย ปทุมารักษ์ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชาติ อาแวกือจิ

นายพีรยศ ราชิมมลา

นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายถาวร เสนเนียมนายประชาธิปไตย คำสิงห์นอกนายวิฑูรย์ นามบุตรนายวิรัช ร่มเย็นนายสุรเชษฐ์ แวอาแซนายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์(ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายกรณ์ จาติกวณิช นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิรินายเทพไท เสนพงศ์นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์นายประพร เอกอูร์นายวิทยา แก้วภราดัยนายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุลนายสาทิตย์ วงศ์หนองเตยนายอากม เอ็งฉ้วนนายอภิชาติ การิกาญจน์(ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ตัดออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๘๘)

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติพัย นายนคร มาฉิม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๒)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ (๒)

เป็นดังนี้

“(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ โดยการจัดสรรกระจายอย่างเป็นธรรมและยึดโยงกับเขตพื้นที่และฐานประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน โดยประมาณ เป็นเกณฑ์พิจารณาคำเนินการเป็นสำคัญ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

นายเชน เทือกสุบรรณ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล

นายศิริโชค โสภา

นายอิสสระ สมชัย

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ บกกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ บกกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจาตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ นายเฉลิมชาติ การุญ นายเรวัต สิริกุล
นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล
นายอนุรักษ์ จูรีมาศ นายอมรเทพ สมหมาย นายอิทธิเดช แก้วหลวง (ผู้แปรญัตติ)
 ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช นายชาติตา อาแวเกือจิ นายทศพร เสรีรักษ์
นายธีระ สลักเพชร นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ นายนิพนธ์ บุญญามณี
นางนิภา พริ้งศุลกะ นายประกอบ รัตนพันธ์ นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
นางสาวรังสิมา รอดรัศมี นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ นายวรงค์ เดชกิจวิกรม
นายสินิตย์ เลิศไกร นายสุทัศน์ เงินหมื่น นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์
นายสุวรรณ กุสุจริต นายโสภณ เพชรสว่าง นายอดุลย์ สายีบาต
นายอลงกรณ์ พลบุตร นายอันนัวร์ สาและ นายอับดุลการิม เต็งระกีนา (ผู้แปรญัตติ)
 ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๙๑)

นายเจือ ราชสีห์

นายนาราช สุวิทย์

นายอติ มะหะมัดยงค์

นายอิสมาแอล อิบรอฮีม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจะอามิง โตะตาหยง

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์

นายณรงค์ คูดึง

นายถาวร เสนเนียม

นายนริศ ขำนุรักษ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง

นายสุวิโรช พะลัง (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๙๒)

นายพีรยศ ราฮิมมูตา (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิฑูรย์ นามบุตร นายวิรัช ร่มเย็น (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายกรณ์ จาติกวณิช นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์
นางเข็มมาศ จิ่งเลิศศิริ นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ นายเทพไท เสนพงศ์
นายนคร มาฉิม นางสาวนริศา อติเทพวรพันธ์ นายประพร เอกอรุ
นายวิทยา แก้วภราดัย นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
นายอภิชาติ กริกกาญจน์ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ตัดออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน (ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ (๓) เป็นดังนี้

“(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชนทั่วประเทศ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๙๔)

นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ

นายเชน เทือกสุบรรณ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล

นายศิริโชค โสภา

นายอิสสระ สมชัย

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

(กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๗

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ นายเรวัต ลีรินกุล นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ
 นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล นายอนุรักษ์ จูรีมาศ
 นายอิทธิเดช แก้วหลวง (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชาติ การุณ นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติทรัพย์ นายชานตา อาแวก็อจี
 นายทศพร เสรีรักษ์ นายธีระ สลักเพชร นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์
 นายนคร มาฉิม นายนิพนธ์ บุญญามณี นางนิภา พริ้งศุลกะ
 นายบัวสอน ประชามอญ นายประกอบ รัตนพันธ์ นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
 นางสาวรังสิมา รอดรัศมี นายวงศ์ เดชกิจวิกรม นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล
 นายสินิตย์ เลิศไกร นายสุทัศน์ เงินหมื่น นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์
 นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ นายสุวรรณ กู้สุจริต นายโสภณ เพชรสว่าง
 นายอดุลย์ สาธิบาต นายอมรเทพ สมหมาย นายอลงกรณ์ พลบุตร
 นายอำนาจ สานะ นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๙๖)

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช นายนาราช สุวิทย์ นายอติ มะหะมัดยั้งกี

นางสาวอภากาศร์ พุทธปวน (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง

นายเจือ ราชสีห์

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์

นายณรงค์ ดุคิง

นายนริศ ขำนุรักษ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง

นายสุวโรช พะลัง (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพีรยศ ราธิมมูตา (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิฑูรย์ นามบุตร**นายวิรัช ร่มเย็น****นายอภิชาติ ตักติเศษฐ์ (ผู้แปรญัตติ)**

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายกรณ์ จาติกวณิช นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์
นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์ นายประพร เอกอรร
นายวิทยา แก้วภราดัย นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ นายอภิชาติ การิภาณจน์ (ผู้แปรญัตติ)
ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ตัดออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๔)	ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ งบกลาง		
(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๑๐๐)

นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ

นายเชน เทือกสุบรรณ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล

นายศิริโชค โสภา

นายอิสสระ สมชัย

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ บกกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ บกกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจาดูรงค์ เพ็งนรพัฒน์ นายเรวัต สิริบุญกุล นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ
 นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล นายอนุรักษ์ จูริมาต นายอิทธิเดช แก้วหลวง (ผู้แปรญัตติ)
 ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ ขกกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช นายเฉลิมชาติ การุณ นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์
นายทศพร เสรีรักษ์ นายธีระ สลักเพชร นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์
นายนคร มานิม นายนิพนธ์ บุญญามณี นางนิภา พริ้งตุลกะ
นายบัวสอน ประชามอญ นายประกอบ รัตนพันธ์ นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
นางสาวรังสิมา รอดรัศมี นายวงศ์ เดชกิจวิกรม นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล
นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย นายสินิตย์ เลิศไกร นายสุทัศน์ เงินหมื่น
นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ นายสุวรรณ กู้สุจริต
นายโสภณ เพชรสว่าง นายอดุลย์ สาฮีบาต นายอมรเทพ สมหมาย
นางสาวอรดี สุทธรศรี นายอลงกรณ์ พลบุตร นายอำนาจ สาและ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ ขกกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๑๐๒)

นายเจือ ราชสีห์ นายนาราช สุวิทย์ นายอติ มะหะมัดยงค์ (ผู้แปรญัตติ)
ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจะอามิง โตตาหยง นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ นายณรงค์ ดุติง
นายนริศ ขำนุรักษ์ นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ นายประชาติปิติยศ คำสิงห์นอก
นายไพฑูรย์ แก้วทอง นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ นายสุวโรช พะลัง
นายอับดุลการิม เต็งระกินา นายอิสมาแอล เบญอিবรอฮีม (ผู้แปรญัตติ)
ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(๑๐๓)

นายพีรยศ ราธิมมูตา (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญห ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชาติ อาแวก็อจี

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญห ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิฑูรย์ นามบุตร นายวิรัช ร่มเย็น (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายกรณ์ จาติกวณิช นางกัณทรวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ

นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ นายประพร เอกอรุ นายวิทยา แก้วภราดัย

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ		งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (%)
มาตรา ๔ งบกลาง			
(๕)	เงินอุดหนุนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ตัดออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพีระพันธ์์ สาสีรัฐวิภาค (ผู้แปรญัตติ)

ขอแปรญัตติโดยขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ขอแปรญัตติ	งบประมาณตั้งไว้	ปรับลดลง (บาท)
มาตรา ๔ บกกลาง		
(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาย้ายเลี้ยง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติดังนี้

นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (ผู้แปรญัตติ) ขอแปรญัตติโดยแก้ไขความในมาตรา ๖

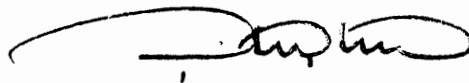
เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ให้หน่วยราชการในสังกัดกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

๓. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. และผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายวุฒิพันธ์์ วิชัยรัตน์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

ร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

พ.ศ.

(๑๐๗)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ.

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นจำนวน
ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ
ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำหรับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นจำนวน
๘,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน
เป็นจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา
ภัยแล้ง เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐๘)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ตั้งเป็นจำนวน
๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีรายการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ...

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง และสำนักงานประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด <u>แบบบูรณาการ</u>
สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด <u>ชายบูรณาการ</u>	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
และความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ
ดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ร่าง
พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่าง พ.ร.บ. งบประมาณ
วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๒๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/ ๓๕๘๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 1 / 2548
วันที่..... 9 พ.ค. 2548
เวลา..... 13.15 น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโบณิน พลกุล)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๕

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๖

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่..... 138 / 48

วันที่..... 9 / พ.ค. / 48 เวลา..... 14.25 น.

ส่ง..... พวว..... ดำเนินการ

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่..... 1 / 48

วันที่..... 9 / พ.ค. / 2548

เวลา..... 14.30 น.

สำนักการประชุม

สารบบ

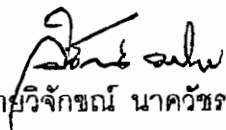
เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๔ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วย
กับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๖ พฤษภาคม ๒๕๔๔

(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๑๑๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ.

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นจำนวน
ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ
ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำหรับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นจำนวน
๙,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน
เป็นจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา
ภัยแล้ง เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

5

(๑๑๔)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘
พ.ศ.

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นจำนวน
ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ
ในการพัฒนาประเทศ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ
สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดน่านยุทธศาสตร์ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นจำนวน
๙,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความยากจนของประชาชน
เป็นจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา
ภัยแล้ง เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ

สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขถ้อยคำในเหตุผลในข้อ ๒ เพื่อให้สอดคล้องกับ
การแก้ไขความในมาตรา ๔ (๒) และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา จึงขอส่งเหตุผลที่ได้แก้ไขมา
เพื่อพิจารณา

(๑๑๕)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีรายการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง และสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน	๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

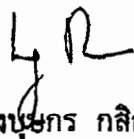
(๑๑๖)

(๔) ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน
และความยากจนของประชาชน	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ
ดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหายั่งยืน	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนเงิน
ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอน
เปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางเป็ญกร กลสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและสถิติ ๒
สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร